

JUSTITSMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Dato:
Kontor: Straffuldbydelseskonto-
ret
Sagsbeh: Sofie Skou Sandager
Sagsnr.: 2015-3051/01-0030
Dok.: 1625737

**Supplerende samlenotat vedrørende de sager inden for Justitsministe-
riets ansvarsområder, der forventes behandlet på rådsmødet (retlige
og indre anliggender) og mødet i Det Blandede Udvalg den 15.-16. juni
2015**

Side:

2-105 Dagsordenspunkt 1

Forslag til Europa-Parlamentets og Rå-
dets forordning om beskyttelse af fysiske
personer i forbindelse med behandling af
personoplysninger og om fri udveksling
af sådanne oplysninger (generel forord-
ning om databeskyttelse)
-generel indstilling
KOM (2012) 0011

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Dagsordenspunkt 1: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og den fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)

Revideret notat. Ændringerne er markeret med kursiv.

Sagen er ikke omfattet af retsforbeholdet.

KOM(2012) 11 endelig

Resumé

Forslaget til en generel forordning om databeskyttelse er ikke omfattet af retsforbeholdet. På rådsmødet den 15. og 16. juni 2015 er det forventningen, at der skal opnås enighed om hele forordningsforslaget på rådsniveau, således at der kan indledes trilog-forhandlinger med Europa-Parlamentet. Forordningsforslaget er på en række punkter en videreførelse af reguleringen i det gældende databeskyttelsesdirektiv, men forslaget indeholder samtidig en række væsentlige ændringer og nyskabelser. Det er regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Forslaget vurderes at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Forslaget vurderes at have statsfinansielle konsekvenser. Kommissionens forslag vurderes at medføre såvel administrative lettelser som administrative byrder for danske virksomheder. Fra dansk side finder man, at der er anledning til at modernisere de gældende EU-regler om persondatabeskyttelse. Forordningsforslaget har været forhandlet gennem længere tid. Efter en samlet vurdering af forslaget, som det ser ud på nuværende tidspunkt, vurderes det, at Danmark kan tilslutte sig den foreslåede enighed.

1. Baggrund

Den 4. november 2010 afgav Kommissionen en meddelelse med titlen: ”En global metode til beskyttelse af personoplysninger i Den Europæiske Union” (KOM(2010) 609 endelig). Denne meddelelse beskriver hovedtemaerne for den reform af EU’s databeskyttelsesregler, som Kommissionen nu tilsigter at gennemføre bl.a. ved det foreliggende forordningsforslag.

I forbindelse med fremsættelse af det foreliggende forordningsforslag afgav Kommissionen endvidere en meddelelse med titlen: ”Beskyttelse af privatlivets fred i en forbundet verden: En europæisk databeskyttelsesramme til det 21. århundrede” (KOM(2012) 9 endelig). I meddelelsen beskrives de overvejelser, der ligger til grund for Kommissionens forslag. Det anføres i den forbindelse, at Kommissionen finder, at der er brug for

moderne, sammenhængende databeskyttelsesregler for hele EU, så oplysninger kan flyde frit mellem medlemsstaterne. Virksomhederne har samtidig brug for klare og ensartede regler, der giver retssikkerhed og minimerer den administrative byrde. Dette er efter Kommissionens opfattelse vigtigt for at sikre, at det indre marked er velfungerende og i stand til at skabe økonomisk vækst, nye job og innovation.

Herudover anfører Kommissionen bl.a., at artikel 16 i Traktaten om den Europæiske Unions Funktionsmåde (TEUF) har skabt et nyt retsgrundlag, der muliggør en moderniseret og global tilgang til databeskyttelse og fri udveksling af personoplysninger, som også omfatter politimæssigt og retligt samarbejde i straffesager.

Kommissionen har afholdt flere offentlige høringer om databeskyttelse og ført en tæt dialog med de relevante interessenter i de seneste år. På baggrund af de oplysninger, som Kommissionen har indsamlet i den forbindelse, konkluderes det i meddelelsen, at både borgere og virksomheder ønsker, at der gennemføres en altomfattende reform af EU's databeskyttelsesregler.

Kommissionen ønsker derfor, at der skabes ”en stærk og konsekvent retlig ramme” på området på tværs af EU's politikker. Denne ramme skal bl.a. styrke fysiske personers rettigheder og bekæmpe bureaukrati for erhvervslivet.

Kommissionen foreslår, at denne nye retlige ramme skal bestå af

- en databeskyttelsesforordning, der skal erstatte det gældende direktiv 95/46/EF om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesdirektivet), og
- et direktiv, der skal erstatte den gældende rammeafgørelse 2008/977/RIA om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager.

Det lettiske formandskab har sat forslaget til databeskyttelsesforordning på dagsordenen for rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 15. og 16. jun 2015. Det er forventningen, at formandskabet vil lægge op til generel enighed om hele forordningsforslaget.

2. Indhold

2.1. Indledning

Forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og den fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) er fremsat efter artikel 16, stk. 2, i TEUF, hvorefter der kan fastsættes regler for beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger, der foretages af bl.a. medlemsstaterne under udøvelse af aktiviteter, der er omfattet af EU-retten.

Forslaget er endvidere fremsat under henvisning til EUF-traktatens artikel 114, stk. 1, hvorefter der, med henblik på virkeliggørelsen af de i artikel 26 fastsatte mål (oprettelsen af det indre marked), efter den almindelige lovgivningsprocedure kan vedtages foranstaltninger med henblik på indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, der vedrører det indre markeds oprettelse og funktion.

Det bemærkes, at forslaget i en række henseender tager udgangspunkt i den regulering, der følger af det gældende databeskyttelsesdirektiv (direktiv 95/46/EF), som navnlig er gennemført i dansk ret ved lov om behandling af personoplysninger (persondataloven).

Siden forordningsforslaget blev fremsat under dansk formandskab i januar 2012, har forslaget været genstand for intensive forhandlinger på teknisk niveau i Rådet. På baggrund heraf har teksten undergået væsentlige ændringer i forhold til Kommissionens forslag.

Forordningsforslaget blev drøftet på Det Europæiske Råds møde den 24. og 25. oktober 2013. I den forbindelse er der anført følgende i konklusionerne fra Det Europæiske Råd: ”Det er vigtigt at fremme borgernes og virksomhedernes tillid til den digitale økonomi. Rettidig vedtagelse af nogle stærke generelle EU-bestemmelser for databeskyttelse [og direktivet om cybersikkerhed] er afgørende for gennemførelsen af det digitale indre marked senest i 2015.”

På baggrund heraf fandt Justitsministeriet, at der – i forbindelse med forelæggelse af sagen for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg i december 2013 – burde udarbejdes en detaljeret gennemgang af forslaget, som det så ud på daværende tidspunkt. Det bemærkes, at gen-

nemgangen nedenfor løbende er blevet opdateret siden december 2013 i forbindelse med, at forslaget har været drøftet på de efterfølgende rådsmøder, og at teksten nedenfor tager *udgangspunkt i kompromisteksten i Rådet pr. maj 2015*.

Forslaget – og derved gennemgangen nedenfor – indeholder en række væsentlige ændringer i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. *Det bemærkes, at der på nuværende tidspunkt i Rådet er opnået enighed om dele af teksten, herunder om artikel 1, stk. 2a, artikel 6, stk. 3, kapitel 2, 4, 5, 6, 7 samt 9.*

2.2. Generelle bestemmelser (forordningens kapitel I)

I kapitel I fastsættes regler om forordningens genstand og formål og dens materielle og territorielle anvendelsesområder. Endvidere indeholder kapitlet en række definitioner.

Det fremgår af artikel 1, stk. 1, at forordningen fastsætter regler om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og regler om fri udveksling af personoplysninger.

Det fremgår endvidere af artikel 1, stk. 2, at forordningen beskytter fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder især retten til beskyttelse af personoplysninger.

Ifølge forslagets artikel 1, stk. 2a, kan medlemsstaterne fastholde eller vedtage nationale bestemmelser, der nærmere specificerer anvendelsen af reglerne i forordningen for så vidt angår overholdelsen af en retlig forpligtelse, udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller en opgave henhørende under offentlig myndighedsudøvelse eller for andre særlige behandlingssituationer, som er reguleret i artikel 6, stk. 1, litra c og e. Dette skal ifølge forslaget ske ved, at medlemsstaterne tydeligere præciserer i nationale regler hvilke specifikke krav, der skal være opfyldt for at sikre lovlig og rimelig behandling af personoplysninger, herunder for de behandlingssituationer, som er omtalt i kapitel 9.

Det følger af forslagets artikel 1, stk. 3, at den frie udveksling af personoplysninger i EU ikke skal indskrænkes eller forbydes af grunde, der vedrører beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Forordningen vil ifølge forslaget artikel 2 finde anvendelse på behandling af personoplysninger, der helt eller delvis foretages automatisk, og på anden behandling end automatisk behandling af personoplysninger, som er eller vil blive indeholdt i et register.

De følgende behandlinger af personoplysninger er efter artikel 2, stk. 2, undtaget fra forordningsforslagets anvendelsesområde:

- Behandlinger, som iværksættes med henblik på udøvelse af aktiviteter, der ikke er omfattet af EU-retten. I den tilhørende præambelbetragtning henvises der til, at dette bl.a. betyder, at national sikkerhed falder uden for forordningens anvendelsesområde (betragtning nr. 14) (*litra a*).
- *Behandlinger, som foretages af EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer (litra b).*
- Behandlinger, som foretages af medlemsstaterne ved udførelse af aktiviteter, der falder inden for rammerne af kapitel 2, afsnit 5, i traktaten om Den Europæiske Union (fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik) (*litra c*).
- Behandlinger, som foretages af en fysisk person som led i personlige aktiviteter eller husholdningsaktiviteter (*litra d*).
- Behandlinger, som foretages af kompetente offentlige myndigheder med henblik på forebyggelse, efterforskning, opdagelse eller retsforfølgning af straffelovsovertrædelser, opretholdelsen af den offentlige orden, når dette sker med de nævnte formål, eller fuldbyrdelse af strafferetlige sanktioner (*litra e*).

Det bemærkes, at artikel 2, stk. 2, litra e, i forordningsforslaget, skal afspejle anvendelsesområdet for det direktivforslag om persondatabeskyttelse, som er den anden del af den samlede databeskyttelsepakke. Spørgsmålet om direktivets anvendelsesområde er endnu ikke afklaret.

Efter artikel 3, stk. 1, i forslaget finder forordningen anvendelse på behandling af personoplysninger i forbindelse med aktiviteter, der gennemføres af en dataansvarliges eller databehandlers virksomhed i EU.

Herudover vil forordningen efter artikel 3, stk. 2, finde anvendelse på behandling af personoplysninger om registrerede, der er bosiddende i EU, som foretages af en dataansvarlig, der ikke er etableret i EU, hvis behandlingsaktiviteterne vedrører dels udbud af varer eller tjenester til sådanne registrerede i EU, uanset om den registrerede skal betale herfor eller ikke, dels overvågning af sådanne registreredes adfærd for så vidt denne adfærd finder sted i EU.

Endelig vil forordningen efter artikel 3, stk. 3, finde anvendelse på behandling af personoplysninger, som foretages af en dataansvarlig, der ikke er etableret i Unionen, men et sted, hvor en medlemsstats nationale lovgivning gælder i henhold til folkeretten.

I artikel 4 defineres en række centrale begreber. Visse af disse begreber er nyskabelser eller ændrede i forhold til, hvad der følger af det gældende databeskyttelsesdirektiv. Følgende definitioner kan fremhæves:

- ”Begrænsning af behandling”, som betyder markering af opbevarede oplysninger med den hensigt at begrænse den fremtidige behandling af disse oplysninger (nr. 3a).
- *”Pseudonymisering”, som betyder behandling af personoplysninger på en sådan måde, at oplysningerne ikke længere kan henføres til en bestemt registreret person uden brug af yderligere information, så længe denne yderligere information opbevares separat og er underlagt tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som sikrer, at de personoplysninger, som behandles, ikke kan henføres til en registreret (nr. 3b).*
- ”Den registreredes samtykke”, som betyder enhver frivillig, specifik og informeret viljestilkendegivelse baseret på en erklæring eller klar bekræftelse fra den registrerede, hvorved den registrerede indvilliger i, at personoplysninger om vedkommende gøres til genstand for behandling (nr. 8).
- ”Brud på persondatasikkerheden”, som betyder brud på sikkerheden, der fører til hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet udbredelse af eller indsigt i personoplysninger, der er videregivet, lagret eller på anden måde behandlet (nr. 9).

- ”Genetiske data”, som betyder alle personoplysninger vedrørende de genetiske karakteristika ved en person, som er arvet eller pådraget, *som giver unik information om den pågældendes fysiologi eller helbred*, og som er resultatet af en analyse af en biologisk prøve fra den pågældende person (nr. 10).
- ”Biometriske data”, som betyder alle personoplysninger, som er resultatet af en specifik teknisk behandling, som relaterer sig til en persons fysiske, fysiologiske eller adfærdsmæssige karakteristika, som muliggør eller bekræfter den unikke identifikation af denne person, så som ansigtsbilleder eller fingeraftryk (nr. 11).
- ”Helbredsoplysninger”, som betyder oplysninger, der relaterer sig til en persons fysiske eller mentale helbred, og som afslører information om dennes helbredsmæssige status (nr. 12).
- ”Profilering”, som betyder enhver form for automatisk behandling af personoplysninger, hvis formål er at *bruge disse oplysninger til at* skabe eller bruge en profil *til* at evaluere personlige aspekter, der relaterer sig til en fysisk person, herunder især analyse og forudsigelse af forhold vedrørende erhvervsevne, økonomisk situation, helbred, personlige præferencer eller interesser, pålidelighed eller opførsel, placering eller bevægelser (nr. 12a).
- ”Hovedvirksomhed” (”main establishment”), som betyder – for så vidt angår den dataansvarlige, som er etableret i flere end én medlemsstat – stedet for den centrale administration i EU, medmindre beslutninger om formål med og midler for behandling af personoplysninger træffes et andet sted i EU, og denne sidstnævnte virksomhed har den fornødne beføjelse til at gennemføre sådanne afgørelser. I dette tilfælde skal den virksomhed, hvor beslutninger træffes, betragtes som hovedvirksomhed.

For så vidt angår databehandlere, *som er etableret i flere end én medlemsstat*, er hovedvirksomheden stedet for den centrale administration i EU og – hvis databehandleren ikke har en central administration i EU – er hovedvirksomheden den virksomhed, hvor hovedbehandlingen af oplysningerne finder sted i forbindelse med aktiviteter, der gennemføres af en databehandlers virksomhed i EU, *i det omfang databehandleren er underlagt særlige forpligtelser i forordningen* (nr. 13).

I forhold til definitionen af ”hovedvirksomhed” bemærkes det, at dette begreb anvendes til at fastlægge, hvilken national tilsynsmyndighed der skal agere som ”lead authority” i forhold til den såkaldte one-stop-shop mekanisme. Se nedenfor om kapitel 6 og 7.

- ”Bindende virksomhedsregler”, som betyder regler om beskyttelse af personoplysninger, som en dataansvarlig eller databehandler, der er etableret i en EU-medlemsstat, overholder i forbindelse med en videregivelse eller en serie af videregivelser af personoplysninger til en dataansvarlig eller databehandler i et eller flere tredjelande inden for en koncern *eller inden for en gruppe af virksomheder i en fælles økonomisk aktivitet* (nr. 17).

- ”En berørt tilsynsmyndighed”, som betyder en tilsynsmyndighed, der er berørt af behandlingen af personoplysninger, fordi:
 - (a) den dataansvarlige eller databehandleren er etableret i den pågældende tilsynsmyndigheds medlemsstat eller
 - (b) registrerede, som er bosiddende i denne medlemsstat, i væsentligt grad er påvirket eller sandsynligvis vil kunne blive påvirket i væsentlig grad af behandlingen eller
 - (c) den underliggende klage er indgivet til den pågældende tilsynsmyndighed (nr. 19a).

- ”Grænseoverskridende behandling af personoplysninger”, som betyder enten:
 - (a) behandling, som foretages som led i en virksomheds aktiviteter inden for EU, og hvor den dataansvarlige er etableret i flere end en medlemsstat, eller
 - (b) behandling, som foretages som led i en enkelt virksomheds aktiviteter inden for EU, men hvor behandlingen i væsentligt grad påvirker eller sandsynligvis vil kunne påvirke registrerede i flere end en medlemsstat væsentligt (nr. 19b).

- ”Relevante og begrundede indsigelser”, som betyder indsigelser, som angår spørgsmålet om, hvorvidt der er sket en overtrædelse af forordningen eller ej, eller om en påtænkt reaktion over for den dataansvarlige *eller databehandleren* er i overensstemmelse med forordningen. Indsigelsen skal *klart påvise betydningen af de risici, som en påtænkt afgørelse vil have for den registreres grundlæg-*

gende rettigheder og frihedsrettigheder og – hvor det er relevant – i forhold til den frie udveksling af personoplysninger (nr. 19c).

- “International organisation”, som betyder en organisation og dens underordnede organer, som er reguleret ved offentligretlig international lovgivning eller ethvert andet organ, som er oprettet ved eller på baggrund af en aftale mellem to eller flere lande (nr. 21).

2.3. Principper (forordningens kapitel II)

Forordningsforslagets kapitel II indeholder en række generelle behandlingsprincipper, der altid skal efterleves i forbindelse med behandling af personoplysninger, og dernæst en række specifikke regler for, hvornår oplysninger må behandles, såkaldte behandlingsregler. Forslaget følger i denne henseende i vidt omfang strukturen i det gældende databeskyttelsesdirektiv.

Det følger af artikel 5, stk. 1, litra a, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Dertil skal oplysninger efter artikel 5, stk. 1, litra b, indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke senere gøres til genstand for behandling, som er uforenelig med disse formål (det såkaldte finalitéprincip). Det følger endvidere af stk. 1, litra b, at videre behandling af personoplysninger med henblik på arkivformål i det offentlige interesse samt statistiske, videnskabelige eller historiske formål i overensstemmelse med artikel 83, ikke skal anses for at være uforenelige med de formål, hvortil oplysningerne oprindeligt blev indsamlet.

Endvidere fremgår det af artikel 5, stk. 1, litra c, at personoplysninger skal være tilstrækkelige og relevante, og at de ikke må omfatte mere end det, der kræves for at opfylde det formål, hvortil de behandles. Endvidere gælder, at der efter artikel 5, stk. 1, litra d, et krav om, at oplysninger skal være korrekte og – om nødvendigt – ajourførte, og at der skal tages ethvert rimeligt skridt til at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, omgående slettes eller berigtiges.

Efter artikel 5, stk. 1, litra e, skal personoplysninger opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt af hensyn til de formål, hvortil personoplysningerne behandles. Det følger dog videre af forslaget litra e, at personoplysninger kan opbevares i længere perioder, hvis det alene sker med henblik på behandling til arkivformål i det offentlige interesse samt stati-

stiske, videnskabelige og historiske formål i overensstemmelse med artikel 83, hvis behandlingen er underlagt gennemførelsen af de tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som følger af forordningen for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

Endelig skal behandling efter artikel 5, stk. 1, litra ee, ske på en måde, der sikrer den tilstrækkelige sikkerhed. Det er ifølge artikel 5, stk. 2, den dataansvarlige, der har ansvaret for efterlevelse af disse generelle behandlingsprincipper.

Derudover indeholder forslaget en række behandlingsregler. Disse regler regulerer, hvornår der må behandles oplysninger. Behandlingsreglernes indhold varierer alt efter, hvor følsomme oplysninger der er tale om.

Efter artikel 6, stk. 1, kan behandlingen af almindelige personoplysninger finde sted, hvis den registrerede har givet et entydigt samtykke til behandlingen af deres personoplysninger til et eller flere specifikke formål (litra a), hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt, som den registrerede er part i, eller af hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger, der træffes af den registrerede forud for indgåelse af en sådan kontrakt (litra b), eller hvis behandlingen er nødvendig for overholdelse af en retlig forpligtelse, som gælder for den dataansvarlige (litra c).

Behandling kan endvidere finde sted hvis, den er nødvendig af hensyn til beskyttelsen af den registreredes *eller en anden persons* vitale interesser (litra d), eller den er nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt (litra e). Endvidere kan behandling finde sted, hvis den er nødvendig, for at den dataansvarlige eller en tredjepart kan forfølge en legitim interesse, medmindre den registreredes interesser eller grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, *som kræver beskyttelse af personoplysninger*, går forud herfor, navnlig hvis den registrerede er et barn (litra f).

Ifølge artikel 6, stk. 2, er behandling af personoplysninger, som er nødvendig med henblik på arkivformål i det offentlige interesse samt statistiske, videnskabelige eller historiske formål, *lovlig*, hvis den også er underlagt de krav og sikkerhedsforanstaltninger, der følger af artikel 83.

Det er i artikel 6, stk. 3, anført, at grundlaget for den behandling, som finder sted efter stk. 1, litra c og e (om overholdelse af en retlig forpligtelse,

og behandling, som er nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse) skal findes i EU-lovgivning eller national lovgivning, som den dataansvarlige er underlagt. Det fremgår endvidere af bestemmelsen, at formålet med behandlingen skal fastslås i dette lovgrundlag eller for så vidt angår behandling efter stk. 1, litra e, være nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller i forbindelse med offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt. Lovgrundlaget kan endvidere yderligere indeholde specifikke bestemmelser, som skal tilpasse anvendelsen af forordningens bestemmelser, herunder bl.a. betingelserne for behandlingens lovlighed, den dataansvarlige, typen af oplysninger, som behandles, de registrerede, til hvem oplysningerne skal videregives og til hvilket formål, til hvilke formål oplysningerne kan behandles, lagringsperioder, behandlingsoperationer og -procedurer, herunder foranstaltninger, som kan sikre en lovlig og rimelig behandling, og herunder for de behandlingssituationer, som er omtalt i kapitel 9.

Det følger af artikel 6, stk. 3a, at den dataansvarlige i forbindelse med vurderingen af, om en senere behandling af personoplysninger er forenelig med de formål, hvortil oplysningerne oprindeligt blev indsamlet – medmindre den registrerede har givet sit samtykke – skal inddrage enhver forbindelse mellem formålene, hvortil oplysningerne blev indsamlet og formålene med den senere behandling (litra a). Dertil skal den dataansvarlige inddrage den sammenhæng oplysningerne blev indsamlet i (litra b), personoplysningernes karakter, herunder især om der behandles særlige kategorier af personoplysninger, jf. artikel 9 (litra c), mulige konsekvenser, den senere behandling vil have for den registrerede (litra d) og tilstedeværelse af tilstrækkelige garantier (litra e). *Stk. 3a er ikke udtømmende.*

Når formålet med den senere behandling er uforeneligt med formålet, hvortil personoplysningerne blev indsamlet af den samme dataansvarlige, skal den senere behandling have et behandlingsgrundlag i mindst én af bestemmelserne i artikel 6, stk. 1, litra a til e. Den samme dataansvarliges senere behandling på baggrund af den dataansvarliges eller en tredjeparts legitime interesser til formål, som er uforenelige med den oprindelige behandling, vil være lovlig, hvis disse interesser overstiger den registreredes interesser (artikel 6, stk. 4).

I artikel 7 indeholder forslaget regler om betingelserne for samtykket, som den registrerede kan afgive for at tillade behandling af oplysninger. Det følger af forslagets stk. 1, at samtykke til behandling af almindelige oplys-

ninger skal være entydigt. Samtykke til behandling af en række særlige kategorier af oplysninger (følsomme oplysninger) skal være udtrykkeligt, jf. stk. 1a.

Det følger af artikel 7, stk. 2, at hvis den registreredes samtykke gives ved en skriftlig erklæring, som også vedrører andre forhold, skal anmodningen om samtykke præsenteres på en sådan måde, at den klart skelner samtykket fra andre forhold *samt i en forståelig og let tilgængelig form, hvor der bliver anvendt et klart og tydeligt sprog.*

Efter artikel 7, stk. 3, har den registrerede til enhver tid ret til at trække sit samtykke tilbage. Tilbagetrækning af samtykke vil ikke påvirke lovligheden af den behandling, som ligger forud for det tidspunkt, hvor samtykket blev trukket tilbage. *Forud for afgivelse af samtykke skal den registrerede orienteres herom.*

For at sikre, at et samtykke er afgivet frivilligt, jf. definitionen af samtykke i artikel 4, nr. 8, fremgår det af forslagetets præambelbetragtninger, at et samtykke ikke kan anses for at være afgivet frivilligt, hvis den registrerede ikke har et reelt og frit valg og ikke kan afvise eller tilbagetrække sit samtykke, uden at det er til skade for den pågældende. Dertil fremgår, at et samtykke ikke kan danne grundlag for en behandling i et konkret tilfælde, hvis der er en klar skævhed mellem den registrerede og den dataansvarlige, og denne skævhed gør det usandsynligt, at samtykket er givet frivilligt i alle forhold i den specifikke situation (betragtning nr. 32 og 34).

Det følger af artikel 8, stk. 1, at når artikel 6, stk. 2, litra a (om samtykke, som behandlingshjemmel) finder anvendelse i forhold til udbud af informationssamfundstjenester direkte til børn, vil behandlingen af personoplysninger om børn alene være lovlig, hvis og i det omfang et sådant samtykke er givet eller godkendt af forældremyndighedsindehaveren, eller hvor samtykket er givet af barnet selv under forhold, hvor det anses for at være gyldigt efter EU- eller medlemsstatslovgivning.

Efter artikel 8, stk. 1a, skal den dataansvarlige tage rimelige skridt, under hensyntagen til tilgængelig teknologi, til at verificere, at samtykket er givet eller godkendt af forældremyndighedsindehaveren.

Det følger af artikel 8, stk. 2, at artikel 8 stk. 1, ikke påvirker medlemsstaternes generelle regler om aftaleindgåelse, herunder regler om aftalers gyldighed og form.

Kapitel II indeholder herudover yderligere *bestemmelser*, der fastsætter de betingelser, som behandlingen af særlige kategorier af personoplysninger skal efterleve.

Forslaget indeholder således i artikel 9 særlige behandlingsregler for en række særlige kategorier af personoplysninger (følsomme oplysninger). Ud over en behandlingshjemmel i artikel 6, skal behandling af særlige kategorier af personoplysninger ligeledes have en hjemmel i artikel 9. Opregningen i bestemmelsen af de oplysninger, som skal anses for at være følsomme, er udtømmende.

Efter artikel 9, stk. 1, er behandling af oplysninger, der viser race og etnisk oprindelse, politisk, religiøs eller filosofisk overbevisning og fagforeningsmæssigt tilhørsforhold, genetiske data, helbredsoplysninger og oplysninger om seksuelle forhold forbudt.

Efter artikel 9, stk. 2, kan behandling af de nævnte oplysninger dog ske af en række grunde.

Det følger således af stk. 2, litra a, at behandling kan finde sted, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke til en sådan behandling, medmindre det i EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning er fastsat, at forbuddet mod behandling ikke kan hæves af den registrerede. Behandling kan endvidere finde sted, hvis den er nødvendig for overholdelse af den dataansvarliges eller den registreredes forpligtelser og specifikke rettigheder på det arbejdsretlige område og pensionsområdet, for så vidt behandlingen er hjemlet i EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning, herunder i en kollektiv aftale i overensstemmelse med medlemsstatslovgivning, som fastsætter de fornødne garantier (litra b). Behandling kan ligeledes finde sted, hvis den er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser i tilfælde, hvor den pågældende ikke fysisk eller juridisk er i stand til at give sit samtykke (litra c). Dertil kan behandling finde sted, hvis den foretages af en stiftelse, en sammenslutning eller et andet almennyttigt organ, hvis sigte er af politisk, filosofisk, religiøs eller faglig art, som led i organets legitime aktiviteter og med de fornødne garantier, på betingelse af, at behandlingen alene vedrører organets medlemmer, tidligere medlemmer eller personer, der på grund af organets formål er i regelmæssig kontakt hermed, og at oplysningerne ikke videregives uden for organet uden den registreredes samtykke (litra d).

Ifølge artikel 9, stk. 2, litra e og f, kan behandling af følsomme oplysninger finde sted, hvis behandlingen vedrører personoplysninger, som tydeligvis er offentliggjort af den registrerede, eller hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares *eller når domstole handler i deres retslige egenskab*. Stk. 2, litra g, indebærer, at følsomme oplysninger kan behandles, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn en opgave af samfundsinteresse på grundlag af EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning, som fastsætter tilstrækkelige og specifikke foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser.

Behandling af følsomme oplysninger kan endvidere finde sted, jf. stk. 2, litra h, hvis behandlingen er nødvendig i forbindelse med forebyggende medicin, arbejdsmedicin, for at vurdere en ansats arbejdsevne, medicinsk diagnose, sygepleje eller patientbehandling, styring af sundhedsvæsen og sundhedsydelse, når behandlingen sker på grundlag af EU- eller medlemsstatslovgivning eller i henhold i en kontrakt *med en sundhedsfaglig person*, og er underlagt de betingelser og sikkerhedsforanstaltninger, som følger af artikel 9, stk. 4.

I medfør af stk. 2, litra hb, kan behandling af de i stk. 1 nævnte oplysninger endvidere ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til den offentlige interesse på folkesundhedsområdet, herunder f.eks. for beskyttelse mod alvorlige sundhedsrisici på tværs af grænserne eller sikring af høje kvalitets- eller sikkerhedsstandarder for bl.a. lægemidler og lægeudstyr, når behandlingen foretages på baggrund af EU- eller medlemsstatslovgivning, som sikrer de tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

I henhold til stk. 2, litra i, kan behandling endvidere ske hvis den er nødvendig til arkivformål i det offentlige interesse samt til historiske, statistiske eller videnskabelige formål og underlagt de betingelser og sikkerhedsforanstaltninger, der følger af artikel 83.

Artikel 9, stk. 4, indeholder en række betingelser, der skal være opfyldt for at behandling af personoplysninger kan ske i medfør af artikel 9, stk. 2, litra h. Heraf følger, at behandling af personoplysninger, som nævnt i artikel 9, stk. 1, kan ske på baggrund af EU- eller medlemsstatslovgivning, behandles til de formål, som fremgår af artikel 9, stk. 2, litra h, hvis behandlingen foretages af erhvervsudøvende – eller under dennes ansvar – der er underlagt særlige forpligtelser om tavshedspligt i EU- eller medlemsstatslovgivning eller regler, der er fastsat af kompetente nationale organer, eller

af andre personer, som er underlagt tilsvarende regler om tavshedspligt i henhold til medlemsstatslovgivning eller regler, der er fastsat af kompetente nationale organer.

Det fremgår af artikel 9, stk. 5, at medlemsstaterne kan opretholde eller vedtage nye regler om genetiske oplysninger og helbredsoplysninger. Dette omfatter muligheden for medlemsstaterne for at fastsætte yderligere betingelser for behandlingen af disse oplysninger.

Det følger dertil af artikel 9a, at behandling af oplysninger om straffedomme, lovovertrædelser og tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger i henhold til artikel 6, stk. 1, alene kan finde sted, hvis det sker enten under kontrol af en offentlig myndighed, eller hvis denne behandling er autoriseret i EU-lovgivning eller i national lovgivning, som sikrer fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Et fuldstændigt register over straffedomme må kun føres under kontrol af en offentlig myndighed.

Hvis de formål, hvortil en dataansvarlig behandler personoplysninger, ikke kræver eller ikke længere kræver, at den dataansvarlige kender den registreredes identitet, skal den dataansvarlige ikke være forpligtet til at opbevare eller anskaffe yderligere personoplysninger – eller foretage yderligere behandling – for at identificere den registrerede alene med det formål at overholde denne forordning (artikel 10, stk. 1).

Det følger endvidere af artikel 10, stk. 2, at i de situationer, hvor den dataansvarlige ikke har mulighed for at identificere den registrerede, finder artikel 15, 16, 17, 17a, 17b og 18 ikke anvendelse, medmindre den registrerede – for at udøve de rettigheder som følger af disse artikler – leverer yderligere information, der muliggør identifikation.

2.4. Den registreredes rettigheder (forordningens kapitel III)

Forordningens kapitel III indeholder bl.a. regler om gennemsigtighed, den registreredes ret til information og adgang til oplysninger, berigtigelse og sletning samt om den registreredes ret til at gøre indsigelse.

Af forslaget artikel 12, stk. 1, følger en overordnet forpligtelse for den dataansvarlige til at foretage tilstrækkelige foranstaltninger, således at oplysninger vedrørende behandling af personoplysninger, som meddeles den registrerede i forbindelse med dennes rettigheder i henhold til forordningen,

meddeles i en forståelig og let tilgængelig form, hvor der bliver anvendt et klart og tydeligt sprog. *Hvis den registrerede fremsætter anmodningen elektronisk, kan informationen som udgangspunkt meddeles elektronisk, medmindre den registrerede har anmodet om udlevering på anden vis. Når den registrerede anmoder herom, kan informationen meddeles mundtligt, hvis den registreredes identitet er fastslået.*

Efter artikel 12, stk. 1a, skal den dataansvarlige lette udøvelsen af de registreredes rettigheder efter artikel 15 til 19. I de tilfælde, som er nævnt i artikel 10, stk. 2, kan den registrerede ikke nægte at agere på en anmodning fra en registreret, som udøver sine rettigheder efter artikel 15 til 19, medmindre den dataansvarlige demonstrerer ikke at være i stand til at identificere den registrerede.

Artikel 12, stk. 2 og 3, indeholder tidsfrister mv. for meddelelse af oplysninger til den registrerede om, hvad der er foretaget i anledning af udøvelsen af en række af den registreredes rettigheder.

Al information, som meddeles den registrerede skal efter bestemmelsens stk. 4, bortset fra i tilfælde af indsigt, meddeles den registrerede uden omkostninger. I de tilfælde, hvor anmodninger fra den registrerede er åbenbart grundløse eller overdrevne, kan den dataansvarlige nægte at handle. I så fald er det den dataansvarlige, der har bevisbyrden i forhold til at demonstrere, at henvendelsen er åbenbart grundløs eller overdreven.

Forslagets artikel 14 og 14a indeholder (ligesom det gældende direktiv) en forpligtelse for den dataansvarlige til at meddele de personer, der behandles oplysninger om, en række oplysninger om behandlingen, herunder formålet med denne. Forslaget sonderer i den forbindelse imellem de tilfælde, hvor oplysningerne indhentes hos den registrerede (artikel 14), og hvor oplysningerne indhentes hos andre (artikel 14a).

Det følger af artikel 14, stk. 1, at den dataansvarlige i forbindelse med indhentelse af oplysninger hos den registrerede, på det tidspunkt oplysninger indhentes, altid skal meddele den pågældende identitet og kontaktoplysninger for den dataansvarlige samt dennes eventuelle repræsentant og databeskyttelsesansvarlige (litra a), ligesom den dataansvarlige altid skal meddele den registrerede formålet med den behandling, som personoplysningerne skal bruges til, *samt grundlaget for behandlingen* (litra b).

Den dataansvarlige skal derudover – hvor yderligere information er nødvendig for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling i forhold til den registrerede med hensyntagen til de konkrete omstændigheder og sammenhængen, hvori oplysningerne bliver behandlet – meddele den registrerede de legitime interesser, som den dataansvarlige forfølger, hvis behandlingen baseres på artikel 6, stk. 1, litra f (litra b), modtagerne eller kategorierne af modtagere af oplysningerne (litra c), hvis det er relevant, at oplysningerne forventes at blive videregivet til en modtager i et tredjeland eller international organisation (litra d), retten til at anmode den dataansvarlige om indsigt i, berigtigelse, begrænsning eller sletning af personoplysninger vedrørende den registrerede eller gøre indsigelse mod behandlingen af sådanne personoplysninger *samt retten til dataportabilitet* (litra e), *hvis behandlingen er baseret på samtykke, om retten til at trække et samtykke tilbage, uden at det påvirker behandlingens lovlighed forud for tilbage-trækning af samtykket* (litra ea), retten til at indgive en klage (litra f), om den registreredes meddelelse af personoplysninger er et krav, som følger af lovgivning eller kontrakt eller om indgivelse af personoplysningerne er nødvendig for at indgå en kontrakt, og i den forbindelse også mulige konsekvenser, hvis den registrerede ikke indgiver personoplysningerne (litra g), og *tilstedeværelsen af automatisk beslutningstagen, herunder profilering, som omhandlet i artikel 20, stk. 1 og 3, oplysninger om logikken heri, samt betydningen og de forventede konsekvenser af behandlingen for den registrerede* (litra h).

Efter artikel 14, stk. 1b, skal en dataansvarlig, som agter at behandle personoplysninger til andre formål end de formål, hvortil personoplysningerne oprindeligt blev indsamlet, forud for denne behandling, oplyse den registrerede om formålet med den senere behandling samt enhver anden relevant information, som anført i artikel 14, stk. 1a.

Ifølge artikel 14, stk. 5, gælder bestemmelserne om meddelelse af information til den registrerede i artikel 14, stk. 1, stk. 1a og stk. 1b ikke, hvis den registrerede allerede har oplysningerne.

I lighed med artikel 14 er artikel 14a, som vedrører oplysninger, der skal meddeles den registrerede i forbindelse med indsamling af oplysninger hos andre end den registrerede, opdelt i oplysninger, som altid skal meddeles, og oplysninger, som skal meddeles den registrerede, *hvis det er nødvendigt for at sikre en rimelig og gennemsigtig behandling i forhold til den registrerede med hensyntagen til de konkrete omstændigheder og sammenhængen, hvori oplysningerne bliver behandlet.* De oplysninger, som skal

meddeles, svarer i vidt omfang til oplysningerne, som skal meddeles efter artikel 14.

Efter artikel 14a, stk. 3, skal den dataansvarlige meddele den registrerede oplysningerne i artikel 14a, stk. 1 og 2, inden for en rimelig periode eller senest inden for en måned efter indsamlingen under hensyntagen til særlige omstændigheder, som gør sig gældende eller – hvis oplysningerne er bestemt til videregivelse til en anden modtager – senest når videregivelsen af oplysningerne finder sted.

Efter artikel 14a, stk. 3a, skal en dataansvarlig, som agter at behandle personoplysninger til andre formål end de formål, hvortil personoplysningerne oprindeligt blev indsamlet, forud for denne behandling, oplyse den registrerede om formålet med den senere behandling samt enhver anden relevant information, som anført i artikel 14a, stk. 2.

Artikel 14a, stk. 4, indeholder dertil en opregning af tilfælde, hvor meddelelse af oplysninger til den registrerede ikke skal finde sted. *Det gør sig gældende, hvis den registrerede allerede er i besiddelse af oplysningerne (litra a), hvis meddelelsen af de pågældende oplysninger er umulig eller uforholdsmæssig vanskelig (i disse tilfælde skal den dataansvarlige tage tilstrækkelige foranstaltninger til at beskytte den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser) (litra b), hvis indsamling eller videregivelse udtrykkeligt er fastlagt i EU- eller medlemsstats lovgivning, som den dataansvarlige er underlagt, og som sikrer tilstrækkelige foranstaltninger til beskyttelse af den registreredes legitime interesser (litra c) eller hvis oplysningerne skal forblive fortrolige i overensstemmelse med EU- eller medlemsstats lovgivning (litra e).*

Ligesom det gældende direktiv indeholder forslaget en bestemmelse om den registreredes ret til indsigt (artikel 15). *Det følger heraf, at den registrerede har ret til med jævne mellemrum og uden omkostninger at få en bekræftelse af, om der behandles oplysninger om den pågældende eller, der ikke gør. I de tilfælde, hvor der behandles oplysninger om den pågældende, har den registrerede ret til at få indsigt i disse oplysninger. Herudover har den registrerede ret til at få oplysninger om formålet med behandlingen (stk. 1, litra a), om modtagere som oplysningerne er eller vil blive videregivet til, herunder især modtagere i tredjelande og internationale organisationer (stk. 1, litra c), hvis det er muligt det forventede tidsrum, hvori oplysningerne vil blive opbevaret (stk. 1, litra d), om retten til at anmode den dataansvarlige om berigtigelse, sletning eller begrænsning*

af oplysninger om den registrerede *samt om retten til at gøre indsigelse mod behandlingen af sådanne oplysninger (stk. 1, litra e), om retten til at indgive en klage til en tilsynsmyndighed (stk. 1, litra f), enhver tilgængelig oplysning om, hvor oplysningerne stammer fra, hvis oplysningerne ikke er indsamlet hos den registrerede (stk. 1, litra g), og i de tilfælde, hvor der træffes afgørelser, som omhandlet i artikel 20, stk. 1 og 3, oplysninger om logikken heri, samt betydningen og de forventede konsekvenser af en sådan behandling (stk. 1, litra h).*

Efter artikel 15, stk. 1b, skal den dataansvarlige efter anmodning fra den registrerede og uden større udgifter for denne give den registrerede en kopi af de oplysninger, der behandles om den pågældende. Af artikel 15, stk. 2a, følger, at denne ret til at modtage en kopi ikke gælder, når en sådan kopi ikke kan udleveres uden at videregive personoplysninger om andre registrerede eller den dataansvarliges fortrolige oplysninger. Retten gælder endvidere ikke, hvis videregivelsen indebærer en overtrædelse af immaterielle rettigheder i forhold til behandlingen af de pågældende personoplysninger.

Efter forslaget artikel 16 har den registrerede ret til rettelse af oplysninger om den pågældende, som er urigtige, ligesom den registrerede har ret til at fuldstændiggøre af ufuldstændige personoplysninger.

Kapitlet indeholder også i artikel 17 *en ret til sletning og "til at blive glemt"*. Retten indebærer efter forslaget, at den registrerede i visse tilfælde har en ret til at opnå sletning af personoplysninger vedrørende den registrerede, ligesom der i disse tilfælde foreligger en forpligtelse for den dataansvarlige til at slette oplysningerne. Sletning skal efter artikel 17, stk. 1, finde sted, hvis personoplysningerne ikke længere er nødvendige til opfyldelse af de formål, hvortil de blev indsamlet *eller på anden vis behandlet (litra a), hvis den registrerede tilbagekalder et samtykke, der er grundlaget for behandlingen, og der ikke foreligger et andet grundlag, som behandlingen kan baseres på (litra b), hvis den registrerede fremkommer med indsigelser mod behandlingen, jf. artikel 19, stk. 1, og der ikke foreligger legitime grunde til behandlinger, som overstiger disse indsigelser eller hvis den registrerede fremkommer med indsigelser efter artikel 19, stk. 2 (litra c), hvis oplysningerne har været behandlet ulovligt (litra d), eller hvis personoplysningerne skal slettes for at overholde en retlig forpligtelse, som den dataansvarlige er underlagt (litra e).*

Efter artikel 17, stk. 1a, har den registrerede endvidere ret til uden unødigt forsinkelse at opnå sletning af personoplysninger om den pågældende selv, hvis personoplysningerne er indsamlet i forbindelse med udbud af informationssamfundstjenester i henhold til artikel 8, stk. 1.

I de tilfælde, hvor den dataansvarlige har offentliggjort personoplysningerne, og i henhold til retten til sletning skal slette oplysningerne om den registrerede, skal den dataansvarlige – under hensyntagen til tilgængelig teknologi og omkostninger ved gennemførelse – tage rimelige skridt, herunder tekniske foranstaltninger, til at informere andre dataansvarlige, som behandler oplysningerne, om, at den registrerede anmoder om, at alle link til, kopier eller gengivelser af oplysningerne bliver slettet (artikel 17, stk. 2a).

Retten til sletning og ”til at blive glemt” er underlagt en række undtagelser, jf. artikel 17, stk. 3. Retten gælder således ikke, jf. artikel 17, stk. 3, hvis behandling af oplysninger er nødvendig med henblik på at udøve retten til ytringsfrihed og information (litra a), hvor behandling af oplysninger er nødvendig for at overholde af en retlig forpligtelse i henhold til EU-lovgivning eller medlemsstats lovgivning, som kræver behandling af personoplysninger eller for udøvelse af en opgave i samfundets interesse eller som led i myndighedsudøvelse (litra b). Retten gælder heller ikke i de tilfælde, hvor behandling af oplysninger er nødvendig af hensyn til samfundsinteresser på folkesundhedsområdet (litra c), hvis behandlingen er nødvendig til arkivformål i det offentlige interesse samt statistiske, videnskabelige eller historiske formål i overensstemmelse med artikel 83 (litra d) eller hvis behandlingen er nødvendig for, at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares (litra g).

Herudover indeholder forslaget i artikel 17a en ret til begrænsning af behandling af personoplysninger i de tilfælde, hvor den registrerede anfægter oplysningernes rigtighed i en periode, hvor den dataansvarlige verificerer oplysningernes rigtighed (stk. 1, litra a), hvor den dataansvarlige ikke længere har brug for oplysningerne, men de er nødvendige for den registrerede i forhold til at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares (stk. 1, litra b) eller – hvis en registreret er fremkommet med en indsigelse, jf. artikel 19, stk. 1 – i den periode, hvor det verificeres om den dataansvarliges legitime interesser til at behandle personoplysningerne overstiger den registreredes legitime interesser (stk. 1, litra c).

Hvis behandlingen af personoplysninger er begrænset, jf. artikel 17a, stk. 1, kan disse oplysninger alene behandles med den registreredes samtykke, hvis et retskrav skal fastslås, gøres gældende eller forsvares, for at beskytte en anden fysisk eller juridisk persons rettigheder eller af hensyn til væsentlige samfundsinteresser (stk. 3). Efter artikel 17a, stk. 4, skal en registreret informeres, hvis en begrænsning af behandling af personoplysninger løftes.

Den dataansvarlige skal ifølge forslaget artikel 17b kommunikere alle rettelser, sletninger eller begrænsninger til samtlige modtagere af oplysningerne, medmindre dette viser sig at være umuligt eller uforholdsmæssigt vanskeligt.

Som en nyskabelse indeholder forslaget i artikel 18 en ret til såkaldt dataportabilitet. Forslaget indebærer i *artikel 18, stk. 2*, at den registrerede *har ret til at modtage personoplysninger om den pågældende selv, som han eller hun har givet en dataansvarlig, i et struktureret og almindeligt anvendt og maskinlæsbart format, og har en ret til at overføre disse oplysninger til en anden dataansvarlig uden forhindringer fra den dataansvarlige, som først fik oplysningerne. Retten gælder i de tilfælde, hvor behandlingen er baseret på samtykke eller kontrakt, og behandlingen sker ved automatiske midler.*

Det fremgår af artikel 18, stk. 2a og 2aa, at bestemmelsen ikke finder anvendelse, hvis behandlingen er nødvendig for udførelsen af en opgave i samfundets interesse eller henhørende under offentlig myndighedsudøvelse, som den dataansvarlige har fået pålagt eller hvis videregivelse af oplysningerne ville medføre et brug på immaterielle rettigheder.

Efter artikel 19, stk. 1, har den registrerede til enhver tid ret til af grunde, der vedrører den pågældendes særlige situation, at gøre indsigelse mod en behandling af personoplysninger vedrørende den pågældende, der *finder sted på baggrund af artikel 6, stk. 1, litra e og f. Behandlingen skal standses, medmindre den dataansvarlige kan påvise vægtige legitime grunde til behandlingen, der overstiger den registreredes interesser eller rettigheder eller frihedsrettigheder, eller hvis et retskrav skal fastslås, gøres gældende eller forsvares.*

Artikel 19, stk. 2 og 2a, indeholder særlige regler om *indsigelse i forbindelse med* behandling af personoplysninger i forbindelse med direkte markedsføring.

Efter artikel 19, stk. 2aa, har den registrerede ret til at fremkomme med indsigelser mod behandling af personoplysninger til statistiske, videnskabelige eller historiske formål. Behandlingen skal standses, medmindre behandlingen er nødvendig for udførelse af en opgave i offentlighedens interesse eller for overholdelse af en retlig forpligtelse, som den dataansvarlige er underlagt.

Forslaget indeholder derudover i artikel 20 en ret for enhver registreret til ikke at være underlagt en afgørelse, som er baseret udelukkende på automatisk behandling, herunder profilering, hvis afgørelsen har retsvirkninger, eller alvorligt påvirker den pågældende.

Ifølge artikel 20, stk. 1a, gælder stk. 1 ikke, hvis behandlingen sker som led i indgåelsen eller opfyldelsen af en aftale mellem den registrerede og den dataansvarlige (litra a), hvis behandlingen er autoriseret i EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning, som den dataansvarlige er underlagt, og som foreskriver passende foranstaltninger, som sikrer den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder samt legitime interesser (litra b), eller hvis behandlingen er baseret på den registreredes udtrykkelige samtykke (litra c).

Ifølge artikel 20, stk. 3, må afgørelserne i artikel 20, stk. 1a, ikke være baseret på de særlige oplysninger, som er nævnt i artikel 9, stk. 1, medmindre artikel 9, stk. 2, litra a eller g, finder anvendelse, og passende foranstaltninger for at sikre den registreredes legitime interesser er til stede.

Det følger af artikel 21, stk. 1, at EU- eller medlemsstats lovgivning, som den dataansvarlige eller databehandleren er underlagt, ved lovgivningsmæssige foranstaltninger kan begrænse rækkevidden af de rettigheder og forpligtelser, som følger af artikel 12-20 samt artikel 32 – og artikel 5 i det omfang bestemmelserne heri svarer til rettigheder og forpligtelser i artikel 12-20 – når en sådan begrænsning udgør en nødvendig og proportional foranstaltning i et demokratisk samfund.

Begrænsningen af rettighedernes rækkevidde kan ske for at beskytte national sikkerhed (litra aa), forsvar (litra ab), offentlig sikkerhed (litra a), forebyggelse, efterforskning, opdagelse og retsforfølgning i straffesager og opretholdelsen af den offentlige orden, når dette sker med de nævnte formål, og fuldbyrdelsen af straffedomme (litra b). Begrænsning kan endvidere ske for at beskytte Unionens eller en medlemsstats andre vigtige samfundsinteresser, navnlig væsentlige økonomiske eller finansielle interesser, herunder

valuta-, budget-, og skatteanliggende, folkesundhed og social sikkerhed samt beskyttelsen af markedets stabilitet og integritet (litra c). Hertil kommer, at begrænsning kan finde sted af hensyn til beskyttelsen af domstolens uafhængighed og retslige procedurer (litra ca)

Begrænsningen af *rettighedernes rækkevidde* kan ligeledes anvendes hvis dette sker til forebyggelse, efterforskning, opdagelse og retsforfølgning i forbindelse med brud på etiske regler for lovregulerede erhverv (litra d), og kontrol-, tilsyns-, eller reguleringsfunktioner, selv af midlertidig karakter, der er et led i den offentlige myndighedsudøvelse i de tilfælde, der er nævnt i litra a, b, c og d (litra e). Endvidere kan begrænsning ske, hvis dette sker med henblik på beskyttelse af den registrerede eller andres rettigheder og frihedsrettigheder (litra f). Endelig kan begrænsning ske af hensyn til beskyttelse af håndhævelsen af civilretlige krav (litra g).

De omhandlede *lovgivningsmæssige tiltag* skal efter artikel 21, stk. 2, i det mindste – og når det er relevant – indeholde bestemmelser om formålet med behandlingen eller kategorierne af behandlinger, kategorierne af personoplysninger, anvendelsesområdet for begrænsningerne, specificering af den dataansvarlige eller kategorier af dataansvarlige, lagringsperioden samt de gældende sikkerhedsregler under hensyntagen til karakteren, omfanget og formålet med behandlingen og risikoen for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder.

2.5. Dataansvarlig og databehandler (forordningens kapitel IV)

Forordningens kapitel IV indeholder bl.a. regler om den dataansvarliges og databehandlerens generelle forpligtelser, regler om datasikkerhed og regler om udarbejdelse af en konsekvensanalyse om databeskyttelse. Endvidere fastsættes regler om udpegning af en databeskyttelsesansvarlig og regler om adfærdscodekser og certificering.

Generelt bemærkes det, at dette kapitel indeholder en række forpligtelser for den dataansvarlige og databehandleren, der ikke følger af det gældende databeskyttelsesdirektiv.

Det følger af forslaget artikel 22, stk. 1, at den dataansvarlige under hensyntagen til behandlingens karakter, sammenhæng, omfang og formål samt sandsynligheden for og graden af de risici, der er for den registreredes ret-

tigheder og frihedsrettigheder, skal gennemføre passende foranstaltninger og kunne demonstrere, at behandlingen af personoplysninger er i overensstemmelse med forordningen.

Hvis det er proportionalt i forhold til den behandling af personoplysninger, som finder sted, skal de foranstaltninger, som iværksættes, jf. artikel 22, stk. 1, omfatte den dataansvarliges implementering af passende databeskyttelsespolitikker (artikel 22, stk. 2a). Det følger endvidere af artikel 22, stk. 2b, at den dataansvarliges overholdelse af dennes forpligtelser, kan demonstreres ved iagttagelse af adfærdskodekser, jf. artikel 38, eller certificeringsordninger, jf. artikel 39.

Som noget nyt er der endvidere indført et krav om såkaldt ”indbygget databeskyttelse”. Efter artikel 23, stk. 1, skal den dataansvarlige således under hensyntagen til den teknologi, som er tilgængelig, og omkostningerne ved gennemførelse samt med hensyntagen til risikoen for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder som følge af behandlingens karakter, omfang og formål, gennemføre tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som er passende til behandlingsaktiviteten og dens formål, herunder ved at pseudonymisere data, således at behandlingen vil opfylde kravene, som fastlægges i forordningen, og beskytte den registreredes rettigheder.

Den dataansvarlige skal endvidere efter artikel 23, stk. 2, gennemføre passende foranstaltninger gennem indstillinger (”by default”) for at sikre, at det alene er personoplysninger, som er nødvendige for hver behandling, der bliver behandlet. Dette gælder både for så vidt angår mængden af personoplysninger, som bliver indsamlet, perioden, oplysningerne opbevares, og tilgængeligheden af oplysningerne. I de tilfælde, hvor det ikke er formålet med behandlingen, at oplysningerne gøres offentligt tilgængelige, skal der være indstillinger, som sikrer, at disse oplysninger ikke bliver gjort tilgængelige for et ubestemt antal person, uden at dette sker ved menneskelig indgriben.

Efter artikel 23, stk. 2a, kan den dataansvarlige demonstrere overholdelse af kravene i stk. 1 og 2, ved en certificering som omtalt i artikel 39.

Af forordningsforslagets artikel 24, stk. 1, fremgår, at i det tilfælde, at der er flere dataansvarlige, skal disse fælles dataansvarlige på gennemsigtig vis fastsætte deres respektive ansvar for overholdelse af forpligtelserne, der følger af forordningen, medmindre ansvaret er fordelt i henhold til EU- eller medlemsstats lovgivning, som de dataansvarlige er underlagt. Kravet

om at fastsætte deres respektive ansvar gælder især for så vidt angår den registreredes udøvelse af rettigheder og de dataansvarliges forpligtelser til at meddele information, jf. forordningens artikel 14 og 14a. Ordningen skal fastsætte, hvilken af de fælles dataansvarlige der skal fungere som kontaktpunkt i forhold til den registrerede, når denne skal udøve sine rettigheder i henhold til forordningen.

Efter artikel 24, stk. 2, har denne fordeling af ansvar mellem de dataansvarlige ingen indflydelse på den registreredes mulighed for at gøre sine rettigheder i henhold til forordningen gældende.

Det følger af artikel 24, stk. 3, at fordelingen af ansvaret skal afspejle de fælles dataansvarliges respektive roller i forhold til den registrerede, og hovedindholdet i ansvarsfordelingen skal gøres tilgængelig for den registrerede. Stk. 2 gælder ikke, hvis den registrerede er blevet orienteret på en gennemsigtig og utvetydig måde om, hvilken af de fælles dataansvarlige der er ansvarlig, medmindre en sådan fordeling – som ikke er fastlagt i EU- eller medlemsstatslovgivning – er urimelig i forhold til den registreredes rettigheder.

Af forslaget artikel 25, stk. 1, fremgår, at i de tilfælde, hvor den dataansvarlige ikke er etableret i EU, men forordningen alligevel finder anvendelse på grund af dens territoriale anvendelsesområde, jf. artikel 3, stk. 2, skal den dataansvarlige skriftligt udpege en repræsentant i EU. Efter artikel 25, stk. 2, gælder det dog ikke lejlighedsvis behandling, hvor det er usandsynligt, at behandlingen medfører en risiko for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder under hensyntagen til behandlingens karakter, sammenhæng, omfang og formål (litra b) eller for offentlige myndigheder og organer (litra c).

Efter artikel 25, stk. 3, skal repræsentanten etableres i én af de medlemsstater, hvor den registrerede, hvis personoplysninger behandles i forbindelse med udbuddet af varer eller tjenesteydelser eller hvis adfærd overvåges, er bosiddende.

I henhold til artikel 25, stk. 3a, skal især tilsynsmyndigheden og den registrerede kunne rette henvendelse til repræsentanten – foruden eller i stedet for den dataansvarlige – i alle sager vedrørende behandling af personoplysninger med henblik på at sikre overholdelse af forordningens bestemmelser.

Den dataansvarliges udpegning af en repræsentant berører ikke eventuelle retslige skridt mod den dataansvarlige selv, jf. artikel 25, stk. 4.

Forslagets artikel 26 indeholder regler om databehandleren. Det følger således af *artikel 26, stk. 1*, at den dataansvarlige alene skal anvende databehandlere, som kan give de tilstrækkelige garantier for gennemførelsen af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, således at behandlingen opfylder kravene i forordningen.

Det følger af artikel 26, stk. 1a, at databehandleren ikke skal hverve en anden databehandler uden forudgående specifikt eller generelt skriftligt samtykke fra den dataansvarlige. Hvis den dataansvarlige har givet et generelt samtykke hertil, skal databehandleren altid informere den dataansvarlige om påtænkte ændringer i forhold til tilføjelse eller udskiftning af andre databehandlere, således at det er muligt for den dataansvarlige at modsætte sig disse ændringer.

Databehandlerens behandling af personoplysninger skal efter artikel 26, stk. 2, ske i henhold til en kontrakt – eller en anden retsakt under EU- eller medlemsstatslovgivning, som binder databehandleren til den dataansvarlige – som fastsætter genstanden for og varighed af behandlingen, karakteren og formålene med behandlingen, typen af personoplysninger, kategorien af registrerede og *den dataansvarliges rettigheder*. Kontrakten mv. skal endvidere foreskrive, at databehandleren alene skal behandle personoplysninger efter instruks fra den dataansvarlige, medmindre databehandleren er forpligtet til at behandle personoplysningerne i henhold til EU- eller medlemsstatslovgivning. I sådanne tilfælde, skal databehandleren oplyse den dataansvarlige om, at der er en lovfastsat forpligtelse til at behandle personoplysningerne, medmindre loven forbyder en sådan information på grund af vigtige samfundsinteresser (litra a). Kontrakten mv. skal endvidere fastsætte, at databehandleren skal træffe alle foranstaltninger, som kræves efter artikel 30 (litra c), at databehandleren skal respektere betingelserne for at hverve en anden databehandler, herunder krav om specifik forudgående tilladelse fra den dataansvarlige (litra d), at databehandleren for så vidt det er muligt i betragtning af behandlingens karakter skal bistå den dataansvarlige i at besvare anmodninger fra registrerede, som udøver rettigheder i henhold til forordningens kapitel 3 (litra e), at databehandleren skal bistå den dataansvarlige i at sikre, at kravene i forordningens artikel 30-34 overholdes (litra f), at databehandleren efter den dataansvarliges ønske skal tilbagelevere eller slette personoplysninger ved afslutningen af databehandlingsydelsen, som er uddybet i kontrakten mv., medmindre der er et

krav om at opbevare oplysningerne i henhold til EU- eller medlemsstatslovgivning, som databehandleren er underlagt (litra g), og at databehandleren skal stille alle informationer, der er nødvendige for at vise overholdelsen af denne artikel til rådighed for den dataansvarlige *samt tillade og medvirke til revisioner foretaget af den dataansvarlige* (litra h).

Databehandleren skal straks informere den dataansvarlige, hvis en instruktion fra denne ikke er i overensstemmelse med forordningen eller EU- eller medlemsstaters databeskyttelsesbestemmelser.

I de tilfælde, hvor en databehandler hverver en anden databehandler gennem en kontrakt eller en anden retsakt under EU- eller medlemsstatslovgivning til at udføre en specifik databehandling for den dataansvarlige, skal det være de samme databeskyttelsesforpligtelser, som er fastsat i kontrakten mv. mellem den dataansvarlige og databehandleren, som skal pålægges den anden databehandler. Det gælder især kravet om, at databehandleren skal give de tilstrækkelige garantier for gennemførelsen af passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, således at behandlingen opfylder kravene i forordningen. I de tilfælde, hvor den anden databehandler ikke formår at opfylde sine forpligtelser, skal den første databehandler fortsat have det fulde ansvar over for den dataansvarlige i forhold til udførelsen af den anden databehandlers forpligtelser (artikel 26, stk. 2a).

Efter artikel 26, stk. 2aa, kan *det indgå som et element i demonstrationen af de tilstrækkelige garantier, som databehandlerne skal gennemføre, at der iagttages af en adfærdskodeks, jf. artikel 38, eller en certificeringordning, jf. artikel 39.*

Uden at det berører muligheden for en individuel kontrakt, kan kontrakten mv. mellem den dataansvarlige og databehandleren og mellem databehandleren og en anden databehandler, helt eller delvist baseres på standardkontraktbestemmelser, som der henvises til i bestemmelsens stk. 2b og 2c, eller på standard kontraktbestemmelser, som er en del af en certificering, som er meddelt den dataansvarlige eller databehandleren efter artikel 39 og 39a (artikel 26, stk. 2ab).

I henhold til artikel 26, stk. 2b, kan Kommissionen fastlægge standardkontraktbestemmelser til brug for ovennævnte aftaler mellem den dataansvarlige og databehandleren og mellem databehandleren og en anden databehandler i overensstemmelse med proceduren i artikel 87, stk. 2. Efter artikel 26, stk. 2c, kan en tilsynsmyndighed endvidere vedtage standard kon-

traktbestemmelser herom i overensstemmelse med sammenhængsmekanismen i artikel 57.

Kontrakten mv., som skal indgås mellem den dataansvarlige og databehandleren og mellem databehandleren og en anden databehandler, skal være skriftlig, herunder i elektronisk form (artikel 26, stk. 3).

Som en nyskabelse stiller forslaget artikel 28, stk. 1, krav om, at den dataansvarlige og den dataansvarliges eventuelle repræsentant, skal opbevare optegnelser over alle kategorier af behandlinger af personoplysninger, som foregår under den pågældendes ansvar. Disse optegnelser skal indeholde oplysning om navn og kontaktoplysninger for den dataansvarlige, enhver fælles dataansvarlig, den dataansvarliges eventuelle repræsentant samt databeskyttelsesansvarlige, hvis en sådan er udpeget (litra a), formålet med behandlingen, herunder de legitime interesser, der forfølges ved behandlingen, hvis den er baseret på artikel 6, stk. 1, litra f (litra c), en beskrivelse af kategorien af registrerede og kategorien af oplysninger, som behandles om dem (litra d), kategorien af modtagere, som oplysningerne er eller vil blive videregivet til, herunder især modtagere i tredjelande (litra e), hvor det er relevant kategorien af videregivelser af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer (litra f), hvis det er muligt de forventede frister for sletning af de forskellige kategorier af personoplysninger (litra g), *og når det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, som der er henvist til i artikel 30, stk. 1 (litra h).*

Det følger af artikel 28, stk. 2a, at databehandleren skal opbevare optegnelser over alle kategorier af behandlinger af personoplysninger, som foregår på vegne af den dataansvarlige. Optegnelserne skal indeholde oplysning om navn og kontaktoplysninger for databehandleren eller databehandlerne samt alle dataansvarlige, som databehandleren behandler personoplysninger på vegne af samt den dataansvarliges eventuelle repræsentant (litra a), navn og kontaktoplysninger på den databeskyttelsesansvarlige, hvis en sådan er udpeget (litra b), kategorierne af behandling, som forestås på vegne af de dataansvarlige (litra c), hvor det er relevant kategorien af videregivelser af personoplysninger til tredjelande eller en internationale organisationer (litra d), *og når det er muligt, en generel beskrivelse af de tekniske og organisatoriske sikkerhedsforanstaltninger, som der er henvist til i artikel 30, stk. 1 (litra e).*

Optegnelserne skal være skriftlige, herunder i elektronisk eller anden ikke læselig form, som kan konverteres til en læselig form (artikel 28. stk. 3a).

Efter artikel 28, stk. 3, skal den dataansvarlige og databehandleren og den dataansvarliges eventuelle repræsentant, efter anmodning stille optegnelserne til rådighed for tilsynsmyndigheden.

Efter artikel 28, stk. 4, gælder kravene til opbevaring af optegnelser ikke for virksomheder eller organisationer, der beskæftiger under 250 personer, medmindre behandlingen sandsynligvis vil medføre en høj grad af risiko for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder – så som diskrimination, identitetstyveri eller -svindel, økonomisk tab, skade på omdømme, tab af fortrolighed af data underlagt tavshedspligt eller enhver anden væsentlig økonomisk eller social ulempe for den registrerede – under hensyntagen til behandlingens karakter, sammenhæng, omfang og formål (litra b).

Forslagets artikel 30 indeholder regler om behandlingssikkerhed. Det følger af forslagets artikel 30, stk. 1, at den dataansvarlige og databehandleren under hensyntagen til den teknologi, som er tilgængelig, og omkostningerne ved gennemførelse samt med hensyntagen til risikoen for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder ved inddragelse af behandlingens karakter, sammenhæng, omfang og formål, skal gennemføre tekniske og organisatoriske foranstaltninger, herunder ved at pseudonymisere personoplysninger, for derved at sikre et sikkerhedsniveau, som er passende til at imødegå disse risici.

Ved vurderingen af det passende sikkerhedsniveau skal der i sær tages hensyn til de risici, som behandlingen vil indebære, som kan medføre fysisk, materiel eller moralsk skade, herunder især ved hændelig eller ulovlig tilintetgørelse, tab, ændring, ubeføjet videregivelse af personoplysninger eller ubeføjet adgang til personoplysninger, som videregives, opbevares eller behandles på anden vis (artikel 30, stk. 1a).

Det følger af artikel 30, stk. 2a, *at iagttagelse af en adfærdskodeks, jf. artikel 38, eller en certificeringsordning, jf. artikel 39, kan udgøre et element i den dataansvarliges eller databehandlerens demonstration af opfyldelse af kravet i artikel 30, stk. 1*. Det følger endvidere af artikel 30, stk. 2b, at dataansvarlige og databehandlere skal tage skridt til at sikre, at enhver person, som handler under de pågældendes bemyndigelse, og som har adgang til personoplysninger, kun behandler disse efter instruktion fra den dataansvarlige, medmindre den pågældende i henhold til EU- eller medlemsstatslovgivning er forpligtet til at behandle oplysningerne.

Artikel 31 indeholder en yderligere nyskabelse med indførelsen af et krav om, at den dataansvarlige skal anmelde brud på persondatasikkerheden til tilsynsmyndigheden. Ifølge artikel 31, stk. 1, skal den dataansvarlige uden unødigt forsinkelse og – om muligt – senest 72 timer efter, at den dataansvarlige er blevet bekendt et brud på persondatasikkerheden, som sandsynligvis vil medføre en høj grad af risiko for den registreredes rettigheder eller frihedsrettigheder – så som diskrimination, identitetstyveri eller svindel, økonomisk tab, skade på omdømme, tab af fortrolighed af data underlagt tavshedspligt eller enhver anden væsentlig økonomisk eller social ulempe for den registrerede – anmelde bruddet til den kompetente tilsynsmyndighed. I det tilfælde, at anmeldelsen ikke er sket indenfor 72 timer, skal den dataansvarlige redegøre for baggrunden herfor samtidig med, at anmeldelsen indgives.

Ifølge artikel 31, stk. 1a, gælder kravet om anmeldelse ikke i de tilfælde, hvor den dataansvarlige har gennemført passende tekniske og organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger, og disse foranstaltninger er anvendt på oplysninger, som var påvirket af bruddet, herunder især beskyttelsesforanstaltninger, der har gjort oplysningerne uforståelige for alle, som ikke har lovlig adgang til dem, eksempelvis ved kryptering. Kravet om anmeldelse gælder heller ikke i de tilfælde, hvor den dataansvarlige efterfølgende har taget skridt, som sikrer, at det ikke længere er sandsynligt, at *den høje risiko for* den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder vil *blive udløst*.

Databehandleren skal efter artikel 31, stk. 2, uden unødigt forsinkelse efter at være blevet bekendt med et brud på persondatasikkerheden, varsle og underrette den dataansvarlige.

Anmeldelsen til tilsynsmyndigheden skal efter artikel 31, stk. 3, i det mindste beskrive karakteren af bruddet på persondatasikkerheden, herunder – hvis det er muligt og passende – *det omtrentlige antal* kategorier og antal af berørte registrerede og kategorierne og det omtrentlige antal af berørte optegnelser (litra a), kommunikere identiteten og kontaktoplysningerne til den databeskyttelsesansvarlige eller andre kontaktpunkter, hvor yderligere information kan indhentes (litra b), beskrive de sandsynlige konsekvenser af databeskyttelsesbruddet, som den dataansvarlige har identificeret (litra d), beskrive de foranstaltninger, som foreslås eller er iværksat af den dataansvarlige for at afhjælpe bruddet (litra e), og hvor relevant pege på foranstaltninger, som kan afbøde eventuelle negative virkninger af bruddet på persondatasikkerheden (litra f).

I de tilfælde, hvor det ikke er muligt at meddele oplysningerne i artikel 31, stk. 3, litra d, e og f, samtidig med oplysningerne, som skal meddeles tilsynsmyndigheden efter artikel 31, stk. 3, litra a og b, skal den dataansvarlige meddele denne information uden yderligere unødigt forsinkelse (artikel 31, stk. 3a).

Den dataansvarlige skal efter artikel 31, stk. 4, dokumentere alle brud på persondatasikkerheden, herunder oplysninger om bruddet, påvirkningen af bruddet og oplysninger om, hvilke foranstaltninger er foretaget for at afhjælpe bruddet. Dokumentationen skal give tilsynsmyndigheden mulighed for at bekræfte overholdelsen af denne artikel.

Det følger af artikel 32, stk. 1, at når sikkerhedsbruddet kan forventes at medføre en høj grad af risiko for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder – så som diskrimination, identitetstyveri eller -svindel, økonomisk tab, skade på omdømme, tab af fortrolighed af data underlagt tavshedspligt eller enhver anden væsentlig økonomisk eller social ulempe for den registrerede – skal den dataansvarlige ligeledes uden unødigt forsinkelse underrette den registrerede om bruddet. Denne underretning skal efter artikel 32, stk. 2, omfatte karakteren af bruddet på persondatasikkerheden og indeholde de oplysninger og anbefalinger, der også skal afgives til tilsynsmyndigheden, jf. artikel 31, stk. 3, litra b, e og f.

Det er efter artikel 32, stk. 3, ikke nødvendigt at underrette den registrerede om et brud på persondatasikkerheden, hvis den dataansvarlige har gennemført passende tekniske og organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger, og disse foranstaltninger er anvendt på oplysninger, som var påvirket af bruddet, herunder især beskyttelsesforanstaltninger, der har gjort oplysningerne uforståelige for alle, som ikke har lovlig adgang til dem, eksempelvis ved kryptering (litra a), eller hvis den dataansvarlige efterfølgende har taget skridt, som sikrer, at det ikke længere er sandsynligt, at *den høje risiko* for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder vil *blive udløst* (litra b). Den registrerede skal heller ikke underrettes, hvis det vil indebære en uforholdsmæssig indsats, herunder især med henvisning til antallet af sager, som er påvirket. I sådanne tilfælde skal en offentlig meddelelse eller lignende finde sted, således at de registrerede er informeret på en *tilsvarende* effektiv måde (litra c). Underretning skal endvidere ikke finde sted, hvis det ville påvirke en væsentlig samfundsinteresse alvorligt (litra d).

Forslagets artikel 33, stk. 1, indeholder krav om, at den dataansvarlige i de tilfælde, hvor behandlingen som følge af dens karakter, omfang og formål

sandsynligvis vil medføre en høj grad af risiko for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder – så som diskrimination, identitetstyveri eller svindel, økonomisk tab, skade på omdømme, tab af fortrolighed af data underlagt tavshedspligt eller enhver anden væsentlig økonomisk eller social ulempe for den registrerede – forud for behandlingen af oplysninger skal gennemføre en analyse af konsekvenserne for beskyttelsen af personoplysninger af den planlagte behandling (en såkaldt konsekvensanalyse).

Efter artikel 33, stk. 1a, skal den dataansvarlige i forbindelse med udarbejdelsen af en konsekvensanalyse søge råd hos den databeskyttelsesansvarlige, hvis en sådan er udpeget.

Forslagets artikel 33, stk. 2, indeholder en liste over behandlinger, som udløser kravet om en konsekvensanalyse. Det gælder behandlinger, hvor der indgår en systematisk og omfattende evaluering af personlige aspekter vedrørende en fysisk person, som er baseret på profilering og på baggrund af hvilke afgørelser, som vil have retsvirkning for registrerede eller alvorligt berøre disse, vil blive truffet (litra a). En konsekvensanalyse skal også udarbejdes, hvis behandlingen omfatter særlige kategorier af oplysninger, jf. artikel 9, stk. 1, biometriske data eller oplysninger om straffedomme eller tilknyttede sikkerhedsforanstaltninger, hvor oplysningerne bliver behandlet for at træffe et stort antal afgørelser vedrørende specifikke personer (litra b). Konsekvensanalyser skal endvidere udarbejdes, hvis behandlingen vedrører omfattende overvågning af offentligt tilgængelige områder, navnlig ved brug af optoelektronisk udstyr (videoovervågning) (litra c).

Tilsynsmyndigheden skal udarbejde og offentliggøre en liste over de behandlinger, som udløser et krav om konsekvensanalyse. Tilsynsmyndigheden skal kommunikere denne liste til Det Europæiske Databeskyttelsesråd (artikel 33, stk. 2a).

Efter artikel 33, stk. 2b, kan tilsynsmyndigheden også udarbejde en liste overbehandlinger, som ikke kræver en konsekvensanalyse. Denne liste skal kommunikeres til Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Forud for vedtagelse af en lister over behandlinger, jf. artikel 33, stk. 2a og 2b, skal den kompetente tilsynsmyndighed iværksætte sammenhængsmekanismen, hvis listen indeholder behandlingsaktiviteter, der vedrører udbud af varer eller tjenesteydelser til registrerede, overvågning af registreredes adfærd i flere medlemsstater eller behandling, der væsentligt kan på-

virke den frie bevægelighed af personoplysninger i Unionen (artikel 33, stk. 2c).

En konsekvensanalyse skal efter artikel 33, stk. 3, mindst indeholde en generel beskrivelse af den planlagte behandling, en evaluering af de risici, som *er angivet i stk. 1*, de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå disse risici, herunder garantier, sikkerhedsforanstaltninger og mekanismer, som kan sikre beskyttelsen af personoplysninger og påvise *overholdelse af* forordningen under hensyntagen til de registreredes og andre berørte personers rettigheder og legitime interesser.

Efter artikel 33, stk. 3a, skal iagttagelse af godkendte adfærdskodekser, jf. forordningens artikel 38, af de relevante dataansvarlige og databehandlere, inddrages i forbindelse med vurderingen af lovligheden og virkningen af behandlinger, som foretages af disse dataansvarlige og databehandlere, herunder især ved udarbejdelsen af en konsekvensanalyse.

Hvor behandling af personoplysninger i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c og e, har hjemmel i EU lovgivning eller *medlemsstatslovgivning*, som den dataansvarlige er underlagt, og denne lov regulerer de pågældende specifikke behandlinger eller rækker af behandlinger, finder artikel 33, stk. 1 til 3, ikke anvendelse, medmindre medlemsstaterne finder det nødvendigt at udarbejde en konsekvensanalyse forud for behandlingen (artikel 33, stk. 5).

Efter artikel 34, stk. 2, skal den dataansvarlige i de tilfælde, hvor en konsekvensanalyse påviser, at en behandling af personoplysninger sandsynligvis vil medføre en meget høj grad af risici, *hvis den dataansvarlige ej iværksætter foranstaltninger til at afbøde disse risici*, høre tilsynsmyndigheden, inden behandlingen iværksættes. Det følger af artikel 34, stk. 3, at i de tilfælde, hvor tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at den planlagte behandling ikke er i overensstemmelse med forordningen, herunder især hvis risiciene ikke er tilstrækkeligt identificeret eller afhjulpnet *af den dataansvarlige*, skal tilsynsmyndigheden inden 6 uger efter modtagelse af høringen *skriftligt* rådgive den dataansvarlige herom, *ligesom tilsynsmyndigheden kan gøre brug af de beføjelser, som fremgår af artikel 53*. Perioden på 6 uger kan forlænges yderligere 6 uger under hensyntagen til kompleksiteten af den planlagte behandling. I de tilfælde, hvor perioden forlænges, skal den dataansvarlige og databehandleren inden for en måned fra modtagelse af anmodningen orienteres om grunden til forsinkelsen.

Når den dataansvarlige hører tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 34, stk. 2, skal tilsynsmyndigheden efter artikel 34, stk. 6, have oplysning om ansvarsfordelingen mellem de dataansvarlige, fælles dataansvarlige og databehandlere, som er involveret i behandlingen, herunder især ved behandling af personoplysninger inden for en koncern (litra a), formålet og midlerne for den påtænkte behandling (litra b), foranstaltninger og garantier som foreslås for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i henhold til forordningen (litra c), en eventuel databeskyttelsesansvarligs kontaktoplysninger (litra d), konsekvensanalysen, som er udarbejdet i henhold til artikel 33 (litra e) samt enhver anden information, som tilsynsmyndigheden anmoder om (litra f).

Det følger af forslaget artikel 34, stk. 7, at medlemsstater i forbindelse med forberedelse af lovforslag eller andre forskrifter skal høre tilsynsmyndigheden, hvis forslaget giver mulighed for behandling af personoplysninger.

Ud over forpligtelsen til forudgående høring kan det følge af en medlemsstats lovgivning, at en dataansvarlig skal høre og indhente forudgående godkendelse fra en tilsynsmyndighed i forbindelse med, at den dataansvarlige skal behandle oplysninger ved udførelse af en opgave i samfundets interesse, *herunder behandling af oplysninger i forbindelse med social sikring og folkesundhed* (artikel 34, stk. 7a).

Artikel 35 vedrører udpeging af såkaldte databeskyttelsesansvarlige. Det følger, at artikel 35, stk. 1, at den dataansvarlige eller databehandleren kan – eller skal, hvor dette er et krav i henhold til EU- eller medlemsstats lovgivning – udpege en databeskyttelsesansvarlig.

Efter artikel 35, stk. 2, kan en koncern udpege én databeskyttelsesansvarlig for hele koncernen. Er den dataansvarlige eller databehandleren en offentlig myndighed eller offentligt organ, kan den databeskyttelsesansvarlige udpeges for flere enheder i overensstemmelse med den offentlige myndigheds eller det offentlige organs struktur og størrelse, jf. artikel 35, stk. 3.

Den databeskyttelsesansvarlige skal i henhold til artikel 35, stk. 5, udpeges på baggrund af professionelle kvaliteter og især dennes ekspertviden om databeskyttelseslovgivning og -praksis samt evne til at udføre de opgaver, der er omhandlet i artikel 37, *herunder fraværet af interessekonflikter*.

I sin embedsperiode kan den databeskyttelsesansvarlige kun afskediges, hvis denne ikke længere opfylder betingelserne for at varetage de opgaver, som fremgår af artikel 37, dog bortset fra tilfælde, hvor afskedigelse af en ansat eller en embedsmand i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning kan ske på baggrund af alvorlige grunde (artikel 35, stk. 7).

Den databeskyttelsesansvarlige kan være ansat af den dataansvarlige eller databehandleren eller udføre opgaverne på baggrund af en tjenesteydelseskontrakt (artikel 35, stk. 8).

Efter artikel 35, stk. 9, skal den dataansvarlige eller databehandleren offentliggøre kontaktoplysningerne for den databeskyttelsesansvarlige samt kommunikere oplysningerne til tilsynsmyndigheden.

Registrerede kan kontakte den databeskyttelsesansvarlige angående alle spørgsmål om behandling af den registreredes personoplysninger og udøvelse af rettigheder i henhold til forordningen (artikel 35, stk. 10).

Efter artikel 36, stk. 1, skal den dataansvarlige eller databehandleren sikre, at den databeskyttelsesansvarlige inddrages tilstrækkeligt og rettidigt i alle spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger. Den dataansvarlige eller databehandleren skal efter artikel 36, stk. 2, støtte den databeskyttelsesansvarlige i udførelsen af de opgaver, som fremgår af artikel 37 ved at tilvejebringe ressourcer, som er nødvendige i forbindelse udførelsen af disse opgaver, så vel som ved at give adgang til personoplysninger og databehandlinger.

Efter artikel 36, stk. 3, skal den dataansvarlige og databehandleren sikre, at den databeskyttelsesansvarlige kan handle uafhængigt i forbindelse med udførelsen af dennes opgaver, og at den databeskyttelsesansvarlige ikke modtager instruktioner om udøvelsen af disse opgaver. *Den databeskyttelsesansvarlige skal ikke straffes af den dataansvarlige eller databehandleren for at udføre sine opgaver.* Den databeskyttelsesansvarlige skal rapportere direkte til den øverste ledelse hos den dataansvarlige eller databehandleren.

Den databeskyttelsesansvarlige kan i henhold til artikel 36, stk. 4, også have andre opgaver og pligter. Den dataansvarlige og databehandleren skal sikre, at disse andre opgaver og pligter ikke medfører en interessekonflikt for den databeskyttelsesansvarlige.

Artikel 37 vedrører den databeskyttelsesansvarliges opgaver, og det følger af bestemmelsens stk. 1, at den databeskyttelsesansvarlige skal oplyse og rådgive den dataansvarlige eller databehandleren og de ansatte, som behandler personoplysninger, om deres forpligtelser i henhold til forordningen *samt andre EU- eller medlemsstatsdatabeskyttelsesbestemmelser* (litra a), overvåge overholdelsen af forordningen, *andre EU- eller medlemsstatsdatabeskyttelsesbestemmelser* og den dataansvarliges og databehandlerens regler om persondatabeskyttelse, herunder fordelingen af ansvar, bevidstgørelse og uddannelse af personale, der medvirker ved databehandlingen og de tilhørende kontroller (litra b), give råd angående konsekvensanalyser, jf. artikel 33, samt overvåge deres effektivitet (litra f), kontrollere besvarelsen af anmodninger fra tilsynsmyndigheden og inden for rammerne af den databeskyttelsesansvarliges beføjelser samarbejde med tilsynsmyndigheden på dennes anmodning eller på eget initiativ (litra g), og fungere som tilsynsmyndighedens kontaktpunkt i spørgsmål om persondatabeskyttelse, herunder i forbindelse med forudgående høring, jf. artikel 34, og efter behov rådføre sig med tilsynsmyndigheden om ethvert andet spørgsmål (litra h).

Efter artikel 37, stk. 2a, skal den databeskyttelsesansvarlige udføre sine opgaver efter forordningen under hensyntagen til den risiko, som behandlingen medfører med inddragelse af behandlingens formål, karakter og sammenhæng.

Kapitel 4 indeholder endvidere i artikel 38, stk. 1, en bestemmelse om, at medlemsstaterne, tilsynsmyndighederne, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen skal tilskynde til udarbejdelsen af adfærdskodekser, der – afhængigt af de særlige forhold i de forskellige behandlingssektorer og de specifikke behov, som små og mellemstore virksomheder har – bidrager til en korrekt anvendelse af forordningen. Sådanne adfærdskodekser kan efter artikel 38, stk. 1a, udarbejdes, ændres eller udvides af foreninger og andre organisationer, som repræsenterer kategorier af dataansvarlige eller databehandlere med henblik på at uddybe anvendelsen af forordningens bestemmelser. Adfærdskodekserne kan vedrøre rimelig og gennemsigtig behandling af personoplysninger (litra a), de legitime interesser, som den dataansvarlige forfølger i særlige sammenhænge (litra aa), indsamling af personoplysninger (litra b), pseudonymisering af personoplysninger (litra bb), information til offentligheden og til registrerede (litra c), registreredes udøvelse af rettigheder (litra d), information og beskyttelse af børn og angivelse af hvordan en forælders og værges samtykke skal indhentes (litra e), foranstaltninger og procedurer, som der henvises til i ar-

tikel 22 og 23, og foranstaltninger, som skal sikre sikkerhed ved behandling af personoplysninger, jf. forordningens artikel 30 (litra ee), og anmeldelse af brud på persondatasikkerheden til tilsynsmyndigheden og meddelelse heraf til den registrerede (litra ef)

Det følger af artikel 38, stk. 1ab, at godkendte adfærdskodekser også kan overholdes af dataansvarlige, som ikke er omfattet af forordningen, i forhold til at sikre fornødne garantier, når personoplysninger skal overføres til tredjelande eller internationale organisationer efter artikel 42, stk. 2, litra d. I disse tilfælde gælder visse forpligtelser, som skal sikre, at overholdelsen af adfærdskodeksen kan håndhæves.

En adfærdskodeks skal indeholde mekanismer, som giver de organer, som der henvises til i artikel 38a, stk. 1, mulighed for at overvåge dens overholdelse af de dataansvarlige eller databehandlere, der vælger at tilslutte sig en sådan adfærdskodeks. Denne overvågning berører ikke den kompetente tilsynsmyndigheds opgaver og beføjelser i henhold til artikel 51 og 51 (artikel 38, stk. 1b).

Den forening eller organisation, som ønsker at udarbejde mv. en adfærdskodeks, skal indsende et udkast hertil til den kompetente tilsynsmyndighed. Tilsynsmyndigheden skal komme med en udtalelse om, hvorvidt den foreslåede adfærdskodeks, ændring eller udvidelse heraf, er i overensstemmelse med forordningen, og skal godkende udkast, ændringer eller udvidelser, hvis tilsynsmyndigheden finder, at adfærdskodeksen opstiller passende sikkerhedsforanstaltninger (artikel 38, stk. 2).

I de tilfælde, hvor udtalelsen fra tilsynsmyndigheden bekræfter, at en adfærdskodeks, en ændring eller udvidelse heraf, er i overensstemmelse med forordningen, og adfærdskodeksen ikke vedrører behandling af personoplysninger i flere medlemsstater, skal tilsynsmyndigheden registrere adfærdskodeksen og offentliggøre detaljerne heri (artikel 38, stk. 2a). I de tilfælde, hvor en adfærdskodeks en ændring eller udvidelse heraf vedrører behandling af personoplysninger i flere medlemsstater, skal tilsynsmyndigheden inden godkendelse iværksætte sammenhængsmekanismen med henblik på, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd kommer med en udtalelse om, hvorvidt udkastet til en adfærdskodeks er i overensstemmelse med forordningen eller om den opstiller passende sikkerhedsforanstaltninger (artikel 38, stk. 2b).

Hvis udtalelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd bekræfter, at adfærdskodeksen er i overensstemmelse med forordningen, skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd videregende sin udtalelse til Kommissionen (artikel 38, stk. 3). Kommissionen kan herefter efter artikel 38, stk. 4, vedtage en gennemførelsesretsakt, hvoraf fremgår, at adfærdskodeksen, en ændring eller udvidelse heraf, skal have generel gyldighed i EU. Kommissionen skal herefter sikre passende offentliggørelse af disse adfærdskodekser (artikel 38, stk. 5).

Forslaget indeholder endvidere en bestemmelse i artikel 38a om, at overvågningen af overholdelse af adfærdskodeksen kan udføres af et organ, som har en tilstrækkelig grad af ekspertise i forhold til kodeksens genstand, og som er akkrediteret til dette formål af den kompetente tilsynsmyndighed. *Dette særlige organs overvågning af behandlingen af personoplysninger, påvirker ikke tilsynsmyndighedernes opgaver og beføjelser* (artikel 38a, stk. 1). Forslaget indeholder i artikel 38a, stk. 2, en række krav for at få denne akkreditering, herunder bl.a., at organet skal demonstrere dets uafhængighed og ekspertise (litra a), og at organet har fastsat procedurer og strukturer angående håndteringen af klager over overtrædelse af adfærdskodekser eller den måde adfærdskodekser er blevet gennemført af dataansvarlige eller databehandlere på, og at disse procedurer og strukturer er gennemsigtige for den registrerede og offentligheden (litra c). Den kompetente tilsynsmyndighed skal iværksætte sammenhængsmekanismen i forbindelse med akkrediteringen af disse organer (artikel 38a, stk. 3). Uden at det i øvrigt berører forordningens bestemmelser om sanktioner mv. i kapitel 8, kan akkrediteringsorganet – under iagttagelse af passende garantier – tage nødvendige skridt i forbindelse med overtrædelse af bestemmelser i en adfærdskodeks, herunder suspendering eller eksklusion af en dataansvarlig eller databehandler fra en adfærdskodeks. Organet skal orientere den kompetente tilsynsmyndighed om disse skridt (artikel 38a, stk. 4).

Efter artikel 38a, stk. 5, kan den kompetente tilsynsmyndighed trække en akkreditering tilbage, hvis organet, som er akkrediteret, ikke længere opfylder betingelserne herfor eller hvis organets handlinger ikke er i overensstemmelse med forordningen.

Artikel 38a gælder ikke for behandling af personoplysninger, som foretages af offentlige myndigheder og organer (artikel 38, stk. 6).

Kapitlet indeholder endelig i artikel 39, stk. 1, en bestemmelse om, at medlemsstaterne, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen skal tilskynde – navnlig på europæisk plan – til fastlæggelsen af certificeringsordninger for databeskyttelse og databeskyttelsesmærkninger og -mærker med det formål, at dataansvarlige og databehandlere kan demonstrere overholdelse af forordningen. Det er anført, at de særlige behov, som små og mellemstore virksomheder har, skal inddrages.

Det følger af artikel 39, stk. 1a, at godkendte certificeringsordninger for databeskyttelse og databeskyttelsesmærkninger og -mærker også kan overholdes af dataansvarlige, som ikke er omfattet af forordningen, i forhold til at sikre fornødne garantier, når personoplysninger skal overføres til tredjelande eller internationale organisationer efter artikel 42, stk. 2, litra e. I disse tilfælde gælder visse forpligtelser, som skal sikre, at overholdelsen af certificeringsordningen mv. kan håndhæves.

Det følger af artikel 39, stk. 2, at en certificering ikke formindsker den dataansvarliges eller databehandlerens ansvar for at overholde forordningen og berører ikke de kompetente myndigheders opgaver og beføjelser i henhold til forordningen.

En certificering kan udstedes af et dertil særligt akkrediteret organ eller af den kompetente tilsynsmyndighed (artikel 39, stk. 2a). En dataansvarlig eller databehandler, som indgiver sin behandling af personoplysninger til en certificeringsordning, skal give det akkrediterede certificeringsorgan eller den kompetente tilsynsmyndighed alle oplysninger og adgang til alle behandlinger, som er nødvendige for at foretage en certificeringsprocedure (artikel 39, stk. 3).

Efter artikel 39 stk. 4, kan en certificering udstedes for maksimum 3 år, men kan forlænges under de samme betingelser, hvis de relevante betingelser fortsat er opfyldt. En certificering skal trækkes tilbage, hvis betingelserne for certificering ikke længere er til stede.

I lighed med adfærdskodekser indeholder forordningen i artikel 39a en bestemmelse om, at certificering og periodisk gennemgang heraf kan udføres af et organ, som har en tilstrækkelig grad af ekspertise i forhold til databeskyttelse, og som er akkrediteret til dette formål af den kompetente tilsynsmyndighed eller af en anden national akkrediteringsmyndighed. Dette særlige organs overvågning af behandlingen af personoplysninger, påvirker ikke tilsynsmyndighedernes opgaver og beføjelser (artikel 39a, stk. 1).

Medlemsstaterne skal fastsætte, om det skal være den kompetente tilsynsmyndighed eller en anden national akkrediteringsmyndighed, som akkrediterer certificeringsorganer. Forslaget indeholder krav for at få denne akkreditering, herunder bl.a., at organet skal demonstrere dets uafhængighed og ekspertise (litra a), og at organet har fastsat procedurer og strukturer angående håndteringen af klager over overtrædelse af certificeringer eller den måde certificeringer er blevet gennemført af dataansvarlige eller databehandlere på, og at disse procedurer og strukturer er gennemsigtige for den registrerede og offentligheden (litra c).

Efter artikel 39a, stk. 4, skal organet, som er akkrediteret til at certificere mv., være ansvarlig for vurderingen af, om der kan ske certificering eller om en certificering skal trækkes tilbage, uden at det dog berører den dataansvarliges eller databehandlerens forpligtelse til at overholde forpligtelser, som følger af forordningen.

Akkrediteringsorganet skal meddele den kompetente tilsynsmyndighed baggrunden for, at en certificering udstedes eller trækkes tilbage (artikel 39a, stk. 5). Kriterierne for at blive certificeret samt certificeringsdetaljerne skal offentliggøres af tilsynsmyndigheden på en lettilgængelig måde (artikel 39a, stk. 6).

Efter artikel 39a, stk. 6a, skal den kompetente tilsynsmyndighed *eller det nationale akkrediteringsorgan* trække en akkreditering tilbage, hvis organet, som er akkrediteret, ikke længere opfylder betingelserne herfor eller hvis organets handlinger ikke er i overensstemmelse med forordningen.

Kommissionen skal have beføjelser til at vedtage delegerede retsakter, som har til formål at uddybe kriterierne og betingelserne, som skal inddrages i forbindelse med certificeringsordninger (artikel 39a, stk. 7). Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal efter artikel 39a, stk. 7a, afgive en udtalelse til Kommissionen om disse kriterier og betingelser.

Efter artikel 39a, stk. 8, kan Kommissionen fastlægge tekniske standarder for certificeringsordninger og databeskyttelsesmærkninger og -mærker samt ordninger, der har til formål at fremme og anerkende certificeringsordninger og databeskyttelsesmærkninger og -mærker.

2.6. Videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer (forordningens kapitel V)

Forordningens kapitel V fastsætter reglerne for, hvornår der kan videregives personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer.

Overordnet set indeholder kapitlet fire forskellige videregivelsesgrundlag, som efter omstændighederne kan anvendes, når der skal finde en videregivelse sted.

For det første kan en videregivelse af personoplysninger til modtagere i tredjelande eller i en international organisation efter artikel 41, stk. 1, finde sted, hvis Kommissionen har fastslået, at et tredjeland, et område eller en *eller flere* specifikke sektorer i tredjelandet eller en international organisation sikrer et tilstrækkeligt databeskyttelsesniveau (en såkaldt tilstrækkelighedsafgørelse). En sådan videregivelse kræver ikke *specifik* godkendelse.

Ved vurderingen af beskyttelsesniveauet skal Kommissionen efter artikel 41, stk. 2, især tage hensyn til en række nærmere opregnede forhold i tredjelandet mv. Det gælder retsstatsprincippet ("rule of law"), respekten for menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder, både generel og sektorspecifik relevant gældende lovgivning, databeskyttelsesregler og sikkerhedsforanstaltninger, herunder reglerne om videreoverførsel af personoplysninger til et andet tredjeland eller international organisation, og som efterleveres i det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation, om der er effektive rettigheder, der kan håndhæves, *samt om der er effektive administrative og retslige prøvelsesmuligheder* for de registrerede, hvis personoplysninger videregives (litra a). Kommissionen skal ligeledes inddrage, om der i tredjelandet er en eller flere uafhængige tilsynsmyndigheder, som det pågældende tredjeland eller den pågældende internationale organisation er underlagt, og som er ansvarlige for og håndhæver overholdelse af databeskyttelsesregler, herunder gennem passende sanktionsbeføjelser, som assisterer og vejleder registrerede i forbindelse med udøvelse af deres rettigheder, og som samarbejder med tilsynsmyndigheder i Unionen og medlemsstaterne (litra b). Endelig skal Kommissionen inddrage, om der foreligger en international forpligtelse om beskyttelse af personoplysninger, som det pågældende tredjeland eller organisation har tilsluttet sig, eller om der foreligger en anden forpligtelse som følge af deltagelse i multilaterale eller regionale systemer, især med hensyn til beskyttelse af personoplysninger (litra c).

Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal give Kommissionen en udtalelse om beskyttelsesniveauet i et tredjeland eller international organisation i

forbindelse med Kommissionens vurdering af beskyttelsesniveauet, herunder også i forbindelse med vurderingen af, om beskyttelsesniveauet ikke længere er tilstrækkeligt (artikel 41, stk. 2a).

Efter en vurdering af tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet kan Kommissionen træffe en afgørelse om, at et tredjeland, et område, en *eller flere* specifikke sektorer i et tredjeland eller en international organisation sikrer det tilstrækkelige beskyttelsesniveau. Den gennemførelsesretsakt, som tilstrækkelighedsafgørelsen skal fremgå af, skal specificere territorielt og sektorspecifikt anvendelsesområde samt angive eventuelle *uafhængige* tilsynsmyndigheder. Gennemførelsesretsakten skal vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 87, stk. 2 (artikel 41, stk. 3).

Afgørelser om det tilstrækkelige beskyttelsesniveau, som er truffet af Kommissionen i henhold til det gældende databeskyttelsesdirektiv, skal fortsætte med at være gældende indtil de er ændret, erstattet eller trukket tilbage af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 87, stk. 2 (artikel 41, stk. 3a).

Kommissionen skal overvåge anvendelsen af afgørelserne, som er truffet om tilstrækkeligt beskyttelsesniveau i henhold til ovennævnte bestemmelse i forordningen og i henhold til det gældende databeskyttelsesdirektiv (artikel 41, stk. 4a).

Kommissionen kan endvidere træffe afgørelse om, at et tredjeland mv. ikke længere sikrer et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau og har mulighed for, hvis dette er nødvendigt, at trække en tilstrækkelighedsafgørelse tilbage, at ændre eller suspendere den, uden at dette har tilbagevirkende kraft. Gennemførelsesretsakten skal vedtages i overensstemmelse med proceduren i artikel 87, stk. 2, men kan i ekstremt hastende tilfælde vedtages efter proceduren i artikel 87, stk. 3 (artikel 41, stk. 5).

Kommissionen skal indlede drøftelser med tredjelandet eller den internationale organisation med henblik på at udbedre situationen, som har givet anledning til en afgørelse efter artikel 41, stk. 5 (artikel 41, stk. 5a).

Uanset om der er truffet en afgørelse efter artikel 41, stk. 5, om at beskyttelsesniveauet ikke længere er tilstrækkeligt i tredjelandet mv., kan videregivelse ske efter bestemmelserne i artikel 42-44, hvis betingelserne herfor er opfyldt (artikel 41, stk. 6).

Kommissionen skal offentliggøre en liste over de tredjelande mv., som har modtaget en afgørelse efter artikel 41, stk. 3 og 5 (artikel 41, stk. 7).

Efter artikel 42 kan en videregivelse til et tredjeland mv. – i tilfælde, hvor Kommissionen ikke har truffet en afgørelse efter artikel 41, stk. 3 – endvidere finde sted, hvis *den dataansvarlige eller databehandleren har truffet de fornødne garantier, som også gælder for videreoverførsel* (artikel 42, stk. 1).

Ifølge artikel 42, stk. 2, kan de fornødne garantier – *uden nogen yderligere godkendelse fra tilsynsmyndigheder* – sikres gennem instrumenter mellem offentlige myndigheder og organer, som er retligt bindende og kan håndhæves (litra oa), gennem såkaldte bindende virksomhedsregler, der er nærmere omtalt i artikel 43 (litra a), gennem standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 87, stk. 2 (litra b) eller gennem standardbestemmelser om databeskyttelse vedtaget af en tilsynsmyndighed, og som er vedtaget af Kommissionen efter proceduren i artikel 87, stk. 2 (litra c). *En videregivelse kan endvidere baseres på en godkendt adfærdskodeks sammen med bindende forpligtelser – som skal kunne håndhæves – for den dataansvarlige eller databehandleren i tredjelandet til at anvende fornødne garantier, herunder i forhold til den registreredes rettigheder (litra d), eller på en godkendt certificeringsmekanisme sammen med bindende forpligtelser – som skal kunne håndhæves – for den dataansvarlige eller databehandleren i tredjelandet til at anvende fornødne garantier, herunder i forhold til den registreredes rettigheder (litra e).*

Under forudsætning af godkendelse fra den kompetente tilsynsmyndighed, kan de fornødne garantier herudover især sikres gennem kontraktbestemmelser mellem den dataansvarlige eller databehandleren og modtageren af personoplysningerne *i et tredjeland eller international organisation* (stk. 2a, litra a), eller gennem bestemmelser i administrative ordninger mellem offentlige myndigheder eller organer (stk. 2a, litra d).

Tilsynsmyndigheden skal anvende sammenhængsmekanismen *i de tilfælde, som er nævnt i artikel 57, stk. 2, litra ca, d, e, og f* (artikel 42, stk. 5a).

Godkendelser fra medlemsstater eller tilsynsmyndigheder på baggrund af det gældende databeskyttelsesdirektiv vil fortsætte med at være gældende indtil de er ændret, erstattet eller trukket tilbage af den pågældende tilsynsmyndighed. Afgørelser vedtaget af Kommissionen i henhold til det

gældende databeskyttelsesdirektiv vil fortsætte med at være gældende indtil de er ændret, erstattet eller trukket tilbage af Kommissionen i overensstemmelse med proceduren i artikel 87, stk. 2 (artikel 42, stk. 5b).

Som anført ovenfor kan videregivelse efter artikel 42 finde sted, hvis der foreligger såkaldte bindende virksomhedsregler. Ifølge artikel 43, stk. 1, skal den kompetente tilsynsmyndighed godkende bindende virksomhedsregler i overensstemmelse med sammenhængsmekanismen, hvis de er retligt bindende, gælder for og håndhæves af alle omfattede medlemmer af en koncern eller alle medlemmer af en gruppe af virksomheder, som udøver fælles økonomiske aktiviteter (litra a), hvis reglerne udtrykkeligt tillægger den registrerede rettigheder, der kan håndhæves retligt i forbindelse med behandlingen af deres personoplysninger (litra b), og de udførlige krav til de bindende virksomhedsregler, som opregnes i artikel 43, stk. 2, er opfyldt (litra c).

Af artikel 43, stk. 2, følger, at de bindende virksomhedsregler, som minimum skal specificere bl.a. strukturen og kontaktoplysninger til berørte grupper og medlemmerne heraf (litra a), videregivelserne eller kategorien af videregivelser, herunder typen af personoplysninger, behandlinger og formål, hvilke registrerede berøres heraf samt angivelse af tredjelandet eller -landene, som videregivelse skal ske til (litra b) instrumentets bindende karakter, både internt og eksternt (litra c), de registreredes rettigheder *i forbindelse med behandling af personoplysninger* (litra e), klageprocedurer (litra hh) og den passende databeskyttelsesuddannelse, som ansatte med permanent eller lejlighedsvis adgang til personoplysninger modtager (litra m).

Endvidere indeholder forslaget i artikel 44, stk. 1, adgang til, at der – uden for de tilfælde, der er nævnt ovenfor – kan ske videregivelse i en række konkrete tilfælde. Videregivelse kan således ske, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke hertil efter at være blevet gjort opmærksom på, at der kan være risici for den registrerede i forbindelse med videregivelsen, idet der ikke foreligger en tilstrækkelighedsafgørelse eller fornødne garantier (litra a), videregivelsen er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt mellem den registrerede og den dataansvarlige eller af hensyn til gennemførelsen af foranstaltninger, der træffes på den registreredes anmodning forud for indgåelsen af en sådan kontrakt (litra b), eller hvis videregivelsen er nødvendig af hensyn til indgåelsen eller opfyldelsen af en kontrakt, der i den registreredes interesse er indgået mellem den dataansvarlige og en anden fysisk eller juridisk person (litra c). Vide-

regivelse kan endvidere finde sted, hvis den er nødvendig af hensyn til vigtige samfundsinteresser (litra d), videregivelsen er nødvendig for, at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares (litra e) eller videregivelsen er nødvendig for at beskytte den registreredes eller en anden persons vitale interesser, hvor den registrerede ikke er fysisk eller juridisk i stand til at give sit samtykke (litra f). Endelig kan videregivelse ske, hvis den finder sted fra et register, der ifølge EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning er beregnet til at informere offentligheden, og som er tilgængeligt for offentligheden generelt eller for personer, der kan godtgøre at have en legitim interesse heri, men alene i det omfang de ved lov fastsatte betingelser for offentlig tilgængelighed er opfyldt i det specifikke tilfælde (litra g) eller videregivelsen, som ikke er omfattende eller hyppig, er nødvendig af hensyn til den dataansvarliges eller databehandlerens legitime interesser – *og den registreredes interesser, rettigheder eller frihedsrettigheder ikke overstiger denne interesse* – og den dataansvarlige eller databehandleren har vurderet samtlige de forhold, der har indflydelse på en videregivelse eller en serie af videregivelser af oplysninger, og på grundlag af denne vurdering yder de fornødne garantier for beskyttelsen af personoplysninger (litra h).

En videregivelse efter artikel 44, stk. 1, litra g, skal ikke omfatte alle personoplysninger eller hele kategorier af personoplysninger i registeret. Når et register er beregnet til at blive konsulteret af personer, der har en legitim interesse heri, sker videregivelse kun på anmodning af disse personer, eller hvis de selv er modtageren (artikel 44, stk. 2).

Artikel 44, stk. 1, litra a-c samt litra h skal ikke finde anvendelse på aktiviteter, der gennemføres af offentlige myndigheder, som led i deres myndighedsudøvelse (artikel 44, stk. 4).

Den offentlige interesse, som der henvises til i artikel 44, stk. 1, litra d, skal være anerkendt i EU- eller national lovgivning i den medlemsstat, som den dataansvarlige er underlagt (artikel 44, stk. 5).

I de tilfælde, hvor der ikke foreligger en tilstrækkelighedsafgørelse eller de fornødne garantier, kan EU- eller medlemsstatslovgivning – af hensyn til vigtige samfundsinteresser – udtrykkeligt forbyde en dataansvarlig eller databehandler at overføre oplysninger til et tredjeland eller international organisation. *Medlemsstaterne skal notificere Kommissionen om sådanne bestemmelser* (artikel 44, stk. 5a).

Den dataansvarlige eller databehandleren skal dokumentere såvel vurderingen som de fornødne garantier, der henvises til i artikel 44, stk. 1, litra h, i de optegnelser, som skal opbevares, jf. artikel 28 (artikel 44, stk. 6).

Kommissionen og tilsynsmyndighederne skal efter artikel 45 tage passende skridt til at udvikle internationale samarbejdsmekanismer, som letter den effektive håndhævelse af persondatalovgivning (litra a), yde international gensidig bistand i forbindelse med håndhævelse af persondatalovgivning gennem ved at videresende klager, yde undersøgelsesassistance og udveksle oplysninger, under hensyntagen til passende garantier for beskyttelse af personoplysninger og andre grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder (litra b), inddrage relevante høringsparter i diskussioner og aktiviteter, som skal fremme internationalt samarbejde om håndhævelse af databeskyttelseslovgivning (litra c) samt fremme udveksling og dokumentation af persondatalovgivning og -praksis (litra d).

2.7. Uafhængige tilsynsmyndigheder (forordningens kapitel VI)

Forordningens kapitel VI indeholder bl.a. regler om de nationale tilsynsmyndigheders uafhængige status og deres opgaver og beføjelser.

Efter artikel 46 skal medlemsstaterne vedtage bestemmelser om, at en eller flere uafhængige offentlige myndigheder er ansvarlige for at overvåge anvendelsen af forordningen (stk. 1). Enhver tilsynsmyndighed skal bidrage til en ensartet anvendelse af forordningen i hele Unionen, og tilsynsmyndighederne skal i den forbindelse samarbejde med hinanden og Kommissionen i overensstemmelse med reglerne i kapitel 7 (stk. 1a).

Efter artikel 46, stk. 2, skal en medlemsstat, hvis der i en medlemsstat er flere end en tilsynsmyndighed, udpege den tilsynsmyndighed, der skal repræsentere disse myndigheder i Det Europæiske Databeskyttelsesråd, og fastsætter endvidere bestemmelser, som skal sikre, at de andre myndigheder overholder reglerne vedrørende sammenhængsmekanismen i artikel 57.

Hver medlemsstat meddeler Kommissionen de bestemmelser, den vedtager i henhold til dette kapitel, senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, og underretter den straks om eventuelle ændringer af disse (artikel 46, stk. 3).

I forhold til de tilsvarende regler i det gældende databeskyttelsesdirektiv opstiller kapitlet en række nye og uddybede krav til de nationale tilsynsmyndigheders organisering og uafhængighed.

Det følger således udtrykkeligt af artikel 47, stk. 1, at enhver tilsynsmyndighed ved udøvelsen af opgaver og beføjelser tildelt i henhold til forordningen, skal handle i fuldstændig uafhængighed. Det følger af stk. 2, at medlemmer af tilsynsmyndigheden ved udøvelsen af deres opgaver og beføjelser i henhold til forordningen, ikke skal være underlagt ekstern påvirkning, hverken direkte eller indirekte, og at de hverken må søge eller modtage instrukser fra nogen. Der stilles endvidere krav om, at hver medlemsstat skal sikre, at tilsynsmyndigheden råder over tilstrækkelige menneskelige, tekniske og økonomiske ressourcer samt lokaler og infrastrukturer til effektivt at udføre sine opgaver og udøve sine beføjelser, herunder opgaver og beføjelser vedrørende gensidig bistand samt samarbejde med og deltagelse i Det Europæiske Databeskyttelsesråd (artikel 47, stk. 5)

Medlemsstaterne skal i henhold til artikel 47, stk. 6, sikre, at tilsynsmyndigheden har sit eget personale, som skal være underlagt retningen, som udstikkes af medlemmerne af tilsynsmyndigheden. Medlemsstaterne skal endvidere efter artikel 47, stk. 7, sikre, at enhver tilsynsmyndighed er underlagt finansiel kontrol, som ikke påvirker dens uafhængighed, ligesom medlemsstaterne skal sikre, at tilsynsmyndigheden fører særskilt årsregnskab, som skal offentliggøres, og som kan være en del af det årlige statsbudget.

Ifølge forslagets artikel 48 skal medlemsstaterne vedtage bestemmelser om, at medlemmer af enhver tilsynsmyndighed udpeges af parlamentet, regeringen eller statsoverhovedet i den pågældende medlemsstat eller af et uafhængigt organ, som er overladt denne opgave i henhold til medlemsstatens lovgivning, som skal sikre en gennemsigtig procedure (stk 1). Medlemmerne af tilsynsmyndigheden skal have tilstrækkelige kvalifikationer, erfaringer og kompetence til at varetage deres opgaver og udøve deres beføjelser (stk. 2).

Medlemmernes opgaver ophører i tilfælde af udpegelsesperiodens udløb, fratræden eller obligatorisk pensionering i overensstemmelse med medlemstatens lovgivning herom (artikle 48, stk. 3).

I forhold til tilsynsmyndighedernes organisering følger det af forslagets artikel 49, stk. 1, at hver medlemsstat ved lov skal fastsætte regler bl.a. om

tilsynsmyndighedernes oprettelse (litra a), de kvalifikationer, der er nødvendige for at udøve hvervet som medlem af tilsynsmyndigheden (litra b), samt reglerne og procedurerne for udnævnelsen af medlemmerne af tilsynsmyndigheden (litra c).

Efter artikel 49, stk. 2, har tilsynsmyndighedens medlemmer og personale såvel under embeds- og ansættelsesperioden som efter dens ophør tavshedspligt i overensstemmelse med EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning, for så vidt angår alle fortrolige oplysninger, der er kommet til deres kendskab under udøvelsen af deres opgaver og beføjelser.

Efter artikel 51, stk. 1, er en tilsynsmyndighed kompetent til at udøve de opgaver og beføjelser, som den har fået tillagt efter forordningen, inden for dens egne medlemsstats område.

Artikel 51, stk. 1, fastslår således, at det er den ”lokale” tilsynsmyndighed, som er kompetent til at udøve opgaver og beføjelser inden for dens egen medlemsstats område. Forordningens bestemmelser om den såkaldte one-stop-shop mekanisme, som følger nedenfor i artikel 51a samt kapitel 7, foreskriver, at der i visse tilfælde er en ledende tilsynsmyndighed (herefter ”lead authority”), som er kompetent til at agere i en konkret sag. I disse tilfælde er den ”lokale” tilsynsmyndighed ikke kompetent til at handle på egen hånd.

Af artikel 51, stk. 2, følger, at hvor behandlingen af personoplysninger er foretaget af offentlige myndigheder eller private aktører i henhold til artikel 6, stk. 1, litra c og e, skal tilsynsmyndigheden i den pågældende medlemsstat have eksklusiv kompetence.

Tilsynsmyndigheder har efter artikel 51, stk. 3, ikke kompetence til at føre tilsyn med behandlinger af personoplysninger, som domstole foretager som led i deres retspleje.

Det følger af artikel 51a, stk. 1, at det – uden at det berører artikel 51 – er tilsynsmyndigheden ved den dataansvarliges hovedvirksomhed eller ved den dataansvarliges eneste virksomhed i EU, som skal være kompetent til at handle som ”lead authority” i tilfælde af grænseoverskridende behandling af personoplysninger efter proceduren i artikel 54a.

Som en undtagelse hertil skal enhver tilsynsmyndighed være kompetent til at behandle en klage, som bliver indgivet til tilsynsmyndigheden eller til at

håndtere en mulig overtrædelse af forordningens bestemmelser, hvis sagens genstand alene vedrører dataansvarlige/databehandlere, som er etableret i den pågældende medlemsstat, eller alene vedrører registrerede i den pågældende medlemsstat væsentligt (stk. 2a).

I tilfælde, som er nævnt i stk. 2a, skal tilsynsmyndigheden informere "lead authority" uden forsinkelse. Inden for 3 uger efter at være blevet informeret, skal "lead authority" beslutte om den vil håndtere sagen i overensstemmelse med proceduren i artikel 54a under hensyntagen til, om der er en dataansvarlig eller databehandler etableret i den medlemsstat, hvor den tilsynsmyndighed, som har informeret "lead authority", er beliggende (stk. 2b).

Beslutter "lead authority" at håndtere sagen, skal proceduren i artikel 54a følges. Tilsynsmyndigheden, som har informeret "lead authority" kan udarbejde et udkast til afgørelse i sagen. "Lead authority" skal i givet fald tage størst mulig hensyn til dette udkast, når den udarbejder det udkast til afgørelse, som der er henvist til i artikel 54a, stk. 2 (stk. 2c).

Beslutter "lead authority" ikke at håndtere sagen, skal tilsynsmyndigheden, som har informeret "lead authority" håndtere sagen i overensstemmelse med artikel 55 og 56 (stk. 2d).

Efter artikel 51a, stk. 3, skal "lead authority" være den dataansvarliges eller databehandlerens eneste samtalepartner i forhold til den grænseoverskridende behandling.

Efter forslaget artikel 52 tillægges tilsynsmyndigheden en række opgaver, som skal udøves på tilsynsmyndighedens eget territorium. Det følger således bl.a. af artikel 52, stk. 1, at tilsynsmyndighederne – uden at det berører andre opgaver, som følger af forordningen – skal kontrollere og håndhæve anvendelsen af forordningen (litra a), fremme kendskabet til *og forståelsen af* risici, regler, garantier og rettigheder i forbindelse med behandling af personoplysninger (litra b), i overensstemmelse med national lovgivning oplyse parlamentet, regeringen og andre institutioner og organer om lovgivningsmæssige og administrative forhold, som relaterer sig til beskyttelse af registreredes rettigheder og frihedsrettigheder med hensyn til persondatabeskyttelse (litra ab), samt fremme dataansvarliges og databehandleres kendskab til deres forpligtelser i henhold til forordningen (litra ac).

Efter artikel 52, stk. 4, skal enhver tilsynsmyndighed lette indgivelse af klager, som der henvises til i stk. 1, litra b, ved bl.a. at stille en klageformular til rådighed, som også kan udfyldes elektronisk, uden at dette dog udelukker andre former for kommunikation

Efter artikel 52, stk. 5, skal tilsynsmyndighedens udøvelse af opgaver være uden omkostninger for den registrerede og eventuelle databeskyttelsesansvarlige.

Endelig følger det af artikel 52, stk. 6, at hvor anmodninger til tilsynsmyndigheden er åbenbart ubegrundede eller overdrevne, særligt som følge af deres gentagelse, kan tilsynsmyndigheden afvise at efterkomme anmodningen. Tilsynsmyndigheden har i disse tilfælde bevisbyrden for at anmodningen er åbenbart ubegrundet og overdreven.

Herudover indeholder forslaget i artikel 53 en bestemmelse om, at medlemsstaterne ved lov skal tildele tilsynsmyndigheden en række beføjelser. Udgangspunktet er, at disse beføjelser skal udøves af en tilsynsmyndighed på dens eget territorium, jf. ovenfor om artikel 51, stk. 1.

Tilsynsmyndighedernes beføjelser er beskrevet i artikel 53, stk. 1, stk. 1b og stk. 1c, hvor der sondres mellem undersøgellesbeføjelser, korrigerende beføjelser samt autorisations- og rådgivningsbeføjelser.

Undersøgellesbeføjelserne er beskrevet i artikel 53, stk. 1, hvor det fremgår, at medlemsstaterne ved lov bl.a. skal give tilsynsmyndighederne mulighed for at kunne underrette den dataansvarlige eller databehandleren om en påstået overtrædelse af forordningen (litra d), at kunne få adgang fra den dataansvarlige og databehandleren til alle personoplysninger og al information i øvrigt, som er nødvendig for at udøve dens opgaver (litra da), og at kunne få adgang til alle den dataansvarliges eller databehandlerens lokaler, herunder databehandlingsudstyr og -midler, i overensstemmelse med EU- eller medlemsstatens processuelle regler (litra db).

Efter artikel 53, stk. 1b, skal medlemsstaterne endvidere ved lov give tilsynsmyndighederne en række korrigerende beføjelser. Tilsynsmyndighederne skal således bl.a. kunne udstede en advarsel til en dataansvarlig eller en databehandler om, at en påtænkt behandling formentlig vil overtræde bestemmelser i forordningen (litra a), kunne pålægge den dataansvarlige eller databehandleren at efterkomme en registrerets anmodning om udøvelse af rettigheder i henhold til forordningen (litra ca), kunne påbyde

den dataansvarlige eller databehandleren at bringe en ulovlig behandling i overensstemmelse med forordningen (litra d), samt kunne udstede en administrativ bøde i overensstemmelse med artikel 79 og 79a i tillæg til eller i stedet for en foranstaltning efter denne artikel, afhængig af omstændighederne i den konkrete sag (litra g).

Autorisations- og rådgivningsbeføjelser er beskrevet i artikel 53, stk. 1c. Det fremgår heraf, at medlemsstaterne ved lov bl.a. skal give tilsynsmyndighederne mulighed for at kunne rådgive den dataansvarlige i overensstemmelse med den forudgående høringsprocedure i artikel 34 (litra a), og – af egen drift eller efter anmodning – at kunne udstede udtalelser til parlamentet, til regeringen eller til andre institutioner eller organer i overensstemmelse med national lovgivning samt til offentligheden om ethvert emne relateret til persondatabeskyttelse (litra aa).

Af forslagens artikel 53, stk. 2, følger, at udøvelsen af de beføjelser, som tilsynsmyndigheden tildeles i overensstemmelse med artikel 53, skal være underlagt passende sikkerhedsforanstaltninger, herunder adgang til effektive retsmidler og adgang til retfærdig rettergang, som det følger af EU- og medlemsstaternes lovgivning i overensstemmelse med EU's charter om grundlæggende rettigheder.

Endelig følger det af artikel 53, stk. 3, at hver medlemsstat ved lov skal sikre, at tilsynsmyndigheden har beføjelser til at indbringe overtrædelser af forordningen for de relevante myndigheder, og hvor det er nødvendigt, at påbegynde eller på anden måde deltage i en retssag med henblik på håndhævelse af reglerne i forordningen.

Artikel 54 vedrører tilsynsmyndighedens årlige aktivitetsrapport. *Det følger af* bestemmelsen, at hver tilsynsmyndighed årligt skal udarbejde en rapport om sin virksomhed. Rapporten skal sendes til det nationale parlament, regering samt andre myndigheder, som er udpeget i national lovgivning. Rapporten skal endvidere stilles til rådighed for offentligheden, Kommissionen og Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

2.8. Samarbejde og sammenhæng (forordningens kapitel VII)

Forordningens kapitel VII indeholder regler om samarbejde mellem tilsynsmyndighederne i EU. Reglerne foreskriver forskellige former for samarbejde, herunder regler om fælles beslutningstagen i visse sager, gensidig bistand og fælles operationer, ligesom kapitlet indeholder regler om en så-

kaldt ”sammenhængsmekanisme”, som skal sikre en ensartet anvendelse af forordningen, og som betyder, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd i visse tilfælde skal udstede vejledende udtalelser samt i visse tilfælde træffe afgørelser, som er bindende for tilsynsmyndighederne.

Som den væsentligste nyskabelse i forhold til de gældende regler om tilsynsmyndighedernes kompetence foreslås der i kapitel 7 særlige regler om en såkaldt one-stop-shop mekanisme, som indebærer, at én tilsynsmyndighed ("lead authority") i visse grænseoverskridende sager vil være enekompetent til at træffe afgørelse i konkrete sager.

"Lead authority", der som udgangspunkt er tilsynsmyndigheden ved den dataansvarliges hovedvirksomhed, bliver enekompetent i tilfælde af grænseoverskridende behandling af personoplysninger. Afgørelsen, som træffes af "lead authority" efter forudgående samarbejde med andre berørte tilsynsmyndigheder, jf. artikel 4, nr. 19a, skal meddeles af "lead authority" til hovedvirksomheden for behandlingen, jf. artikel 4, nr. 13, som herefter skal implementere afgørelsen i samtlige af dens virksomheder i EU.

Det følger af artikel 54a, stk. 1, at "lead authority" skal samarbejde med de andre berørte tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne artikel i bestræbelsen på at opnå enighed. "Lead authority" og de andre berørte tilsynsmyndigheder skal udveksle al relevant information med hinanden.

Af artikel 54a, stk. 1a, følger at "lead authority" på ethvert tidspunkt kan anmode om, at de andre berørte tilsynsmyndigheder yder gensidig bistand i overensstemmelse med artikel 55 og gennemfører fælles operationer i overensstemmelse med artikel 56, herunder især i forbindelse med undersøgelser eller overvågning af gennemførelsen af foranstaltninger, der vedrører en dataansvarlig, der er etableret i en anden medlemsstat.

Det følger af artikel 54a, stk. 2, at hvis "lead authority" beslutter at undersøge en sag yderligere, skal "lead authority" uden unødigt ophold meddele relevante oplysninger om sagen til de andre berørte tilsynsmyndigheder. "Lead authority" skal også fremsende et udkast til afgørelse i sagen og skal i den forbindelse tage højde for de berørte tilsynsmyndigheders holdninger og tage behørigt hensyn til deres synspunkter.

Dernæst følger det af artikel 54a, stk. 3, at hvis en berørt tilsynsmyndighed inden for fire uger efter at have modtaget et udkast til afgørelse fra "lead authority" i overensstemmelse med stk. 2, udtrykker en relevant og be-

grundet indsigelse, skal ”lead authority”, hvis den ikke følger indsigelsen *eller hvis den mener, at indsigelsen ikke er relevant eller begrundet*, iværksætte sammenhængsmekanismen i artikel 57.

Hvis ”lead authority” har til hensigt at følge indsigelserne, følger det af artikel 54a, stk. 3a, at ”lead authority” skal fremsende et revideret udkast til afgørelse til de berørte tilsynsmyndigheder. Det reviderede udkast skal være underlagt proceduren i stk. 3, inden for to uger.

Hvis ingen af de berørte tilsynsmyndigheder har fremsat indsigelser imod udkastet til afgørelse fra ”lead authority” inden for den periode, der fremgår af stk. 3 og stk. 3a, skal ”lead authority” og de berørte tilsynsmyndigheder efter artikel 54a, stk. 4, anses for at være enige i det foreliggende udkast til afgørelse *og skal være bundet af afgørelsen*.

Dernæst følger det af artikel 54a, stk. 4a, at ”lead authority” skal vedtage afgørelsen og meddele den over for den dataansvarliges hovedvirksomhed eller eneste virksomhed i EU, samt informere de berørte tilsynsmyndigheder og Det Europæiske Databeskyttelsesråd om afgørelsen, herunder ved at give et resumé af relevant fakta og begrundelsen for afgørelsen. Tilsynsmyndigheden, som en klage er indgivet til, skal informere klageren om afgørelsen.

Som en undtagelse til artikel 54a, stk. 4a, følger det af artikel 54a, stk. 4b, at i de tilfælde, hvor en klage ikke bliver imødekommet eller i det hele afvises, skal den tilsynsmyndighed, hvortil klagen er indgivet, vedtage afgørelsen og meddele klageren herom, ligesom denne tilsynsmyndighed skal informere den dataansvarlige om afgørelsen.

Det følger af artikel 54a, stk. 4bb, at i de tilfælde, hvor ”lead authority” og de berørte tilsynsmyndigheder er enige om alene delvist at imødekomme en klage eller alene delvist at afvise en klage, skal der vedtages separate afgørelser for hver af disse dele af klagen. ”Lead authority” vedtager afgørelsen for den del, som vedrører foranstaltninger i forhold til den dataansvarlige og meddeler den dataansvarliges eller databehandlerens hovedvirksomhed eller eneste virksomhed inden for medlemsstatens territorium herom, mens tilsynsmyndigheden, der modtog klagen, skal vedtage den del af afgørelsen, der vedrører de dele af klagen, der ikke imødekommes eller afvises og meddele klageren dette.

Af artikel 54a, stk. 4c, følger, at den dataansvarlige eller databehandleren efter at være meddelt afgørelsen i stk. 4a eller 4bb af "lead authority", skal fortage de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at behandlingen af personoplysninger i alle dens virksomheder i EU efterfølgende sker i overensstemmelse med afgørelsen. Den dataansvarlige eller databehandleren skal oplyse "lead authority" om de foranstaltninger, der er foretaget for at efterkomme afgørelsen. "Lead authority" skal herefter informere de berørte tilsynsmyndigheder herom.

Dernæst følger det af artikel 54a, stk. 4d, at hvis en berørt tilsynsmyndighed i ekstraordinære situationer vurderer, at der er et hastende behov for handling for at beskytte de registreredes interesser, finder hasteproceduren i artikel 61 anvendelse.

Ud over det samarbejde, som tilsynsmyndigheder har i henhold til artikel 54a, indeholder forslaget artikel 55 regler om gensidig bistand. Det følger således af forslaget, at tilsynsmyndighederne udveksler oplysninger og yder hinanden gensidig bistand med henblik på at gennemføre og anvende forordningen på en ensartet måde og træffe foranstaltninger med henblik på et effektivt samarbejde med hinanden. Det gensidige samarbejde skal bl.a. omfatte anmodning om oplysninger og tilsynsforanstaltninger, som f.eks. anmodning om gennemførelse af forudgående godkendelse, høring og inspektioner (artikel 55, stk. 1).

Det følger endvidere af forslaget, at hver tilsynsmyndighed skal træffe alle foranstaltninger, som er nødvendige for at besvare anmodninger fra en anden tilsynsmyndighed uden forsinkelse og senest en måned efter modtagelsen af anmodningen. Efter forslaget kan sådanne foranstaltninger bl.a. omfatte videregivelse af relevante oplysninger om en undersøgelse (artikel 55, stk. 2).

Det følger af artikel 55, stk. 4, at en tilsynsmyndighed, som har modtaget en anmodning om gensidig bistand ikke kan nægte at yde denne bistand, medmindre den ikke er kompetent i forhold til anmodningens genstand eller i forhold til at udøve de foranstaltninger, som der anmodes om (litra a) eller overholdelse af anmodningen ikke vil være i overensstemmelse med forordningens bestemmelser eller EU- eller medlemsstatslovgivning, som den modtagende tilsynsmyndighed er underlagt (litra b).

Det følger af artikel 55, stk. 5, at den tilsynsmyndighed, som har modtaget en anmodning om gensidig bistand, skal informere den anmodende til-

synsmyndighed om resultaterne eller fremskridtene i sagen. Hvis gensidig bistand nægtes, skal tilsynsmyndigheden angive grundene herfor.

Det følger endvidere af artikel 55, stk. 8, at i de tilfælde, hvor en tilsynsmyndighed ikke inden for en måned efter modtagelse af en anmodning om bistand yder den information, som den er forpligtet til efter bestemmelsens stk. 5, kan den tilsynsmyndighed, som har anmodet om bistand, træffe afgørelse om en foreløbig foranstaltning, som skal gælde på dens eget territorium i overensstemmelse med artikel 51, stk. 1.

Dernæst følger det af artikel 55, stk. 9, at tilsynsmyndigheden angiver gyldighedsperioden for en sådan foreløbig foranstaltning. Denne periode må dog højst udgøre tre måneder.

Som en yderligere nyskabelse indeholder forslaget i artikel 56 udtrykkelige regler om, at tilsynsmyndigheder, hvor det er hensigtsmæssigt, kan udføre fælles aktiviteter, der bl.a. kan omfatte fælles undersøgelsesopgaver og fælles håndhævelsesforanstaltninger, hvor medlemmer af tilsynsmyndigheder eller tilsynsmyndighedens medarbejdere fra andre lande deltager (artikel 56, stk. 1).

Ifølge artikel 56, stk. 3, kan den såkaldte værtstilsynsmyndighed bl.a. i overensstemmelse med sin nationale lovgivning og med den udsendende tilsynsmyndigheds godkendelse delegere beføjelser til den udsendende tilsynsmyndigheds medlemmer eller medarbejdere. For så vidt værtstilsynsmyndighedens lovgivning giver mulighed herfor, kan værtsmyndigheden endvidere tillade, at den udsendende tilsynsmyndigheds medlemmer eller medarbejdere udøver deres forvaltningsbeføjelser i overensstemmelse med den udsendende tilsynsmyndigheds lovgivning.

Forslagets artikel 56, stk. 3a-3c indeholder regler om ansvarsfordeling og lovvalg i forbindelse med erstatning for eventuelle skader som opstår i forbindelse med udførelse af de fælles aktiviteter.

Som en anden væsentlig nyskabelse indeholder kapitlet regler om den nævnte ”sammenhængsmekanisme”. Denne mekanisme har til formål at sikre, at tilsynsmyndighederne anvender forordningens regler på en ensartet og sammenhængende måde. Samlet set fremstår mekanismen som en væsentlig udbygning af det gældende databeskyttelsesdirektivs regler om samarbejde mellem tilsynsmyndighederne.

Mekanismen er forankret i Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er et nyt organ, der efter forslaget skal oprettes til formålet. Det Europæiske Databeskyttelsesråd, som sammensættes af medlemsstaternes tilsynsmyndigheder, skal erstatte den eksisterende Artikel 29-gruppe, som er oprettet i henhold til det gældende databeskyttelsesdirektiv fra 1995. Der lægges op til, at konkrete sager forelægges Det Europæiske Databeskyttelsesråd med henblik på, at Rådet kommer med en vejledende udtalelse (artikel 57, stk. 2) eller en bindende afgørelse (artikel 57, stk. 3). I de tilfælde, hvor Det Europæiske Databeskyttelsesråd træffer bindende afgørelser, skal disse rettes mod de nationale tilsynsmyndigheder, som herefter er forpligtet til at træffe en national afgørelse i overensstemmelse med afgørelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Det følger af forslagets artikel 57, stk. 1, at tilsynsmyndigheder skal samarbejde med hinanden gennem sammenhængsmekanismen, der fastsættes i denne afdeling, for at opnå de formål, som er fastsat i artikel 46, stk. 1.

Efter forslagets artikel 57, stk. 2, skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd udstede en vejledende udtalelse, når en tilsynsmyndighed har til hensigt at vedtage en foranstaltning, som er angivet i bestemmelsen. Den kompetente tilsynsmyndighed skal således eksempelvis sende et udkast til afgørelse til Det Europæiske Databeskyttelsesråd, når afgørelsen har til formål at vedtage en liste over behandlinger, som er underlagt kravet i artikel 33, stk. 2b, om konsekvensanalyse (litra c), når afgørelsen har til formål af fastlægge standard databeskyttelsesklausuler, jf. artikel 42, stk. 2, litra c (litra d), og når afgørelsen skal godkende bindende virksomhedsregler, jf. artikel 43 (litra f).

Det følger dernæst af artikel 57, stk. 3, at det Europæiske Databeskyttelsesråd skal kunne træffe bindende afgørelser i en række tilfælde. Det gælder de tilfælde, som er refereret i artikel 54a, stk. 3, og hvor en berørt tilsynsmyndighed er fremkommet med en *relevant* og begrundet indsigelse imod et udkast til afgørelse, som er udarbejdet af "lead authority" *eller hvor "lead authority" har afvist en klage, idet den ikke anses for relevant og/eller begrundet*. Afgørelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal vedrøre alle emner, der er omfattet af den relevante og begrundede indsigelse (litra a).

Det Europæiske Databeskyttelsesråd kan endvidere træffe bindende afgørelser i sager, hvor der uenighed om hvilken af de berørte tilsynsmyndigheder, der er kompetent overfor hovedvirksomheden (litra b). Endeligt føl-

ger det af artikel 57, stk. 3, litra d, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd kan træffe en bindende afgørelse, hvis en tilsynsmyndighed ikke anmoder Det Europæiske Databeskyttelsesråd om en udtalelse i de tilfælde, som er nævnt i artikel 57, stk. 2, eller ikke følger en udtalelse, som er afgivet af Det Europæiske Databeskyttelsesråd i henhold til artikel 58.

Det følger af artikel 57, stk. 4, at enhver tilsynsmyndighed, formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd samt Kommissionen kan anmode om at ethvert almengyldigt spørgsmål eller ethvert spørgsmål, der har virkning i flere end en medlemsstat, kan indbringes for Det Europæiske Databeskyttelsesråd med henblik på Rådets udtalelse herom, *herunder især når en kompetent tilsynsmyndighed ikke overholder kravene om gensidig bistand, jf. artikel 55, eller fælles operationer, jf. artikel 56.*

Artikel 58 vedrører bl.a. vedtagelse af vejledende udtalelser fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, jf. artikel 57, stk. 2 og 4.

Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal efter artikel 58, stk. 7, komme med en udtalelse om sagens genstand i de tilfælde, hvor en sag er omfattet af artikel 57, stk. 2 og 4, medmindre Rådet allerede har udstedt en udtalelse i en tilsvarende sag. Udtalelsen skal udstedes inden for en måned og skal vedtages ved simpelt flertal af medlemmerne af Rådet. Perioden på en måned kan forlænges med yderligere en måned under hensyntagen til sagens kompleksitet. Såfremt et medlem af Rådet ikke inden for den angivne periode er kommet med indsigelser overfor den udtalelse, som er rundsendt, jf. artikel 57, stk. 6, skal myndigheden anses for at være enig i udkastet til udtalelse.

Inden udløbet af den periode, som er angivet i artikel 58, stk. 7, kan den kompetente tilsynsmyndighed ikke træffe den afgørelse, som er forelagt Rådet, jf. artikel 57, stk. 2 (artikel 58, stk. 7a).

Den tilsynsmyndighed, som der er henvist til i artikel 57, stk. 2, skal tage størst muligt hensyn til udtalelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd og skal inden for to uger efter modtagelse af udtalelsen elektronisk meddele formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd om hvorvidt udkastet til afgørelse fastholdes eller vil blive ændret, og i givet fald meddele ændringerne (artikel 58, stk. 8). I de tilfælde, hvor den berørte tilsynsmyndighed meddeler, at den ikke agter at følge en udtalelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd helt eller delvist, skal den inden for fristen, som er

angivet i stk. 8, meddele formanden for Rådet begrundelsen for, at udtalelsen ikke følges (artikel 58, stk. 9).

Artikel 58a vedrører bl.a. vedtagelse af bindende afgørelser fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, jf. artikel 57, stk. 3.

Det følger således af artikel 58a, stk. 1, at i de tilfælde, som er nævnt i artikel 57, stk. 3, skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd træffe en afgørelse om sagens genstand for at sikre korrekt og konsekvent anvendelse af forordningen i konkrete sager. Afgørelsen skal være begrundet og skal være rettet mod ”lead authority” samt alle berørte tilsynsmyndigheder og skal være bindende for dem.

Afgørelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal være vedtaget inden for en måned efter, at sagen er henvist til Rådet, af et to-tredjedels flertal af medlemmerne af Rådet. Denne periode kan forlængelse yderligere en måned på baggrund af sagens kompleksitet (artikel 58a, stk. 2).

Såfremt Det Europæiske Databeskyttelsesråd ikke er i stand til at vedtage en afgørelse inden for fristen i stk. 2, skal den ved et simpelt flertal af medlemmerne vedtage en afgørelse inden for 2 uger efter udløbet af den 2. måned, som der henvises til i stk. 2. I tilfælde af stemmelighed, skal afgørelsen vedtages ved Rådets formands stemme (artikel 58a, stk. 3).

De berørte tilsynsmyndigheder skal ikke – inden for fristen, som er nævnt i artikel 58a, stk. 2 og 3 – træffe en afgørelse om sagens genstand, såfremt sagen er forelagt Det Europæiske Databeskyttelsesråd, *jf. bestemmelsens stk. 1* (artikel 58a, stk. 4).

I henhold til artikel 58a, stk. 6, skal formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd uden unødigt forsinkelse meddele de berørte tilsynsmyndigheder samt efter omstændighederne den dataansvarlige og klageren om afgørelsen, som er truffet efter stk. 1. Formanden skal endvidere informere Kommissionen. *Afgørelsen skal offentliggøres på Det Europæiske Databeskyttelsesråds hjemmeside uden forsinkelse efter at tilsynsmyndigheden har meddelt den endelige afgørelse, jf. artikel 58a, stk. 7.*

”Lead authority” eller den tilsynsmyndighed, som har modtaget en klage, skal – uden unødigt forsinkelse og senest inden for en måned efter, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd har meddelt Rådets afgørelse – vedtage deres endelige afgørelse på baggrund af afgørelsen fra Rådet. ”Lead

authority” eller den tilsynsmyndighed, som har modtaget en klage, skal informere Det Europæiske Databeskyttelsesråd om datoen, hvor den endelige afgørelse er meddelt den dataansvarlige eller databehandleren og den registrerede. Den endelige afgørelse fra de berørte tilsynsmyndigheder skal vedtages i overensstemmelse med artikel 54a, stk. 4a, 4b og 4bb. Den endelige afgørelse skal henvise til afgørelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, og skal henvise til, at afgørelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd vil blive offentliggjort, jf. stk. 6. Afgørelsen fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal vedlægges den endelige afgørelse (artikel 58a, stk. 7).

Som en undtagelse til sammenhængsmekanismen og one-stop-shop mekanismen, jf. ovenfor, kan en tilsynsmyndighed efter artikel 61 i hastende tilfælde træffe en foreløbig foranstaltning med en specifik gyldighedsperiode, som skal have retsvirkning i tilsynsmyndighedens egen medlemsstat, uden at forelægge dette for Det Europæiske Databeskyttelsesråd gennem sammenhængsmekanismen eller ved anvendelse af proceduren i artikel 54a, hvis vedtagelse er nødvendig for at beskytte den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Tilsynsmyndigheden skal i disse tilfælde uden forsinkelse underrette *de andre berørte tilsynsmyndigheder*, Det Europæiske Databeskyttelsesråd og Kommissionen herom, samt begrundelsen for vedtagelse (artikel 61, stk. 1). Når en tilsynsmyndighed har truffet afgørelse om en foreløbig foranstaltning, jf. stk. 1, og tilsynsmyndigheden vurderer, at det haster at vedtage en endelig afgørelse, kan tilsynsmyndigheden fremkomme med en begrundet anmodning om, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd kommer med en hastende udtalelse eller en hastende bindende afgørelse (artikel 61, stk. 2).

Enhver tilsynsmyndighed kan anmode om en hastende udtalelse eller hastende bindende afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd i de tilfælde, hvor en kompetent tilsynsmyndighed ikke har truffet de fornødne foranstaltninger i tilfælde, hvor der er et hastende behov for at handle for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder. Tilsynsmyndigheden skal i disse tilfælde begrunde anmodningen om en udtalelse eller afgørelse, herunder fremkomme med en begrundelse for sagens hastende karakter (artikel 61, stk. 3).

Som en undtagelse til artikel 58, stk. 7, samt artikel 58a, stk. 2, skal en hastende udtalelse eller hastende afgørelse, som omhandlet i artikel 61, stk. 2 og 3, vedtages inden for to uger ved et simpelt flertal af medlemmerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd.

Efter artikel 62, stk. 1, kan Kommissionen vedtage gennemførelsesretsakter med et generelt anvendelsesområde for at angive ordningerne for elektronisk udveksling af oplysninger mellem tilsynsmyndighederne og mellem tilsynsmyndighederne og Det Europæiske Databeskyttelsesråd, navnlig det standardformat, der er nævnt i artikel 57, stk. 5 og 6, samt artikel 58, stk. 8.

Afdeling 3 i kapitel 7 vedrører de nærmere regler om bl.a. oprettelse af Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Da Rådet skal have beføjelse til at træffe bindende afgørelser, er det en forudsætning, at det oprettes som et selvstændigt EU-organ med juridisk personlighed.

Det følger derfor af artikel 64, stk. 1a, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd oprettes som et EU-organ, og at det skal have juridisk personlighed. Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 1b, at Rådet skal repræsenteres ved dets formand. Efter forslaget artikel 64, stk. 2, skal Databeskyttelsesrådet sammensættes af direktøren for tilsynsmyndigheden i hver medlemsstat eller dennes repræsentant og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Ifølge artikel 64, stk. 4, har Kommissionen ret til at deltage i Det Europæiske Databeskyttelsesråds aktiviteter og møder og skal udpege en repræsentant, som ikke har stemmeret.

Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal efter artikel 65, stk. 1, udøve sine opgaver og beføjelser i henhold til artikel 66 og 67 uafhængigt. Uden at det berører anmodninger fra Kommissionen i overensstemmelse med artikel 66, stk. 1 og 2, skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd i forbindelse med udøvelse af opgaver og beføjelser ikke søge eller modtage instruktioner fra nogen (artikel 65, stk. 2).

Det Europæiske Databeskyttelsesråds opgaver fremgår af forslaget artikel 66. Det følger heraf, at Rådet skal fremme en ensartet anvendelse af forordningen. I den forbindelse skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd bl.a. af egen drift eller efter anmodning fra Kommissionen overvåge og sikre en korrekt anvendelse af forordningen i de sager, som der henvises til i artikel 57, stk. 3 (litra aa), rådgive Kommissionen om ethvert spørgsmål vedrørende beskyttelse af personoplysninger i EU, herunder om ethvert forslag til ændring af forordningen (litra a), samt udarbejde retningslinjer til tilsynsmyndighederne angående anvendelse af de foranstaltninger, som der

henvises til i artikel 53, stk. 1, 1b og 1c samt fastlæggelsen af administrative bøder efter artikel 79 og 79a (litra ba).

Efter artikel 67, stk. 2, skal Rådet udarbejde en årlig rapport som spørgsmål om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Den Europæiske Union, samt – såfremt det er relevant – i tredjelande og internationale organisationer. Rapporten skal offentliggøres og fremsendes til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

Den årlige rapport skal bl.a. indeholde en gennemgang af den praktiske anvendelse af EDPB's retningslinjer og anbefalinger (*artikel 67, stk. 3*).

Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal efter artikel 68, stk. 1, vedtage bindende afgørelser, som nævnt i artikel 57, stk. 3, ved to-tredjedels flertal af dets medlemmer. Vedtagelse af beslutninger, der er relateret til opgaverne i artikel 66, skal ske ved simpelt flertal.

Rådet vedtager sin egen forretningsorden ved to-tredjedels flertal af dets medlemmer og skal tilrettelægge sin egen drift (*artikel 68, stk. 2*).

Efter artikel 69, stk. 1, skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd *ved simpelt flertal* vælge en formand og to næstformænd blandt sine medlemmer. Efter bestemmelsens stk. 2 er embedsperiode for formanden og de to næstformænd fem år og kan forlænges én gang.

Efter artikel 70, stk. 1, skal formanden indkalde til møder og forberede dagsordenen (litra a), meddele de afgørelser, som er truffet af Rådet, jf. artikel 58a, til "lead authority" og de berørte tilsynsmyndigheder (litra aa) samt sikre Rådets rettidige opgavevaretagelse, herunder især i forhold til sammenhængsmekanismen i artikel 57 (litra b).

Efter artikel 71, stk. 1, skal Det Europæiske Databeskyttelsesråd have et sekretariat. *Sekretariatet for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse skal stille et sekretariat til rådighed. Efter artikel 71, stk. 1a, skal sekretariatet udføre sine opgaver alene på baggrund af instrukser fra formanden for Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Efter artikel 71, stk. 1b, skal medarbejdere ved Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, som udfører opgaver for Det Europæiske Databeskyttelsesråd, bl.a. organisatorisk være adskilt fra medarbejdere, som udfører opgaver for Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.*

Sekretariatet skal efter artikel 71, stk. 2, yde analytisk, administrativ og logistisk støtte til Rådet.

Det fremgår af artikel 71, stk. 3, at sekretariatet bl.a. skal være ansvarlig for Rådets daglige arbejde (litra a), samt kommunikationen mellem medlemmerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd, dets formand og Kommissionen og for kommunikationen med andre institutioner og offentligheden (litra b).

Efter artikel 72, stk. 1, er drøftelser i Det Europæiske Databeskyttelsesråd fortrolige.

2.9. Klageadgang, ansvar og sanktioner (forordningens kapitel VIII)

Forslagets artikel 73, stk. 1, indeholder en bestemmelse om, at den registrerede har ret til at indgive klage til *en enkelt* tilsynsmyndighed, *herunder især tilsynsmyndigheden* i den medlemsstat, hvor den pågældende bor, arbejder, eller hvor den påståede overtrædelse har fundet sted, hvis den registrerede finder, at behandlingen af den pågældendes personoplysninger ikke er i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen.

Den tilsynsmyndighed, som har modtaget en klage, skal efter artikel 73, stk. 5, orientere klageren om sagens behandling, afgørelsen i sagen samt muligheden for domstolsprøvelse efter artikel 74.

Det følger af artikel 74, stk. 1, at enhver fysisk eller juridisk person har ret til domstolsprøvelse af afgørelser, der er truffet af en tilsynsmyndighed vedrørende den pågældende. Dertil følger det af artikel 74, stk. 2, at den registrerede skal have ret til et retsmiddel i de tilfælde, hvor en tilsynsmyndighed vælger ikke at behandle en klage, afviser en klage helt eller delvist, eller ikke inden for tre måneder – eller en kortere periode, som er fastsat i national lovgivning – underretter den registrerede om forløbet eller resultatet af en klage, *som er indgivet efter artikel 73*.

En sag mod en tilsynsmyndigheds afgørelse skal efter artikel 74, stk. 3, anlægges ved domstolen i den medlemsstat, hvor tilsynsmyndigheden er etableret.

Hvis en sag indledes mod en afgørelse, som en tilsynsmyndighed har truffet på baggrund af en udtalelse eller afgørelse fra Det Europæiske Databeskyttelsesråd, skal tilsynsmyndigheden fremsende denne afgørelse til domstolen (artikel 74, stk. 3a).

Herudover følger det af artikel 75, stk. 1, at registrerede skal have mulighed for domstolsprøvelse, hvis de finder, at deres rettigheder i henhold til forordningen er blevet krænket som følge af behandlingen af personoplysninger i strid med forordningen. En sag mod en dataansvarlig eller en databehandler skal ifølge artikel 75, stk. 2, anlægges ved domstolen i den medlemsstat, hvor den dataansvarlige eller databehandleren er etableret. Alternativt kan en sådan sag også anlægges ved domstolen i den medlemsstat, hvor den registrerede har sit sædvanlige opholdssted, medmindre den dataansvarlige er en offentlig myndighed, der udøver offentligretlige beføjelser.

Artikel 76, stk. 1, indeholder en bestemmelse om, at den registrerede skal have ret til at overlade retten til på den registreredes vegne at indgive en klage, at indbringe en afgørelse fra en tilsynsmyndighed for domstolene samt at føre en sag mod en dataansvarlig eller en databehandler til et organ, en organisation eller sammenslutning, som er *korrekt* oprettet i henhold til lovgivningen i den pågældende medlemsstat, og hvis formål bl.a. er at beskytte registreredes rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med beskyttelse af personoplysninger

Det følger af artikel 76, stk. 2, at medlemsstater kan give de samme organisationer mv., som er nævnt i stk. 1, ret til – uafhængigt af den registreredes mandat – i den pågældende medlemsstat at indgive klage til en tilsynsmyndighed efter artikel 73, ret til domstolsprøvelse af en afgørelse fra en tilsynsmyndighed efter artikel 74 samt ret til at anlægge en sag mod en dataansvarlig eller databehandler efter artikel 75, hvis den finder, at de registreredes rettigheder er overtrådt som følge af manglende overholdelse af forordningen.

I de tilfælde, hvor en domstol i forbindelse med en domstolsprøvelse har *oplysninger om*, at en sag vedrørende den *samme genstand for så vidt angår den samme dataansvarlige eller databehandler*, verserer ved en domstol i en anden medlemsstat, skal den efter artikel 76a, stk. 1, kontakte domstolen i den anden medlemsstat for at få dette bekræftet.

Når en sag vedrørende den samme genstand for så vidt angår den samme dataansvarlige eller databehandler, verserer ved en domstol i en anden medlemsstat, kan enhver kompetent domstol – bortset fra den domstol, som først indledte en sag – suspendere behandlingen af sagen (artikel 76a, stk. 2).

Efter artikel 76a, stk. 2a, kan enhver kompetent domstol – bortset fra den domstol, som først indledte en sag – når en sag verserer i første instans, erklære sig inkompetent på baggrund af en ansøgning fra en af parterne, hvis den domstol, som først indledte en sag, er kompetent i forhold til sagerne og dens lovgivning tillader, at sagerne behandles samlet.

Forslaget indeholder i artikel 77, stk. 1, en bestemmelse om, at enhver, som har lidt *legemlig eller anden* skade som følge af, at en behandling, der ikke er i overensstemmelse med forordningen, har ret til erstatning for den forvoldte skade fra den dataansvarlige eller databehandleren. *Ifølge artikel 77, stk. 2, skal enhver dataansvarlig, som er involveret i en behandling, være ansvarlig for skade forvoldt af dennes behandling, som ikke er i overensstemmelse med forordningen. En databehandler skal alene være ansvarlig for overtrædelser af forordningen, hvis den pågældende ikke har overholdt forpligtelser, som er efter forordningen er pålagt databehandlere, eller hvis den pågældende har handlet imod lovlige instrukser fra den dataansvarlige.*

Efter artikel 77, stk. 3, kan en dataansvarlig eller databehandler fritages for erstatningsansvar, hvis den dataansvarlig eller databehandleren kan bevise, at de ikke *i det hele* er skyld i den begivenhed, som har medført skaden.

Når flere dataansvarlige eller databehandlere eller en dataansvarlig og en databehandler er involveret i den samme databehandling og ansvarlige for skade forvoldt af behandlingen i overensstemmelse med betingelserne i artikel 77, stk. 2 og 3, skal enhver dataansvarlig eller databehandler hæfte for hele skaden (artikel 77, stk. 4).

Når en dataansvarlig eller databehandler i overensstemmelse med stk. 4 har betalt fuld erstatning for en skade, skal den pågældende dataansvarlige eller databehandler være berettiget til at kræve den del af erstatningen tilbage fra andre dataansvarlige eller databehandlere, som har været involveret i den samme databehandling, og som svarer til de pågældendes del af skylden for skaden i overensstemmelse med betingelserne i stk. 2 (artikel 77, stk. 5).

Sager om erstatning skal indbringes for de domstole, som er kompetente i henhold til medlemsstatens lovgivning, og som der henvises til i artikel 75, stk. 2 (artikel 77, stk. 6).

Som en væsentlig nyskabelse indeholder kapitel VIII udførlige regler om, at de nationale tilsynsmyndigheder har beføjelse til at anvende administrative bøder.

Det følger af artikel 79, stk. 1, at enhver tilsynsmyndighed skal *sikre at pålæggelse af administrative bøder for de overtrædelser af forordningen, som der er henvist til i artikel 79a, i hvert enkelt tilfælde er effektive, proportionale og afskrækkende.*

Efter artikel 79, stk. 2a, skal de administrative bøder – afhængig af de konkrete omstændigheder – udstedes i tillæg til eller i stedet for en foranstaltning, som er nævnt i artikel 53, stk. 1b, litra a til f. Ifølge artikel 79, stk. 2a, skal der ved vurderingen af, om en administrativ bøde skal udstedes samt ved vurderingen af bødens størrelse, i hvert enkelt tilfælde inddrages en række hensyn, som er angivet i en ikke-udtømmende liste i bestemmelsen. Tilsynsmyndigheden skal bl.a. inddrage overtrædelses karakter, grovhed og varighed under hensyntagen til behandlingens karakter, omfang og formål, samt antallet af registrerede, som er påvirket og graden af den skade, som de registrerede har lidt (litra a), overtrædelsens forsætlige eller uagtsomme karakter (litra b), hvilke foranstaltninger den dataansvarlige eller databehandleren har taget for at afhjælpe den skade, som den registrerede har lidt (litra d), graden af den dataansvarliges og databehandlerens ansvar under hensyntagen til tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som er gennemført, jf. artikel 23 og 30 (om behandlingssikkerhed) (litra e) og om den dataansvarlige eller databehandleren tidligere har overtrådt forordningen (litra f). Herudover skal det inddrages, hvordan overtrædelsen kom til tilsynsmyndigheds kendskab, herunder især om – og i hvilket omfang – den dataansvarlige eller databehandleren har anmeldt bruddet (litra h), overholdelse af foranstaltninger, som er nævnt i artikel 53, stk. 1, litra b og c og stk. 1b, litra a, d, e og f (om tilsynsmyndighed beføjelser, herunder muligheden for at give påbud og forbud) (litra i) og overholdelse af godkendte adfærdskodekser, jf. artikel 38, eller certificeringsmærkninger, jf. artikel 39 (litra j). Tilsynsmyndigheden skal herudover inddrage alle andre skærpende eller formildende forhold i den konkrete sag (litra m).

Enhver medlemsstat kan efter artikel 79, stk. 3b, fastsætte regler om, hvorvidt offentlige myndigheder kan idømmes administrative bøder, og i hvilket omfang dette i givet fald kan ske.

Tilsynsmyndighedens udøvelse af beføjelsen til at udstede administrative bøder efter artikel 79, skal efter artikel 79, stk. 4, være underlagt passende proceduremæssige garantier i overensstemmelse med EU-lovgivning og medlemsstatslovgivning, herunder effektiv klageadgang og en retfærdig rettergang.

Det følger af artikel 79, stk. 5, at en medlemsstat kan afholde sig fra at fastsætte regler om administrative bøder, som anført i artikel 79a, stk. 1, 2 og 3, hvis deres retssystem ikke giver mulighed for udstedelse af administrative bøder, og overtrædelserne, som er nævnt i artikel 79a, stk. 1, 2 og 3, den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, er underlagt strafferetlige sanktioner i den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. De strafferetlige sanktioner skal være effektive, proportionale og afskrækkende under hensyntagen til bødeniveauet, som er angivet i forordningen.

En medlemsstat skal i disse tilfælde meddele Kommissionen om de relevante dele af deres straffelovgivning.

Ifølge artikel 79a skal administrative bøder pålægges ud fra en niveaumæssig graduering fastsat efter karakteren af de overtrædelser, der er begået. Det er i artikel 79a udtømmende opregnet bestemmelser, hvor en overtrædelse kan medføre en administrativ bøde.

Der er lagt op til, at der på hvert niveau skal henvises til et maksimumbeløb, og at der for så vidt angår koncerner skal henvises til en procentsats af virksomhedens totale årlige globale omsætning baseret på det forudgående regnskabsår, jf. artikel 79a, stk. 1, 2 og 3.

Efter artikel 79a, stk. 1, kan en tilsynsmyndighed pålægge en bøde på op til 250.000 euro, eller, hvis det drejer sig om en virksomhed op til 0,5 % af dens årlige globale omsætning, i de tilfælde, hvor en dataansvarlig forsætligt eller uagtsomt ikke besvarer en henvendelse fra en registreret inden for den frist, som fremgår af artikel 12, stk. 2 (litra a) eller i strid med artikel 12, stk. 4, opkræver et gebyr for meddelelse af information til den registrerede (litra b).

Efter artikel 79a, stk. 2, kan en tilsynsmyndighed pålægge en bøde på op til 500.000 euro, eller hvis det drejer sig om en virksomhed op til 1 % af dens årlige globale omsætning, hvis en dataansvarlig eller en databehandler forsætligt eller uagtsomt undlader at meddele den registrerede oplysninger – eller meddeler ufuldstændige oplysninger – eller ikke meddeler

oplysninger rettidigt eller i en tilstrækkelig gennemsigtig form for den registrerede, jf. artikel 12, stk. 3, artikel 14 og artikel 14a (litra a), hvis en dataansvarlig eller databehandler ikke giver den registrerede adgang til indsigt, jf. artikel 15, eller ikke berigtiger oplysninger, jf. artikel 16 (litra b), ikke sletter oplysninger i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, litra a, artikel 17, stk. 1, litra b, artikel 17, stk. 1, litra d eller artikel 17, stk. 1, litra e (litra c), behandler personoplysninger i strid med retten til begrænsning af behandling i artikel 17a eller ikke informerer den registrerede, jf. artikel 17a, stk. 4, inden en begrænsning af behandling af personoplysninger bliver løftet (litra da), ikke kommunikerer enhver berigtigelse, sletning eller begrænsning af behandling til de modtagere, som den dataansvarlige har videregivet personoplysningerne til (litra db), ikke udleverer personoplysninger til den registrerede om den pågældende selv i strid med artikel 18 (litra dc), behandler personoplysninger efter at have modtaget en indsigelse, jf. artikel 19, stk. 1, og ikke demonstrerer vægtige legitime grunde til behandlingen, som overstiger den registreredes interesser, rettigheder og frihedsrettigheder eller for at et retskrav kan fastslås, gøres gældende eller forsvares (litra dd), ikke oplyser den registrerede om retten til at gøre indsigelse mod behandling til direkte markedsføringsformål i overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, eller fortsætter med at behandle personoplysninger til direkte markedsføringsformål efter en indsigelse fra en registreret i strid med artikel 19, stk. 2a (litra de), hvis de dataansvarlige ikke – eller ikke i tilstrækkelig grad – fordeler ansvaret i overensstemmelse med artikel 24 (litra e), eller den dataansvarlige eller databehandleren ikke opfylder kravene om opbevaring af dokumentation, jf. artikel 28 og artikel 31, stk. 4 (litra f).

Efter artikel 79a, stk. 3, kan en tilsynsmyndighed pålægge en dataansvarlig eller databehandler en bøde på op til 1.000.000 euro, eller, hvis det drejer sig om en virksomhed op til 2 % af dens årlige globale omsætning i de tilfælde, hvor den dataansvarlige eller databehandleren forsætligt eller uagtsomt behandler personoplysninger uden at have et lovligt behandlingsgrundlag eller ikke overholder betingelserne om samtykke i artikel 6, 7, 8 og 9 (litra a), ikke overholder betingelserne i forhold til profilering i artikel 20 (litra d), ikke gennemfører tilstrækkelige foranstaltninger eller ikke er i stand til at demonstrere overholdelse af artikel 22 og 30 (litra e), ikke udpeger en repræsentant, jf. artikel 25 (litra db) eller behandler eller giver instrukser om behandling i strid med artikel 26 (litra dc). Dertil kan tilsynsmyndigheden pålægge en bøde, hvis en dataansvarlig eller databehandler forsætligt eller uagtsomt ikke meddeler et brud på datasikkerheden til tilsynsmyndigheden, eller hvis de pågældende ikke rettidigt eller fuld-

stændigt anmelder et brud til tilsynsmyndigheden eller underretter den registrerede i overensstemmelse med artikel 31 og 32 (litra dd), eller hvis den dataansvarlige eller databehandleren ikke udarbejder en konsekvensanalyse, når dette er påkrævet, jf. artikel 33, eller behandler oplysninger uden forudgående høring af tilsynsmyndigheden i strid med artikel 34, stk. 1 (litra de). Desuden kan en dataansvarlig eller databehandler pålægges en bøde, hvis den pågældende forsætligt eller uagtsomt misbruger en databeskyttelsesmærkning, jf. artikel 39, eller ikke opfylder betingelserne og procedureerne, der er fastsat i artikel 38a og 39a (litra f). Endelig kan en dataansvarlig eller databehandler pålægges en bøde, såfremt den pågældende forsætligt eller uagtsomt overfører oplysninger til et tredjeland i strid med reglerne i artikel 40 til 44 (litra g), eller hvis den pågældende ikke overholder et påbud, et midlertidigt eller definitivt forbud om behandling eller en suspendering af en videregivelse, som er givet efter artikel 53, stk. 1, eller ikke giver tilsynsmyndigheden adgang til lokaler mv. i strid med artikel 53, stk. 2 (litra h).

Det følger af artikel 79a, stk. 3a, at i tilfælde, hvor en dataansvarlig eller databehandler, som forsætligt eller uagtsomt overtræder flere bestemmelser, som er angivet i artikel 79a, stk. 1, 2 og 3, skal den samlede bøde ikke overskride det beløb, som er fastsat for den groveste overtrædelse.

Medlemsstater skal efter artikel 79b, stk. 1, i den nationale lovgivning fastlægge regler om straffe for overtrædelse af bestemmelser i forordningen, *herunder især overtrædelser*, som ikke kan medføre en administrativ bøde, ligesom det skal sikres at disse gennemføres. Disse straffe skal være effektive, proportionale og afskrækkende.

Det følger af 79b, stk. 3, at hver medlemsstat skal meddele Kommissionen om de regler, den vedtager i henhold til stk. 1 senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, samt underrette Kommissionen straks om eventuelle senere ændringer af disse.

2.10. Bestemmelser vedrørende specifikke databehandlingssituationer (forordningens kapitel IX)

Kapitlet indeholder en række bestemmelser om behandling af personoplysninger i særlige situationer, herunder i ansættelsesforhold og til brug for historiske, statistiske eller forskningsformål.

I artikel 80, stk. 1, fastslås, at medlemsstatslovgivning skal forene retten til databeskyttelse, som følger af denne forordning, med retten til ytringsfrihed og information, herunder behandlingen af personoplysninger til journalistiske, *akademiske og kunstneriske formål samt litterær virksomhed*.

Det følger dernæst af artikel 80, stk. 2, at medlemsstaterne for de formål, som følger af stk. 1, *skal* fastsætte fritagelser og undtagelser i forhold til bestemmelserne i forordningens kapitel II (principper), kapitel III (den registreredes rettigheder), kapitel IV (den dataansvarlige og databehandlingen), kapitel V (overførsel af personoplysninger til tredjeland og internationale organisationer), *kapitel VI (om uafhængige tilsynsmyndigheder)*, kapitel VII (samarbejde og sammenhæng), såfremt det er nødvendigt for at kunne forene retten til beskyttelse af personoplysninger med retten til ytringsfrihed og information.

Det følger af artikel 80a, at personoplysninger i officielle dokumenter, som en offentlig myndighed eller offentligt organ har i sin besiddelse, kan videregives i overensstemmelse med EU-lovgivning eller medlemsstatslovgivning, som myndigheden eller organet er underlagt, for at forene retten til offentlig adgang til disse dokumenter med retten til beskyttelse af personoplysninger, som følger af forordningen. Det følger af den tilhørende præambelbetragtning *121a*, at offentlige myndigheder eller organer i denne sammenhæng skal omfatte samtlige organer, som er underlagt nationale regler om aktindsigt.

Efter artikel 80b kan medlemsstaterne bestemme på hvilke betingelser et nationalt identifikationsnummer eller andre almene midler til identifikation kan gøres til genstand for behandling. Nationale identifikationsnumre eller andre almene midler til identifikation skal kun anvendes under de fornødne garantier for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, *som følger af denne forordning*.

I medfør af artikel 82, stk. 1, kan medlemsstaterne *ved lovgivning eller ved kollektiv overenskomst fastsætte mere specifikke regler* at sikre beskyttelse af rettigheder og frihedsrettigheder i forbindelse med behandlingen af arbejdstageres personoplysninger i ansættelsesforhold, særligt i forbindelse med ansættelse, ansættelseskontrakter, herunder godtgørelse for forpligtelser fastsat ved lov eller kollektive overenskomster, arbejdets ledelse, planlægning og tilrettelæggelse, lighed og mangfoldighed på arbejdspladsen, sundhed og sikkerhed på arbejdet, beskyttelsen af de ansattes og kunders ejendom. Derudover kan specificering ske i forbindelse med individuel og

kollektiv udøvelse og brug af rettigheder og fordele i forbindelse med ansættelse og i forbindelse med ophør af ansættelsesforhold.

Det følger herefter af artikel 82, stk. 2, at hver medlemsstat skal meddele Kommissionen om de regler, den vedtager i henhold til stk. 1 senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, samt underrette Kommissionen straks om eventuelle senere ændringer af disse.

Det følger af artikel 82, stk. 3, at medlemsstater kan fastsætte under hvilke betingelser personoplysninger kan behandles i en ansættelsesretlig sammenhæng på baggrund af et samtykke fra den ansatte.

Kapitel IX indeholder endvidere bestemmelser om behandling af personoplysninger til arkivformål samt til historiske, statistiske og videnskabelige formål.

Det følger af artikel 83, stk. 1, at såfremt personoplysninger behandles til historiske, statistiske og videnskabelige formål, kan EU- eller medlemsstaternes lovgivning, som sikrer fornødne sikkerhedsforanstaltninger for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i artikel 14a, stk. 1 og 2, samt artikel 15, 16, 17, 17a, 17b, 18 og 19, for så vidt disse undtagelser er nødvendige for opfyldelsen af *det specifikke formål*.

Det følger af artikel 83, stk. 1a, at såfremt personoplysninger behandles til arkivformål i det offentlige interesse, kan EU- eller medlemsstaternes lovgivning, som sikrer fornødne sikkerhedsforanstaltninger for den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder, fastsætte undtagelser fra bestemmelserne i artikel 14a, stk. 1 og 2, samt artikel 15, 16, 17, 17a, 17b, 18, 19, 23, 32, 33 og 53, stk. 1b, litra d og e, for så vidt disse undtagelser er nødvendige for opfyldelsen af det specifikke formål.

Det følger af artikel 83, stk. 1b, at i det tilfælde, at behandling til de formål, som er anført i bestemmelsens stk. 1 og 1a, samtidig tjener et andet formål end det, som er angivet i de pågældende bestemmelser, skal undtagelserne alene finde anvendelse for behandlingen til de nævnte formål.

Det følger af artikel 83, stk. 2, at de fornødne sikkerhedsforanstaltninger, som der henvises til i stk. 1 og 1a, skal fremgå af EU- eller medlemsstatslovgivning, som sikrer, at teknologiske og/eller organisatoriske beskyttelsesforanstaltninger i henhold til denne forordning er anvendt i forhold til

personoplysningerne for at minimere behandlingen af oplysningerne i overensstemmelse med proportionalitets- og nødvendighedsprincipperne, så som pseudonymisering af oplysningerne, medmindre disse foranstaltninger forhindrer, at formålet med behandlingen kan opnås og et sådant formål ikke kan opfyldes på anden rimelig vis.

Det følger af artikel 84, stk. 1, at medlemsstaterne kan vedtage specifikke regler om tilsynsmyndighedernes undersøgelsesbeføjelser i henhold til artikel 53, stk. 1, litra da og db, i forhold til dataansvarlige og databehandlere, der i henhold til national lovgivning eller regler fastlagt af nationale kompetente organer, er underlagt faglig eller anden tilsvarende tavshedspligt eller underlagt et kodeks om faglig etik, som efterses og håndhæves af faglige organer, for så vidt dette er nødvendigt og proportionalt med henblik på at forene retten til beskyttelse af personoplysninger med tavshedspligt. Disse regler gælder kun for personoplysninger, som den dataansvarlige eller databehandleren har modtaget eller indhentet under en aktivitet, der er underlagt denne tavshedspligt.

Det følger dernæst af artikel 84, stk. 2, at hver medlemsstat skal meddele Kommissionen om de regler, den vedtager i henhold til stk. 1 senest den dato, der er fastsat i artikel 91, stk. 2, samt underrette Kommissionen straks om eventuelle senere ændringer af disse.

Efter artikel 85 kan kirker og andre religiøse sammenslutninger mv., som ved forordningens ikrafttræden, allerede anvender omfattende regler om beskyttelse af registrerede med hensyn til behandling af personoplysninger, fastholde sådanne regler, såfremt de bringes i overensstemmelse med forordningen.

2.11. Delegerede retsakter og gennemførelsesforanstaltninger (forordningens kapitel X)

Artikel 86 indeholder en regulering af proceduren, når Kommissionen vedtager delegerede retsakter. Det bemærkes, at Kommissionen alene kan vedtage delegerede retsakter i henhold til artikel 39a, stk. 7.

Artikel 87 indeholder bestemmelser om den udvalgsprocedure, der skal finde anvendelse i forbindelse med Kommissionens vedtagelse af gennemførelsesretsakter. Der henvises i den forbindelse til forordning 182/2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser.

2.12. Afsluttende bestemmelser (forordningens kapitel XI)

Forslagets artikel 88 indeholder en række afsluttende bestemmelser, hvor der bl.a. lægges op til at ophæve det gældende databeskyttelsesdirektiv 95/46/EF.

Derudover fremgår det af artikel 89, at forordningen ikke indfører yderligere forpligtelser for fysiske eller juridiske personer, for så vidt angår behandling af personoplysninger i forbindelse med levering af offentligt tilgængelige elektroniske kommunikationstjenester i offentlige kommunikationsnet i Unionen, i forhold, hvor de er underlagt specifikke forpligtelser med samme mål som fastsat i direktiv 2002/58/EF (e-privacy direktivet).

Efter artikel 89a skal internationale aftaler, som bl.a. vedrører overførsel af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer, og som er indgået af medlemsstaterne forud for forordningens ikrafttræden, og som er i overensstemmelse med databeskyttelsesdirektivet fra 1995, være gældende indtil de er ændret, erstattet eller trukket tilbage.

Efter artikel 90 skal Kommissionen med jævne mellemrum evaluere forordningen. Senest 4 år efter ikrafttræden skal Kommissionen indgive den første evaluering til EU-parlamentet og Rådet.

Endelig følger det af forslaget artikel 91, at det træder i kraft på tyvendagen efter offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende, og at det finder anvendelse 2 år fra denne dato. Forordningen vil være bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

3. Gældende dansk ret

3.1. Indledning

Henset til, at forordningsforslaget berører forhold, der har relevans for en række retsområder, er det alene et udvalg af de berørte love, der omtales i dette afsnit.

3.2. Persondataloven

I lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger med senere ændringer (persondataloven) er der fastsat generelle regler om be-

handling af personoplysninger for offentlige myndigheder og den private sektor.

Persondataloven indeholder således bl.a. regler om, hvornår behandling af personoplysninger i almindelighed må finde sted, ligesom loven indeholder regler vedrørende behandling af særlige typer oplysninger (f.eks. regler om personnumre) og vedrørende behandling af personoplysninger på særlige områder (f.eks. regler om kreditoplysningsbureauer).

Loven indeholder desuden en række bestemmelser om rettigheder for de personer, der behandles oplysninger om, f.eks. regler om den registreredes ret til information, indsigelse, indsigt, berigtigelse og sletning af personoplysninger. Endvidere er fastsat regler om datasikkerhed i forbindelse med behandling af personoplysninger.

Persondataloven indeholder også bestemmelser om Datatilsynets kontrol med behandling af personoplysninger, der foretages for offentlige myndigheder og den private sektor, ligesom der i loven er fastsat regler om pligt til at foretage anmeldelse til Datatilsynet i forbindelse med bestemte typer behandling af personoplysninger.

Persondataloven er først og fremmest baseret på databeskyttelsesdirektivet.

3.3. Forvaltningsloven

I lov nr. 571 af 19. december 1985 med senere ændringer (forvaltningsloven) fastsættes regler om en række forhold vedrørende den offentlige forvaltning, herunder om udveksling af oplysninger mellem forvaltningsmyndigheder.

Det følger af lovens § 27, stk. 1, at reglerne i persondatalovens § 5, stk. 1-3, §§ 6-8, § 10, § 11, stk. 1, § 38 og § 40 gælder for videregivelse af oplysninger om enkeltpersoner (personoplysninger) til en anden forvaltningsmyndighed.

3.4. Sundhedslovgivningen

Den endelige vurdering af, i hvilket omfang forordningsforslaget vil berøre reglerne på sundhedsområdet, er endnu ikke foretaget. Dog forventes forordningsforslaget, herunder navnlig den foreslåede artikel 9, stk. 2, litra h, samt artikel 81 (om behandling af helbredsoplysninger), generelt at berøre de gældende regler på sundhedsområdet.

Det bemærkes i den forbindelse, at lovbekendtgørelse nr. 913 af 13. juli 2010 med senere ændringer (sundhedsloven) bl.a. indeholder bestemmelser, der regulerer sundhedspersoners tavshedspligt, videregivelse og indhentning af helbredsoplysninger, herunder medicin- og vaccinationsoplysninger, oplysninger om øvrige rent private forhold og andre fortrolige oplysninger, jf. lovens kapitel 9, herunder § 42 a, samt §§ 157 og 157 a. Disse regler må forventes at blive berørt af forordningsforslagets regler.

Endvidere må forordningsforslagets artikel 83c om behandling af personoplysninger til videnskabelige formål forventes at have betydning for forskningsarbejde på det sundhedsmæssige område.

3.5. Andre love mv.

En række andre love og retsakter indeholder bestemmelser om behandling af personoplysninger. Dette gælder f.eks. lovgivningen om behandling af personoplysninger til forskningsformål, om tv-overvågning, om behandling af personoplysninger i CPR-systemet samt i forbindelse med udøvelsen af offentlig og privat virksomhed inden for en række konkrete områder.

4. Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

4.1. Det følger af EUF-traktatens artikel 288, at en forordning er almengyldig, samt at den binder i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat. Hertil kommer, at forordningsforslaget efter sit indhold bl.a. har til formål at ophæve og erstatte det gældende databeskyttelsesdirektiv (direktiv 95/46/EF). En konsekvens af forslaget vil derfor bl.a. være, at den regulering, der følger af lov nr. 429 af 31. maj 2000 om behandling af personoplysninger (persondataloven) – samt andre love, bekendtgørelser mv., der vedrører behandling af personoplysninger – efter omstændighederne vil skulle ophæves eller ændres i overensstemmelse med ordlyden af den endelige forordning.

Det bemærkes, at forordningsforslaget indeholder en række bestemmelser, hvorved medlemsstaterne på konkrete områder overlades beføjelse til – inden for rammerne af forordningen – at fastsætte nærmere regler om behandling af personoplysninger, jf. bl.a. under pkt. 2.10 ovenfor.

Den endelige fastlæggelse af, hvilke love der vil være behov for at ophæve eller ændre, vil finde sted i samarbejde med de berørte ressortministerier.

Forslaget vil indebære, at bestemmelserne i den gældende persondatalov i al væsentlighed vil skulle erstattes af forordningens regulering, der som nævnt vil gælde umiddelbart i hver medlemsstat. De behandlingsregler, rettigheder for den registrerede, datasikkerhedsregler mv., der i dag følger af persondataloven, vil – efter forslaget vedtagelse – således alene være at finde i forordningen.

Det følger endvidere af forslaget, at forordningens regulering skal suppleres af national lovgivning bl.a. om oprettelse af en national tilsynsmyndighed.

4.2. Reformpakken om databeskyttelse (forordning og direktiv) vurderes på baggrund af foreløbige skøn, samlet set at kunne have væsentlige statsfinansielle og erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Vurderingen af de økonomiske konsekvenser skal navnlig ses i lyset af, at alle myndigheder, virksomheder mv. i Danmark, som behandler personoplysninger, som hovedregel vil være underlagt alle de krav, som følger af forordningen, ligesom enhver registreret person vil kunne påberåbe sig de rettigheder, som forordningen giver.

For den offentlige sektor betyder dette, at en vedtagelse af forordningen vil have konsekvenser for alle dele af den offentlige forvaltning. Det bemærkes, at forordningen ud over at indeholde generelle regler, som gælder på tværs af den offentlige og private sektor, endvidere indeholder mere specifikke regler om tilsynsmyndighederne. Det er i dag Datatilsynet og Domstolsstyrelsen, der er tilsynsmyndighed efter reglerne.

For så vidt angår de erhvervsøkonomiske konsekvenser, vurderes forslaget at medføre såvel administrative lettelser som byrder for erhvervslivet.

Det nærmere omfang af de økonomiske konsekvenser afhænger bl.a. af, hvilke administrative eller systemmæssige ændringer det er nødvendigt at foretage for at opfylde de krav og rettigheder, som følger af forordningen.

Justitsministeriet vil på baggrund af kompromisforslaget, der forventes at være enighed om på rådsmødet i juni 2015 foretage en nærmere vurdering

af forslaget økonomiske og administrative konsekvenser under inddragelse af relevante myndigheder mv.

5. Høring

Forslaget har været i høring hos nedenstående myndigheder og organisationer mv. med en høringsfrist den 1. juli 2012. Det bemærkes, at det således er Kommissionens oprindelige forslag, der har været i høring.

Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Præsidenterne for byretterne, Advokatrådet og Advokatsamfundet, Advokatsamfundet, Akademikernes Centralorganisation, Amnesty International, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdstilsynet, BAT-Kartellet (Bygge- Anlægs- og Trækartellet), BFID (Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark), Boligselskabernes Landsforening, Brancheforeningen for Sæbe, Parfume og Teknisk/kemiske artikler, Bryggeriforeningen, Børnerådet, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Statistik, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Ejendomsmæglerforening, Dansk Eksportforening, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk InkassoBrancheforening, Dansk Metal, Dansk Metalarbejderforbund, Dansk Rejsebureau Forening, Dansk Retspolitisk Forening, Dansk Selskab for Akutmedicin, Dansk Selskab for Retsmedicin, Dansk Standard, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Told og Skatteforbund, Dansk Varefakta Nævn, Danske Advokater, Danske Arkitektvirksomheder, Danske Dagblades Forening, Danske Maritime (skibsværtforening), Danske Regioner, Danske Reklamebureauers Brancheforening, Danske Speditører, De Danske Patentagenters Forening, De Videnskabsetiske Komiteer for Region Hovedstaden, De Videnskabsetiske Komiteer for Region Midtjylland, De Videnskabsetiske Komiteer for Region Sjælland, Den Centrale Videnskabsetiske Komité, Den Videnskabsetiske Komité for Region Nordjylland, Den Videnskabsetiske Komité for Region Syddanmark, Det Ethiske Råd, Det Frie Forskningsråd, Det Nordiske Cochrane Center, Det Strategiske Forskningsråd, DI-Organisation for erhvervslivet, DJØF, Dommerforeningen, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolenes Tjenestemandsförening, Domstolsstyrelsen, DPU - Danmarks Pædagogiske Universitetsskole, DSI – Dansk Sundhedsinstitut, Elektricitetsrådet, Fagligt Fælles Forbund, FDB, Finans og Leasing, Finansrådet, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forebyggelses- og Patientrådet, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Danske Interaktive Medier, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Registrerede Revisorer,

Foreningen af Rådgivende Ingeniører, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen Danske Inkassoadvokater, Forsikring & Pension, Frederiksberg Kommune, FTF-Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, Grundejernes Landsorganisation, Grønlands Hjemmestyre, Handels- og Kontorfunktionærernes Forbund, Handelshøjskolen i København (Juridisk Institut), Handelshøjskolen i Århus (Juridisk Institut), HK Landsklubben Danmarks Domstole, Horesta, Håndværksrådet, IDA (Ingeniørforeningen), Institut for Menneskerettigheder, IT-Brancheforeningen, ITEK, Jordemoderforeningen, Kommunernes Landsforening, Kooperationen, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Kommune, Københavns Universitet, Københavns Universitetshospital, Landbrug og Fødevarer, Landsforeningen af Beskikkede Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Ledernes Hovedorganisation, Lejernes Landsorganisation, Liberale Erhvervs Råd, LIF – Lægemedelindustriforeningen, LO, Lægeforeningen, Lægemedelindustriforeningen – LIF, MCI – Danmark, Medicoindustrien, Microsoft Danmark, Motorola, NFA - Det Nationale Forskningscenter for Arbejdsmiljø, Offentligt Ansattes Organisationer, Organisationen af Lægevidenskabelige Selskaber, Parellelimportørforeningen af Lægemedler, Patientforsikringen, Patientombuddet, Politiforbundet i Danmark, Praktiserende Lægers Organisation, Procesbevillingsnævnet, Professionshøjskolen Metropol, Professionshøjskolen UCC, Professionshøjskolen University College Nordjylland, Realkreditrådet og Realkreditforeningen, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, RUC, Sammenslutningen af Danske Småøer, SFI (Det Nationale Forskningscenter for Velfærd), Skibsværftsforeningen, Sonofon, Statens Seruminstitut, Syddansk Universitet, Syddansk Universitet (Juridisk Institut), Tele2 A/S, Telekommunikationsindustrien, Telia, University College Lillebælt, University College Sjælland, University College Syddanmark, VIA University College, Yngre Læger, Aalborg Universitet, Aarhus Universitet, Datatilsynet, Digitaliseringsstyrelsen, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Erhvervsstyrelsen, Finanstilsynet, Forsknings- og Innovationsstyrelsen, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Lægemedelstyrelsen, Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen, Patent- og Varemærkestyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Sikkerhedsstyrelsen, Styrelsen for Slotte og Kulturejendomme, Søfartsstyrelsen og Trafikstyrelsen.

Høringssvar

5.1. Generelle bemærkninger

Østre Landsret, Vestre Landsret, Procesbevillingsnævnet, Rigspolitiet, Dommerfuldmægtigforeningen, Foreningen for Offentlige Anklagere, Roskilde Universitet, Syddansk Universitet, Danske Revisorer og Den Videnskabetiske Komité og Dansk Rejsebureau Forening har ingen bemærkninger til forslaget.

5.1.1. Valg af retsakt

Dansk Erhverv, Mastercard, Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, Nets og DI og DI ITEK finder, at der er behov for øget harmonisering af reglerne og bifalder derfor, at Kommissionen har fremsat et forordningsforslag frem for et direktivforslag.

Danske Regioner, Finansrådet og Tandlægeforeningen finder, at det er hensigtsmæssigt, at der arbejdes for at etablere et ensartet retsgrundlag i EU.

Institut for Menneskerettigheder finder, at en forordning til regulering af området er et fornuftigt valg, men også at det bør sikres, at forordningen ikke på enkelte områder udvander Danmarks i forvejen høje databeskyttelsesniveau.

Dansk Arbejdsgiverforening (DA) kan ikke støtte, at reguleringen af dele af arbejdsmarkedet sker ved en forordning, idet dette rejser principielle betænkeligheder i forhold til den danske arbejdsmarkedsmodel. DA finder, at der skal arbejdes for en regulering, der harmoniserer databeskyttelsen, men på et lavere niveau.

LO finder, at ændringen af det retlige instrument giver anledning til betydelig bekymring i relation til mulighederne for at opretholde de hidtidige særregler og de regler, der er særegne for det danske arbejdsmarked.

FTF og Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA) har ligeledes betænkeligheder ved, at regulering af arbejdsmarkedsretlige forhold sker ved en forordning, idet dette ikke er i overensstemmelse med artikel 153 i Traktaten om den Europæiske Unions Fællesskab.

Generelt finder **Datatilsynet**, at det kan vise sig meget vanskeligt at sikre en ensartet databeskyttelsesregulering af mange forskellige sektorer i 27 EU-lande ved en generel forordning.

Danske Medier er skeptiske i forhold til valget af forordning frem for et direktiv.

KL har anført, at forordningen rammer uhensigtsmæssigt i forhold til offentlige myndigheder og det ansættelsesretlige område, hvor hovedparten af persondatabehandlingerne er rent nationale. KL foreslår, at privates behandling af persondata reguleres i en forordning, mens offentlige myndigheders behandling af persondata og det ansættelsesretlige område undtages herfra og fortsat reguleres i et direktiv. KL finder ikke, at det foreliggende forordningsudkast opfylder nærhedsprincippet.

Danske Regioner finder, at der i forhold til private og kommercielle virksomheder vil være en samfundsmæssig interesse i at sikre, at der foretages en streng kontrol af behandlingen af personoplysninger, men finder, at der er behov for en mere bred og friere behandling af personoplysninger i den offentlige sektor.

5.1.2. Kommissionens mulighed for udstedelse af delegerede retsakter

Advokatrådet og **Advokatsamfundet** er skeptiske over for, at Kommissionen, som ikke kan sidestilles med en uafhængig databeskyttelsesmyndighed, kan udstede delegerede retsakter. Kommissionens muligheder for at udstede delegerede retsakter og gennemførelsesretsakter indebærer en risiko for, at udfyldningen af de retlige standarder i nogle tilfælde ikke vil forekomme naturlige, rimelige og tilstrækkelig fleksible i forhold til gældende nationale normer og traditioner.

Kræftens Bekæmpelse er betænkelig i forhold til den foreslåede reguleringsteknik især med hensyn til den usikkerhed, den indebærer bl.a. i forhold til registerforskningens fremtidige vilkår. Kommissionens mulighed for at udstede delegerede retsakter bidrager således til en alvorlig og foruroligende uklarhed og uigennemsigtighed vedrørende det persondataretlige grundlag for fremtidig forskning i den danske såvel som i den europæiske folkesundhed.

Institut for Menneskerettigheder finder, at delegationen til Kommissionen bør begrænses til mere specifikke områder, og at forordningens tekst bør være mere klar og præcis, således som også Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastlagt.

Kommissionens mulighed for at udstede delegerede retsakter medfører ifølge **KL**, at der er en høj grad af usikkerhed om gældende ret. **KL** frygter, at Kommissionen vil vedtage regler, som ikke i nødvendigt omfang tager højde for særlige forhold i den offentlige sektor og på ansættelsesområdet.

DA kan ikke støtte delegation af kompetence til udstedelse af delegerede retsakter til Kommissionen, idet det ansættelsesretlige område ikke hensigtsmæssigt kan reguleres på den måde, som Kommissionen foreslår.

Finansrådet finder, at det høje antal hjemler til at udstede delegerede retsakter medfører, at forordningsforslaget er uigennemskueligt.

Da de delegerede retsakter vil få stor betydning for den endelige forståelse af regelsættet, er **Realkreditrådet**, **Realkreditforeningen**, **FA**, **Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening**, **DI**, **DI ITEK** og **Lægemiddel Industri Foreningen** af den opfattelse, at det er afgørende, at Kommissionen foretager relevante høringer forud for udstedelse af delegeret retsakter.

Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening finder endvidere, at Kommissionens hjemler til at udstede delegerede retsakter bør overvejes nøje, idet indholdet kan få vidtrækkende betydning for forordningens indhold.

Rettighedsalliancen, **Landbrug og Fødevarer**, **DI** og **DI ITEK** har anført, at Kommissionens vedvarende mulighed for at vedtage delegerede retsakter medfører en væsentlig grad af retlig uforudsigelighed og usikkerhed.

Datatilsynet peger på, at databeskyttelsesområdet er indrettet med kompetence hos en række uafhængige datatilsyn, hvorved området adskiller sig væsentligt fra andre områder, hvor der er tillagt Kommissionen centrale kompetencer. Kommissionen er ikke en uafhængig databeskyttelsesmyndighed, hvorfor det for hvert punkt, hvor Kommissionen tillægges kompetence, bør overvejes, om dette er hensigtsmæssigt. Desuden er Kommissionen med forslaget tillagt kompetence til at udstede delegerede retsakter på områder, der på ingen måde kan anses for at være ikke-væsentlige, jf. artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde.

Forsikring & Pension finder, at det er vanskeligt at tage stilling til de enkelte bestemmelser uden at kende indholdet af den supplerende regulering og opfordrer derfor til, at der arbejdes på at begrænse denne regulering, at der dertil indføres et krav om inddragelse af interessenter i udarbejdelsen af de supplerende regler, og at der indføres et obligatorisk krav om evaluering af anvendelsen af de delegerede retsakter efter få år.

Med henvisning til mængden af hjemler til at udstede delegerede retsakter forventer **Danske Regioner**, at der vil følge en ikke ubetydelig lovregulering i kølvandet på en eventuel vedtagelse af forordningen, hvorfor man kan frygte, at detailreguleringen sker i et tempo, der medfører usikre retstilstande.

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse opfordrer til, at gennemførelsesretsakter udarbejdes hurtigst muligt, og at de ikke bliver for omfattende eller mere vanskelige at håndtere end højst nødvendigt.

5.1.3. Administrative byrder

Danske Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening peger på, at forordningsforslaget fører til nye, unødigt vidtgående administrative byrder, som vil medføre betydelige meromkostninger, der ikke i alle tilfælde er forholdsmæssige.

Danske Medier peger på, at balancen mellem hensynet til den registrerede og hensynet til virksomhederne ikke er opnået. De øgede dokumentationskrav og de omfattende krav om implementering af procedurer og behandlingspolitik er klare eksempler herpå.

Danske Regioner er af den opfattelse, at der hos myndighederne skal indføres en meget højere grad af egenkontrol, øgede dokumentationskrav i forhold til behandling af data og større krav om implementering af procedurer og politikker mv. Der bliver endvidere krav om konsekvensanalyser og kontrol samt større krav til information, uddannelse og træning af medarbejdere i persondatabeskyttelse, hvilket vil medføre et ikke ubetydeligt administrativt og organisatorisk merarbejde.

Realkreditrådet og **Realkreditforeningen** er bekymrede for, om forslaget er for omfattende og unødigt bureaukratisk, ligesom de administrative byrder ikke synes at blive modsvaret af tilstrækkelige positive effekter.

Finansrådet og **KL** finder, at der er forbundet betydelige omkostninger og administrative byrder til forslaget, som på ingen måde er proportionale med den merværdi, som forslaget indeholder. **KL** finder endvidere, at administrative byrder helt eller delvist bør fjernes i forhold til kommunerne.

Advokatrådet og **Advokatsamfundet** har anført, at det bør overvejes, om det er hensigtsmæssigt i den nuværende økonomiske situation at belaste virksomheder med regler, som kræver et øget ressourceforbrug.

Rigsarkivet finder, at forslaget stiller krav til opbevaring af personoplysninger, som vil pålægge de offentlige arkiver meget store ekstraomkostninger, og som vil medføre alvorlige risici for arkivaliernes integritet og autenticitet.

5.2. Forslagets enkelte elementer

5.2.1. Kapitel 1: Generelle bestemmelser

5.2.1.1. Anvendelsesområde

Institut for Menneskerettigheder har bl.a. anført, at begrebet national sikkerhed, jf. artikel 2, stk. 2, litra a, bør præciseres nærmere. Instituttet foreslår desuden, at det i artikel 2, stk. 2, litra d, tilføjes, at undtagelsen ikke gælder, hvis data bliver gjort tilgængelige for en bredere kreds.

Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, DA, DI og DI ITEK finder, at det er uhensigtsmæssigt, at forordningen ikke skal gælde for EU-institutioner, jf. artikel 2, stk. 2, litra b.

Rigsadvokaten er af den opfattelse, at det er uklart, om den formulering, som fremgår af artikel 2, stk. 2, litra e, indebærer, at dele af behandlingen af personoplysninger inden for det politimæssige og strafferetlige område er omfattet af forordningen.

Advokatrådet og **Advokatsamfundet** finder, at artikel 3, hvorefter forordningen i visse tilfælde finder anvendelse, når den dataansvarlige ikke er etableret i EU, er meget bred.

Datatilsynet og **Danske Medier** har anført, at der er behov for, at forordningen ligeledes regulerer, hvorledes bestemmelserne skal håndhæves over for virksomheder i tredjelande.

5.2.1.2. Definitioner

DI, DI ITEK og **IT-Branchen** finder, at definitionen i forslagets artikel 4, nr. 1, er for bred.

Institut for Menneskerettigheder og **KL** finder, at sammenhængen mellem betragtning 24 i præambelen og definitionen i artikel 4, nr. 1, er uklar. Institut for Menneskerettigheder har desuden anført, at begrebet ”offentlighedens interesse” bør afklares nærmere.

DA ønsker afklaret, hvad en ”automatiseret behandling” i artikel 4, nr. 3, dækker over.

Advokatrådet og **Advokatsamfundet** har anført, at definitionen af et register i artikel 4, nr. 4, vil medføre en forringelse af persondataskyttelsen, idet reglerne i persondatalovens § 1, stk. 2, ikke videreføres.

Foreningen for Dansk Internet Handel finder, at det er et grundlæggende problem, at det er uklart, hvad et ”udtrykkeligt samtykke” er, jf. artikel 4, nr. 8. **Danske Medier** og **Forsikring & Pension** er enige og finder ligeledes, at det er uklart, hvornår et udtrykkeligt samtykke er indhentet.

Forbrugerombudsmanden finder, at det bør præciseres, at et samtykke skal være særskilt for at være frivilligt.

Datatilsynet er af den opfattelse, at definitionerne af genetiske og biometriske data i artikel 4, nr. 10 og 11, bør analyseres nærmere.

Lægemiddel Industri Foreningen har anført, at den foreslåede definition af genetiske data er for bred.

KL finder det vigtigt, at muligheden for at sende borgere en almindelig sms eller e-mail med en aftalepåmindelse bør kunne opretholdes uanset definitionen af helbredsoplysninger i artikel 4, nr. 12.

5.2.2. Kapitel 2: Principper

5.2.2.1. Principper for behandling og lovlig behandling

Institut for Menneskerettigheder og **Kræftens Bekæmpelse** finder det vigtigt, at ”uforenlig med disse formål” i artikel 5, litra b, nærmere defineres.

Experian har anført, at artikel 5 vil medføre en begrænsning for kreditoplysningsbureauers virke.

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse finder, at det er uklart, om behandling af personoplysninger i forbindelse med klientforhold skal behandles efter artikel 6, stk. 1, litra a eller b.

DI og **DI ITEK** finder det utilfredsstillende, at artikel 6, stk. 1, litra d, sammenholdt med artikel 6, stk. 3 og 4, indeholder en vid adgang til vedtagelse af national lovgivning, som vil medføre, at harmoniseringen, som er tiltænkt med forordningen, ikke opnås.

Datatilsynet finder det problematisk i forhold til gældende dansk praksis, at offentlige myndigheder ikke kan anvende interesseafvejningsreglen i artikel 6, stk. 1, litra f.

Anti Doping Danmark gør opmærksom på, at det er afgørende for, at deres fortsatte virke, at databehandling kan ske i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, litra c. **Danmarks Idrætsforbund** gør ligeledes opmærksom på, at artikel 6, stk. 1, litra f, ikke medfører en begrænsning i adgangen til at behandle persondata i forhold til den gældende bestemmelse i persondatalovens § 6, stk. 1, nr. 7.

5.2.2.2. Betingelser for samtykke

Instituttet for Menneskerettigheder finder, at der bør fokuseres på, om samtykket er meningsfuldt, og at betingelserne for et samtykke bør præciseres nærmere.

Danske Regioner har anført, at hjemlen for indhentelse af samtykke og brugen heraf bør tilstræbes at være smidig og operationel og påpeger endvidere, at kravene til anvendelsen af samtykke, som fremgår af artikel 7, forudsætter lovændringer på en række områder.

Danske Medier finder, at samtykkekravet ikke bør være unødigt restriktivt, ligesom **Realkreditrådet** og **Realkreditforeningen** er efterladt med

det indtryk, at Kommissionen med forslaget vil gøre reglerne om samtykke mindre fleksible.

Forsikring & Pension finder det afgørende, at der er proportionalitet mellem kravene til samtykke og formålet med behandlingen af oplysningerne, og at reglerne får indbygget tilstrækkelig fleksibilitet.

Kræftens Bekæmpelse understreger, at det er yderst centralt, at registerforskningen undtages fra kravet om informeret samtykke. **Det Nationale Forskningscenter for Velfærd** lægger i den forbindelse til grund, at artikel 6, stk. 2, skal fortolkes således, at behandling af registerdata kan ske uden samtykke fra de registrerede personer.

RettighedsAlliancen peger på, at de øgede krav til afgivelse af gyldigt samtykke vil medføre mere bureaukrati for dataansvarlige og databehandlere.

Dansk Sygeplejeråd finder det positivt, at der indføres skærpede krav til samtykke som behandlingsgrundlag. Rådet finder det dog uklart, hvilke konkrete situationer i relation til ansættelsesforhold bestemmelsen er tænkt anvendt på, og på hvilket grundlag behandlingen af personoplysninger i ansættelsesforhold i så fald kan ske.

Dansk Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening mener det bør tydeliggøres, at erhvervslivet bør indrømmes en rimelig reaktionstid, hvis et samtykke tilbagetrækkes.

Anti Doping Danmark og **Danmarks Idrætsforbund** gør opmærksom på, at det er afgørende, at dopingkontrol og sanktionering kan ske uden begrænsning af en eventuel tilbagekaldelse af samtykke.

Forbrugerrådet støtter forslaget i forhold til bevisbyrde og tilbagekaldelse af samtykke og finder det vigtigt med en regel, der fastsætter, at et samtykke ikke generelt er tilstrækkeligt til, at virksomheder kan tilsidesætte enhver databeskyttelse. Forbrugerrådet kan derimod ikke støtte, at virksomheder ikke kan indhente samtykke til flere formål på én gang.

Dansk Erhverv er af den opfattelse, at artikel 7, stk. 4, ikke finder anvendelse i forholdet mellem erhvervsdrivende og forbrugere i forbindelse med indgåelse af aftaler om levering af varer eller tjenesteydelser, men ser gerne, at dette bliver udtrykkeligt nævnt i præambelen.

Finansrådet og **Nets** finder, at artikel 7, stk. 4, bør præciseres.

Datatilsynet gør opmærksom på, at den gældende praksis efter persondataloven ikke er forenelig med artikel 7, stk. 4, og mener, at rækkevidden af bestemmelsen sammenholdt med betragtning 34 i præamblen bør afklares.

DI og **DI ITEK** foreslår, at kravet om, at der ingen skævhed skal være mellem den registrerede og den dataansvarlige, og betragtning 34 i præamblen slettes, idet bestemmelsen giver anledning til betydelig fortolkningsstivl og vil være vanskelig anvendelig i praksis.

ATP ser intet behov for en nærmere præcisering af samtykkekravet og lægger til grund, at skævheden, som der henvises til i artikel 7, ikke omfatter tilfælde, hvor en borger får behandlet en sag i den offentlige forvaltning med henblik på at få udbetalt en ydelse.

Realkreditrådet og **Realkreditforeningen** mener, at det er problematisk, at den almindelige aftalefrihed underlægges specifikke gyldigheds- eller ugyldighedsbetingelser, som der lægges op til med forslaget.

KL finder det problematisk, at der skabes usikkerhed om, hvorvidt en arbejdsgiver kan behandle oplysninger på grundlag af et samtykke fra den ansatte. **KL** finder det desuden uhensigtsmæssigt, at der skabes uklarhed og tvivl om offentlige myndigheders mulighed for at behandle oplysninger på grundlag af samtykke fra borgeren.

DA er af den opfattelse, at det arbejds- og ansættelsesretlige område bør undtages fra anvendelsesområdet for artikel 7. **DA** peger i den forbindelse på, at der ved den foreslåede regulering ikke længere vil være muligt at fortsætte opfølgningsindsatsen på sygefravær eller tilbyde hjælp i krisesituationer, der overvejende kan henføres til privatsfæren, men som har indflydelse på arbejdsevnen og trivslen.

FA er af den opfattelse, at artikel 7, stk. 4, vil udhule enhver mulighed for i ansættelsesforhold at persondatatubehandle på grundlag af et samtykke, hvilket er klart uacceptabelt. **FA** peger i den forbindelse på, at der er et reelt behov for, at arbejdsgivere behandler oplysninger i forbindelse med et ansættelsesforhold, herunder ved behandling af helbredsoplysninger og indhentelse af straffeattester.

Ophævelsen af arbejdsgiverens adgang til at benytte samtykke som behandlingsgrundlag finder **Advokatrådet** og **Advokatsamfundet** vil medføre en væsentlig administrativ byrde for arbejdsgiveren. Der er tale om en indgribende ændring i retstilstanden for arbejdsgiveren, og hensynet til at undgå, at medarbejdere giver samtykke af frygt for konsekvenserne for forholdet til arbejdsgiveren, kunne varetages med mindre vidtgående foranstaltninger.

5.2.2.3. Børn

Advokatrådet, **Advokatsamfundet** og **Prosa** er overordnet set positiv over for styrkelsen af børns retsstilling.

Børnerådet finder, at forordningsforslaget udgør en klar styrkelse af børns rettigheder, idet der på tværs af landegrænser etableres en høj og ensartet beskyttelse af børn, når der behandles personoplysninger.

Institut for Menneskerettigheder peger på, at et barns modenhed er individuelt bestemt, og undrer sig over, hvorfor aldersgrænsen i artikel 8 er 13 år.

5.2.2.4. Behandling af særlige kategorier af personoplysninger

Det Nationale Forskningscenter for Velfærd fortolker artikel 9 således, at behandling af de i stk. 1 omhandlede oplysninger kan finde sted til videnskabelige formål med henvisning til stk. 2, litra i.

DI og **DI ITEK** finder, at forslaget artikel 9, stk. 1, bør afspejle persondatalovens §§ 7 og 8. Endvidere finder DI og DI ITEK, at kollektive overenskomster og kollektive aftaler på arbejdsmarkedet skal sidestilles med lov i artikel 9, stk. 1, litra b.

DA mener ikke, at undtagelserne i artikel 9 er tilstrækkelige, idet det skal sikres, at der kan behandles oplysninger om fagforeningsmæssige tilhørsforhold, helbredsoplysninger og straffedomme, da sådanne oplysninger kan være af stor og væsentlig betydning i et ansættelsesforhold.

Dansk Sygeplejeråd finder, at det er uklart, om opregningen i artikel 9, stk. 1, er udtømmende, og om der kan slutes modsætningsvist, således at de oplysninger, der ikke er nævnt i bestemmelsen, skal anses som ikke-følsomme oplysninger efter artikel 6.

Institut for Menneskerettigheder har anført, at også oplysninger om væsentlige sociale eller økonomiske forhold bør omfattes af forslagets artikel 9, og at bestemmelsen bør formuleres således, at også andre rent private forhold kan kategoriseres som følsomme oplysninger.

5.2.3. Kapitel 3: Den registreredes rettigheder

5.2.3.1. Information til den registrerede

Danmarks Statistik finder, at der bør være en klar undtagelse i artikel 14, stk. 5, for de tilfælde, hvor oplysninger behandles til statistisk brug og er indsamlet gennem et register, jf. artikel 11, stk. 2, i det gældende direktiv.

ATP gør opmærksom på, at oplysningspligten udvides, og at dette vil medføre en udvidelse af ATP's forpligtelser med deraf følgende administrative omkostninger.

Institut for Menneskerettigheder mener, at forslagets artikel 14, stk. 5, litra b, bør præciseres nærmere.

5.2.3.2. Den registreredes ret til indsigt

Realkreditrådet og **Realkreditforeningen** finder, at bestemmelsen i artikel 15, stk. 1, hvorefter den registrerede til enhver tid har ret til indsigt, bør suppleres af en bestemmelse som i den gældende persondatalovs § 33.

Finansrådet finder, at anvendelsesområdet for artikel 15 bør præciseres.

Kræftens Bekæmpelse finder, at artikel 13, stk. 2, i det gældende direktiv, hvorefter retten til indsigt kan begrænses, hvis oplysningerne udelukkende behandles til videnskabelig forskning eller kun opbevares i det tidsrum, som kræves for at udarbejde statistikker, bør videreføres i forordningen.

Danmarks Statistik peger på vigtigheden af, at der indføres en undtagelse til brug for behandling af oplysninger til statistiske formål, idet ret til indsigt i disse oplysninger vil medføre store administrative byrder.

5.2.3.3. Ret til at blive glemt og ret til sletning

Landbrug og Fødevarer, Forbrugerrådet, Advokatrådet og **Advokatsamfundet** bifalder bestemmelsen.

Lægeforeningen finder, at retten til at blive glemt ikke bør gælde for helbredsoplysninger, der bør kunne fremfindes i en periode på mindst 10 år.

Det Nationale Forskningscenter for Velfærd og Kræftens Bekæmpelse finder det afgørende for fremtidig registerforskning, at retten til at blive glemt ikke omfatter administrative registre og lignende.

Institut for Menneskerettigheder har anført, at det i artikel 17, stk. 2 og 3, bør præciseres nærmere, hvorledes retten til at blive glemt skal afbalanceres over for hensynene til ytringsfriheden.

Statsbiblioteket peger på, at retten til at bliver glemt ikke umiddelbart er forenelig med ABM Institutionernes formål, som er at bevare oplysninger. Med henvisning til præambelens betragtning 53 er Statsbiblioteket dog af den opfattelse, at opbevaring af dokumenter, der indeholder personoplysninger, vil være muligt, hvis dette bl.a. sker i forbindelse med historiske, statistiske eller videnskabelige forskningsformål.

Det Frie Forskningsråd finder principielt, at oplysninger, som ikke kan henføres til fysiske personer, ikke bør kunne kræves slettet, da det vil kunne påvirke forskningssituationen særdeles negativt.

Dansk Erhverv og Foreningen for Dansk Internet Handel finder, at artikel 17 giver anledning til uklarheder.

Finansrådet finder, at artikel 17 indeholder store udfordringer, da den dataansvarlige skal sondre mellem, hvilke oplysninger der er pligt til at opbevare, også selv om den registrerede ikke ønsker det, og øvrige oplysninger.

Det er **Datatilsynets** opfattelse, at artikel 17 bør underkastes en nøje analyse, og at rækkevidden af bestemmelsens stk. 8 bør overvejes.

ATP og Nets finder, at det er problematisk, hvis en registreret opnår en ret til at kræve individuel sletning uafhængigt af automatiserede og økonomisk samt administrativt hensigtsmæssige sletteprocedurer, som finder sted med jævne mellemrum.

Dansk Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening har anført, at det bør præciseres, at retten til at blive glemt alene omfatter data, som den dataansvarlige er ansvarlig for og har den operationelle kontrol over.

Danske Medier mener, at artikel 17 kan være ganske byrdefuld for den enkelte virksomhed. Dertil kan det vise sig svært for en virksomhed at identificere den pågældende bruger og/eller de oplysninger, som den pågældende har afgivet om sig selv.

KL finder det vigtigt, at en kommunes registreringer af personoplysninger som udgangspunkt ikke kan kræves slettet.

Experian har den opfattelse, at artikel 17 ikke bør finde anvendelse i forhold til kreditinformationsvirksomhed.

DI og **DI ITEK** foreslår, at det alene er data, som er umiddelbart tilgængelig, der skal være omfattet af retten til at blive glemt. Således bør anonymiserede data eller data på backup ikke omfattes.

Microsoft finder ikke, at artikel 17 i tilstrækkelig grad tager højde for den måde, data deles på på internettet, og finder det vigtigt, at bestemmelsen ikke forpligter den dataansvarlige til at foretage noget, der er umuligt.

5.2.3.4. Ret til dataportabilitet

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Finansrådet, Advokatrådet og Advokatsamfundet finder, at artikel 18 er uklar og bør præciseres.

Dansk Erhverv og **Nets** finder, at det er uklart, om den registrerede har ret til at modtage den ”værditilvækst”, som den databehandlende virksomhed har tilført oplysningerne.

IT-Branchen finder, at en bestemmelse om dataportabilitet er positiv og gavnlig for konkurrencen, men at det vil være omkostningsfuldt at realisere.

Landbrug og Fødevarer og **ATP** er bekymrede for, at artikel 18 kan blive byrdefuld for virksomheder, og finder, at der bør tages højde for dette i den endelige forordning.

Forsikring & Pension gør opmærksom på, at bestemmelsen kan medføre visse konkurrenceforvridende situationer, og finder, at bestemmelsen bør tage højde herfor.

Experian finder, at forslaget artikel 18 ikke bør finde anvendelse i forhold til kreditinformationsvirksomhed.

Microsoft støtter forslaget, der giver den registrerede ret til at råde over egne oplysninger, men peger på, at artikel 18, som den er affattet i det foreliggende udkast, vil være vanskelig at efterleve, idet data fra ét system ikke umiddelbart kan finde anvendelse i et andet system.

5.2.3.5. Profilering

Forbrugerrådet støtter forslaget om forbud mod profilering.

Institut for Menneskerettigheder og **Mastercard** finder, at det bør præciseres yderligere i artikel 20, i hvilke tilfælde profilering ikke er tilladt.

KL og **ATP** finder det uhensigtsmæssigt, at der ikke er hjemmel til, at den offentlige, herunder kommunale, forvaltning kan foretage profilering af personer som led i myndighedsudøvelse.

Danske Medier, **DI** og **DI ITEK** finder, at anvendelsesområdet for artikel 20 er uklart.

Forsikring & Pension peger på, at det er nødvendigt at profilere for at kunne tilbyde forsikringer, og finder at det er væsentligt, at forordningen ikke medfører begrænsninger i muligheden for at udbyde disse ydelser.

Experian har anført, at der allerede i dansk ret findes restriktioner på foranstaltninger baseret på profilering, hvorfor artikel 20 ikke er nødvendig.

Microsoft mener, at artikel 20 bør have fokus på, hvad profileringen bliver brugt til, og finder, at profilering i nogle tilfælde bør tillades.

5.2.4. Kapitel 4: Dataansvarlig og databehandler

5.2.4.1. Dokumentation

KL anser det beklageligt og uhensigtsmæssigt, at der indføres krav om dokumentation for enhver databehandling, og bemærker dertil, at der ikke

skal stilles unødvendige og bureaukratiske krav. KL ønsker, at kommuner undtages fra kravet om dokumentation.

Dansk Erhverv har anført, at undtagelsen i artikel 28, stk. 4, litra a, er vigtig, idet mindre og mellemstore virksomheder vil have svært ved at opfylde betingelsen, da kravet vil medføre en uoverskuelig administrativ og økonomisk byrde.

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse, Dansk Sygeplejeråd, Nets, DA og Landbrug og Fødevarer finder, at forpligtelsen efter artikel 28 vil være omfattende, og at opfyldelsen vil medføre et stort ressourceforbrug.

Det Nationale Forskningscenter for Velfærd mener, at det er af væsentlig betydning, at dokumentationskravet holdes på et omkostningsbevidst niveau.

Danmarks Idrætsforbund finder det ikke helt oplagt, at undtagelsen knytter sig til antal ansatte og ikke til organisationens formål eller lignende.

5.2.4.2. Anmeldelse af brud på persondatasikkerheden

Datatilsynet, Advokatrådet og Advokatsamfundet, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Finansrådet, Microsoft og Dansk Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening finder, at anmeldelse af brud til tilsynsmyndigheden kun bør ske ved alvorligere sikkerhedsbrist. En række af disse høringsparter peger desuden på, at der bør ske en afklaring i forhold til forbuddet mod selvinkriminering, og at fokus bør rettes fra anmeldelsespligt mod at hindre (yderligere) sikkerhedsbrist.

KL, DI og DI ITEK er skeptiske i forhold til artikel 31 og finder, at det er urealistisk og fagligt uforsvarligt, at der skal ske en anmeldelse, hvis indhold er ret omfattende, inden for 24 timer. Det anbefales, at bestemmelsen udgår.

Forsikring og Pension, Dansk Erhverv, Nets, Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse, IT-Branchen og Landbrug og Fødevarer finder, at det ikke er hensigtsmæssigt med en tidsfrist på 24 timer, og at denne derfor bør fjernes eller forlænges.

Institut for Menneskerettigheder har anført, at det er uklart, hvad der skal forstås ved ”sikkerhedsbrud”, og anbefaler at dette præciseres nærmere i artikel 31.

Lægemiddel Industri Foreningen finder, at kravet i artikel 31 ikke bør gælde i forhold til nøglekodede data, idet disse data ikke er identificerbare, medmindre nøglen brydes samtidigt.

5.2.4.3. Konsekvensanalyse og forudgående godkendelse og høring

Advokatrådet, Advokatsamfundet og **Datatilsynet** er positive over for artikel 33 og 34, men finder det vigtigt, at der ikke kommer til at gælde en generel godkendelses- og anmeldelsesordning.

Prosa, DI og **DI ITEK** støtter umiddelbart kravet om konsekvensanalyse. Prosa finder, at forpligtelsen bør udvides til at gælde i alle tilfælde, hvor behandlingen er omfattende eller omfatter følsomme oplysninger.

KL, Kræftens Bekæmpelse og **Lægemiddel Industri Foreningen** finder, at kravet om konsekvensanalyse medfører en unødvendig administrativ byrde. KL anbefaler, at udarbejdelse af konsekvensanalyser bliver frivillig.

Institut for Menneskerettigheder mener, at undtagelsen i artikel 33, stk. 5, om offentlige myndigheder bør slettes.

Realkreditrådet og **Realkreditforeningen, DA** og **Mastercard** har anført, at udarbejdelsen af konsekvensanalyser vil medføre øgede administrative udgifter, og finder reglernes nuværende udformning uklar.

DA og **Danmarks Idrætsforbund** finder det vigtigt, at undtagelserne i persondatalovens § 49 videreføres i artikel 34.

5.2.4.4. Databeskyttelsesansvarlig

DA finder forslagets særlige beskyttelsesregler for den databeskyttelsesansvarlige uacceptable, idet de ikke er i overensstemmelse med den danske arbejdsretlige model. Ledelsesretten fratages arbejdsgiveren bl.a. ved, at den databeskyttelsesansvarlige ikke kan afskediges.

KL kan ikke acceptere, at arbejdsgiverens ledelsesret begrænses, og finder i den forbindelse, at artikel 35 til 37 er en alt for detaljeret regulering af den databeskyttelsesansvarliges stilling og hverv.

FA finder det ansættelsesretligt urimeligt, at arbejdsgiveren ikke kan afskedige den databeskyttelsesansvarlige.

Danske Regioner mener, at det er afgørende, at forordningen i alle henseender overholder principperne om arbejdsmarkedsparternes rolle som defineret i artikel 153 i traktaten om det Europæiske Unions Funktionsmåde.

Realkreditrådet, Realkreditforeningen og Finansrådet har anført, at det er uhensigtsmæssigt, at der skal oprettes en ny funktion uden en nærmere analyse af de administrative omkostninger herved. **Finansrådet og Landbrug og Fødevarer** finder, at det er unødigt byrdefuldt at pålægge større virksomheder at udpege en databeskyttelsesansvarlig.

DI og DI ITEK er generelt tilhænger af, at der skal udpeges et kontaktpunkt for databeskyttelse, men finder det urimeligt, at en ledelse pålægges at ansætte en person, som ledelsen ikke har nogen ledelsesret over for.

Institut for Menneskerettigheder og LO finder det uhensigtsmæssigt, at det afgørende for udpegning af en databeskyttelsesansvarlig er antallet af ansatte og ikke andre konkrete og individuelle forhold.

Datatilsynet, Advokatrådet og Advokatsamfundet ser positivt på den foreslåede ordning, idet der henvises til positive erfaringer fra Tyskland, Norge og Sverige. **Dansk Sygeplejeråd, Prosa og FTF** er ligeledes positive. Advokatrådet, Advokatsamfundet og Danske Advokater finder det imidlertid ikke rimeligt, at det ikke er muligt at afskedige den databeskyttelsesansvarlige ved væsentlig misligholdelse. Det bør afklares, hvilke strafferetlige og civilretlige sanktioner overtrædelse heraf medfører.

Dansk Erhverv er af den opfattelse, at forslaget om en databeskyttelsesansvarlig er fornuftigt, men finder at bestemmelserne ikke er klare nok.

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse finder, at der er uklarheder i bestemmelserne om den databeskyttelsesansvarlige og præamblerne herom, som skal præciseres.

5.2.5. Kapitel 5: Videregivelse af personoplysninger til tredjelande eller internationale organisationer

Dansk Erhverv finder det positivt, at der foreslås ens spilleregler i EU på dette område.

DI og **DI ITEK** er endvidere positive over for de forbedrede muligheder for at videreføre data til tredjelande.

Institut for Menneskerettigheder finder, at Det Europæiske Databeskyttelsesråd skal inddrages ved afgørelser efter artikel 41. Endvidere finder instituttet, at anvendelsesområdet for artikel 42, stk. 5, og 44 bør begrænses.

Danmarks Idrætsforbund gør opmærksom på, at artikel 40 til 45 vil vanskeliggøre, og i visse tilfælde umuliggøre, forbundets arbejde væsentligt, herunder ved udveksling af oplysninger med WADA.

Anti Doping Danmark finder det afgørende, at der etableres hjemmel til deres udveksling af oplysninger med internationale parter i og uden for EU.

5.2.6. Kapitel 6: Uafhængige tilsynsmyndigheder

Datatilsynet peger på, at forslaget indeholder adskillige bestemmelser, der berører tilsynets opgavevaretagelse, som vil nødvendiggøre ændringer i tilsynets organisering. Tilsynet bemærker, at selv om den gældende anmeldelsespligt afskaffes, indeholder forslaget en række bestemmelser, som forudsætter forudgående høring eller forudgående godkendelse fra tilsynsmyndigheden. Tilsynet anbefaler, at man arbejder for at indføre princippet om ”accountability” for derved ikke at bebyrde virksomheder og myndigheder unødvendigt ved eksempelvis at kræve forelæggelse af sager for tilsynsmyndigheden.

5.2.7. Kapitel 7: Samarbejde og sammenhæng

Datatilsynet har anført, at det bør overvejes, hvilke sagstyper og spørgsmål der skal være omfattet af sammenhængsmekanismen, og herunder også hvilken rolle Kommissionen skal have. Tilsynet finder det vidtgående, at Kommissionen får beføjelse til at suspendere et nationalt tilsyns foreslåede foranstaltning.

Mastercard støtter forslaget om en sammenhængsmekanisme, men finder at der bør fastsættes tidsfrister, da det ellers vil være vanskeligt for virksomhederne.

Advokatrådet og **Advokatsamfundet** finder, at der skal arbejdes for, at afgørelseskompetencen i videst muligt omfang ligger hos de nationale tilsynsmyndigheder. Det foreslåede system forekommer unødigt ressourcekrævende og til skade for nærhedsprincippet, og det må befrygtes, at systemet vil medføre længerevarende sagsbehandlingstider.

5.2.8. Kapitel 8: Klageadgang, ansvar og sanktioner

5.2.8.1. Klageadgang

Datatilsynet finder det ikke hensigtsmæssigt, at registrerede og organer mv. kan indgive klage i enhver medlemsstat, og finder derfor, at det bør præciseres i forordningen, hvilken tilsynsmyndighed en klage skal indgives til.

DA kan ikke støtte særlige påtalerettigheder for udenforstående i ansættelsesforhold.

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse og **Danmarks Idrætsforbund** finder, at det er meget vidtgående, at organer, organisationer mv. får en selvstændig ret til at indgive klage uafhængig af en klage fra den registrerede.

Danske Regioner ønsker en præcisering af, hvilke organer, organisationer mv., der har ret til at indgive en klage på vegne af den registrerede.

5.2.8.2. Sanktioner

Danske Regioner, Realkreditrådet, Realkreditforeningen, Forsikring og Pension, DI, DI ITEK, Landbrug og Fødevarer, Finansrådet, Dansk Sygeplejeråd, FA, Dansk Reklame- og Relationsbureauers Brancheforening, IT-Brancen, ATP, Danske Medier, Tandlægeforeningen og **Dansk Erhverv** finder det betænkeligt, at der kan pålægges administrative bøder i den angivne størrelsesorden og finder dertil, at bødestørrelserne ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

Videnscentret for Landbrug, Økonomi og Virksomhedsledelse finder det principielt betænkeligt, at tilsynsmyndigheder får muligheden for at udstede bøder i den angivne størrelsesorden, idet dette bør henhøre under domstolene.

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Danske Advokater og Institut for Menneskerettigheder finder, at det bør overvejes nøje, om bødestørrelserne er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet. Danske Advokater finder det betænkeligt med en retstilstand, hvor der knyttes betydelige bøder til overtrædelser af formel karakter, som ikke har betydning for den enkelte person.

Region Sjælland finder, at det er væsentligt, at der er en adgang til anke ved pålæggelse af store bøder.

Danmarks Idrætsforbund finder det ikke hensigtsmæssigt, at Datatilsynet får adgang til at udstede udenretlige bøder i den angivne størrelsesorden.

5.2.9. Kapitel 9: Bestemmelser vedrørende specifikke databehandlingssituationer (historiske, statistiske eller videnskabelige forskningsformål)

Danske Regioner er bekymret for, at forordningen vil fjerne muligheden for at anvende patienters data til kvalitetsudvikling, og finder det uklart, om det fortsat vil være muligt at anvende data uden borgernes individuelle samtykke.

Lægemiddel Industri Foreningen er tilfreds med, at forslaget anerkender, at der er behov for særlige regler for indsamling og brug af personlige data til medicinsk forskning.

Kræftens Bekæmpelse og Organisationen af Lægevidenskabelige Selskaber er bekymrede for, at en harmonisering vil medføre, at de enestående muligheder, der er i Danmark for registerbaseret sundhedsforskning, vil begrænses og udhules. Kræftens Bekæmpelse finder det positivt, at der er indført en bestemmelse herom i artikel 83, men opfordrer til, at der sikres rammer for, at registerbaseret sundhedsforskning fortsat kan gennemføres fremover.

Det Nationale Forskningscenter for Velfærd, Københavns Universitet og Det Frie Forskningsråd finder det afgørende, at der fortsat er mulighed for at anvende samfundsvidenskabelige og helbredsoplysninger til statistisk og forskningsmæssigt brug i et omfang, der svarer til den gældende regulering i persondataloven.

Medico Instustrien finder, at hensynet til beskyttelse af fysiske personers oplysninger skal afbalanceres i forhold til medicinalbranchens behov for at forske og udvikle nye, innovative produkter.

Statsbiblioteket anerkender, at det sikres, at personer ikke udstilles unødigt, ved at følsomme oplysninger bliver offentliggjort, men finder det for vidtgående, hvis hensynet til den registrerede kategorisk går forud for hensynet til muligheden for at fremlægge forskningsresultater.

6. Nærhedsprincippet

Kommissionen har om nærhedsprincippet bl.a. anført, at retten til beskyttelse af personoplysninger, som er udtrykkeligt anerkendt i artikel 8 i Den Europæiske Unions Charter om Grundlæggende Rettigheder, kræver samme databeskyttelsesniveau i hele EU. Hvis der ikke indføres fælles EU-regler, opstår der ifølge Kommissionen risiko for forskellige databeskyttelsesniveauer i medlemsstaterne og begrænsninger for strømmen af personoplysninger på tværs af landegrænserne mellem medlemsstater med forskellige standarder.

Herudover har Kommissionen peget på, at personoplysninger videregives stadig hurtigere på tværs af nationale grænser, og at der er en række praktiske udfordringer i forbindelse med håndhævelsen af lovgivningen om databeskyttelse og et behov for samarbejde mellem medlemsstaterne og deres myndigheder, som bør organiseres på EU-plan for at sikre en ensartet anvendelse af EU-retten. Kommissionen anser desuden EU som mest velegnet til effektivt og ensartet at sikre det samme beskyttelsesniveau for fysiske personer, når deres personoplysninger videregives til tredjelande.

Kommissionen anfører også, at der er et specifikt behov for at skabe en harmoniseret og sammenhængende ramme, som muliggør nem udveksling af personoplysninger på tværs af EU's grænser, samtidig med at alle fysiske personer i EU sikres en effektiv beskyttelse. Kommissionen mener ikke, at medlemsstaterne selv kan mindske de aktuelle problemer, navnlig ikke problemerne vedrørende de nationale lovgivningers fragmentering.

Kommissionen anfører herudover, at den foreslåede EU-lovgivning vil være mere effektiv end tilsvarende lovgivning på medlemsstatsniveau på grund af problemernes karakter og omfang, som ikke kun gør sig gældende for en eller flere medlemsstater.

Forslagets mål kan derfor ifølge Kommissionen bedre gennemføres på EU-niveau.

Regeringen er umiddelbart enig med Kommissionen i, at en manglende ensartet udformning og anvendelse af databeskyttelsesregler på tværs af medlemsstaterne skaber visse vanskeligheder navnlig for private virksomheder, der driver virksomhed i flere medlemsstater. Det er på den baggrund regeringens vurdering, at forslaget er i overensstemmelse med nærhedsprincippet. Det bemærkes i den forbindelse, at det gældende databeskyttelsesdirektiv bl.a. har til formål at sikre en indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivninger med henblik på at fjerne hindringer for udveksling af personoplysninger.

7. Andre landes kendte holdninger

Der ses ikke at foreligge offentlige tilkendegivelser om de øvrige medlemsstaters holdning til forslaget.

8. Generel dansk holdning

Fra dansk side finder man, at der er anledning til at modernisere de gældende EU-regler om persondatabeskyttelse, som går tilbage til 1995.

Det foreliggende forslag er meget ambitiøst og meget omfattende, *og forhandlingerne herom i rådet har været langvarige og vanskelige.*

Fra regeringens side *har man fundet, at* Kommissionens oprindelige forslag indeholdt en række bestemmelser, som ville medføre, at de administrative omkostninger for myndigheder og virksomheder blev øget, uden at dette medførte, at den registrerede blev sikret en bedre retsstilling. Regeringens vurdering har derfor været, at Kommissionens forslag ikke skabte den rette balance mellem merværdi og omkostninger, herunder i form af administrative konsekvenser.

Regeringen har indtaget den holdning, at det er væsentligt, at de enkelte bestemmelser overvejes nøje med henblik på at sikre, at de administrative omkostninger reduceres. Regeringen har i den forbindelse deltaget aktivt i arbejdet med at indarbejde en såkaldt risikobaseret tilgang i forordningen, herunder især i kapitel 4 om den dataansvarlige og databehandleren. Regeringen finder, at man med denne tilgang *generelt* har fundet en bedre balance mellem merværdi og omkostninger.

Herudover finder regeringen, at Kommissionens oprindelige forslag indeholdt for mange muligheder for, at Kommissionen kan udstede delegerede retsakter. Dette medfører, at forordningens i forvejen meget brede og detaljerede regulering bliver endnu mere vidtfavnende med den konsekvens, at gældende ret vil kunne blive uforudsigelig og svært gennemskuelig. Regeringen *har arbejdet* for, at antallet af de delegerede retsakter nedbringes.

Endelig *har* man fra dansk side *fundet*, at Kommissionens oprindelige forslag indeholdt en række væsentlige elementer, hvis rækkevidde skulle søges nærmere afklaret under forhandlingerne. Det drejede sig bl.a. om bestemmelserne om rammerne for den nationale særregulering, spørgsmålet om den såkaldte one-stop-shop mekanisme og bestemmelsen om behandling af oplysninger til videnskabelige formål. Fra dansk side finder man det endvidere afgørende, at de nationale tilsynsmyndigheder ikke skal kunne udstede administrative bøder, som i en dansk sammenhæng ligeledes vil rejse principielle spørgsmål.

De danske bekymringer og synspunkter *i forhold til Kommissionens oprindelige forslag blev delt* af en række af de øvrige medlemsstater.

Sagen blev forelagt for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet i december 2013 med henblik på forhandlingsoplæg. Der var opbakning til regeringens linje.

I overensstemmelse med forhandlingsoplægget har Danmarks generelle linje i forhandlingerne således været følgende:

Danmark har lagt meget stor vægt på og har prioriteret meget højt, at der skabes den fornødne fleksibilitet for medlemsstaterne til i den nationale lovgivning at fastsætte regler om behandling af personoplysninger på særrområder. I dansk lovgivning er der således fastsat en lang række særregler, som fraviger/præciserer/specificerer den generelle regulering, der følger af persondataloven (som gennemfører det nugældende EU-direktiv). Danmark har arbejdet for en generel adgang til, at medlemslandene kan fastsætte, hvad der skal gælde inden for bestemte områder, ligesom Danmark har bakket op om, at der – udover en sådan generel adgang – også gennem særregler skabes udtrykkelig adgang for medlemsstaterne til på bestemte områder at lave særregulering.

Danmark har lagt vægt på, at det skulle være muligt at opretholde det beskyttelsesniveau, som kendes i den danske persondatalov med hensyn til

beskyttelse af følsomme oplysninger, jf. persondatalovens. §§ 7-8, herunder for så vidt angår strafbare forhold.

Danmark har lagt vægt på, at behandlingsreglerne bedre afspejler den afvejning, som skal ske mellem hensynet til beskyttelse af den registrerede og hensynet til, at behandling af personoplysninger er nødvendig for stort set en hvilken som helst aktivitet (alle samfundsforhold). Danmark har lagt vægt på, at offentlige myndigheder, og ikke kun private virksomheder mv., ligesom i dag får mulighed for at anvende interesseafvejningsreglen i artikel 6, stk. 1, litra f.

Danmark har desuden lagt vægt på, at kravene til et samtykke ikke bliver for restriktive, herunder bl.a. på arbejdsmarkedsområdet.

Det er vigtigt, at beskyttelsesniveauet, der følger af det gældende direktiv, ikke sænkes for de registrerede. Danmark har dog også arbejdet for, at der ikke pålægges virksomheder mv. for store byrder i forhold til den nytteværdi, som vil komme ud af at tillægge registrerede personer en række nye rettigheder. Danmark har endvidere lagt vægt på, at der ikke lægges nye byrder på de dataansvarlige, som ikke står mål med nytteværdien.

Danmark har arbejdet for et fortsat højt beskyttelsesniveau, når det gælder videregivelse af personoplysninger til tredjelande og internationale organisationer. Samtidig har Danmark lagt vægt på, at det i velbegrundede situationer skal være muligt at videregive oplysninger til tredjelande og internationale organisationer, også i de tilfælde, hvor der ikke foreligger et tilstrækkeligt beskyttelsesniveau.

Danmark har arbejdet for, at der ikke opstilles for ressourcekrævende krav til tilsynsmyndigheden, herunder med hensyn til forudgående høring eller forudgående godkendelse.

I forhold til one-stop-shop mekanismen har det været afgørende for Danmark, at der findes løsninger inden for grundlovens rammer. Dette betyder, at andre landes tilsynsmyndigheder ikke skal kunne træffe afgørelser med direkte virkning for borgere, virksomheder mv. i Danmark. Danmark har desuden lagt betydelig vægt på, at løsningerne er afbalancerede.

Danmark har også arbejdet for, at der ikke opstilles et administrativt tungt system, hvor mange konkrete sager og afgørelser skal gå igennem et EU-organ. Kontrollen med overholdelsen af persondatatabehandlingen bør grundlæggende ligge hos de nationale tilsynsmyndigheder, og koordinering på EU-niveau bør begrænses til overordnede spørgsmål.

I forhold til retsmidler har det været vigtigt for Danmark, at der er tale om klare og entydige regler. Klageadgangen i det Kommissionens forslag var for bred, og Danmark har derfor arbejdet for en mere fokuseret klageadgang, især i forhold til organisationer.

Danmark har endvidere lagt afgørende vægt på, at der ikke bliver tale om en pligt til at indføre administrative bøder, da dette ville indebære grundlovmæssige betænkeligheder for Danmark.

Danmark har endelig arbejdet for, at der kun bliver en begrænset adgang for Kommissionen til at udstede delegerede retsakter.

Der var bred opbakning i Folketingets Europaudvalg til regeringens overordnede linje i forhandlingerne.

I forbindelse med forelæggelsen for Folketingets Europaudvalg forud for rådsmødet i december 2013 tilkendegav regeringen, at regeringen ville fortrække, at de nye generelle regler om behandling af personoplysninger, blev fastsat i et direktiv i stedet for en forordning. Spørgsmålet om valg af retsakt var imidlertid ikke en del af mandatet, der blev givet i Folketingets Europaudvalg.

På rådsmødet i juni 2014 blev den første delvise generelle enighed opnået. Enigheden vedrørte forslagets kapitel 5 om videregivelse af personoplysninger til tredjelande mv.

På rådsmødet i oktober 2014 blev der opnået enighed om forslagets kapitel 4. Kapitel 4 indeholder bl.a. bestemmelser om den dataansvarliges og databehandlerens generelle forpligtelser, regler om datasikkerhed og regler om udarbejdelse af en konsekvensanalyse om databeskyttelse. Endvidere fastsættes regler om udpegning af en databeskyttelsesansvarlig og regler om adfærdskodekser og certificering.

På rådsmødet i december 2014 blev der opnået enighed om de dele af af forordningen, der vedrører spørgsmålet om fleksibilitet for medlemsstaterne til at opretholde og vedtage nye nationale regler om persondatabeskyttelse ved siden af forordningen.

På rådsmødet i marts 2015 blev der opnået enighed om forslagets kapitel 2 (om generelle principper for behandling af personoplysninger) samt de dele af forslaget, der vedrører tilsynsmyndighederne, herunder tilsynsmyndighedernes samarbejde og den såkaldte one-stop-shop mekanisme (kapitel 6 og 7).

På rådsmødet i juni 2015 er det forventningen, at det lettiske formandskab vil lægge op til en generel enighed om hele forslaget, herunder valget af forordning som retsakt, med særlig fokus på de dele af forslaget, som der endnu ikke er opnået enighed om. De væsentligste dele af forslaget, som der endnu ikke er opnået enighed om, er kapitel 3 om de registreredes rettigheder samt kapitel 8 om klageadgang, ansvar og sanktioner.

I forhold til Kommissionens oprindelige tekst er man fra dansk side helt overordnet tilfreds med det foreliggende kompromisforslag, som på en række punkter er ændret i en retning, som Danmark har arbejdet for og har kunnet støtte. Det gælder især ændringer, som har sikret, at forordningen ikke længere giver anledning til grundlovsmæssige betænkeligheder. Det gælder både i forhold til one-stop-shop mekanismen og i forhold til spørgsmålet om administrative bøder. Endvidere er de administrative byrder i forslaget nedbragt i forhold til Kommissionens oprindelige forslag. Dette er bl.a. sket ved, at der er indarbejdet en risikobaseret tilgang i kapitel 4. Endvidere fremgår det nu meget klart af forordningsforslaget, at medlemsstaterne inden for visse rammer kan opretholde og vedtage ny national lovgivning om behandling af personoplysninger.

9. Europa-Parlamentet

Forslaget til forordning behandles efter den almindelige lovgivningsprocedure (TEUF artikel 294), der indebærer, at forslaget skal vedtages af Europa-Parlamentet. Europa-Parlamentets Libe-udvalg nåede den 21. oktober 2013 til enighed om et kompromisforslag.

Kompromisforslaget blev vedtaget i Europa-Parlamentets plenarforsamling den 12. marts 2014.

10. Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde

Sagen har senest været drøftet i Specialudvalget for politimæssigt og retligt samarbejde den 2. juni 2015.

11. Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har senest været forelagt for Folketingets Europaudvalg *med henblik på forhandlingsoplæg* forud for rådsmødet (retlige og indre anliggender den 12. og 13. marts 2014).